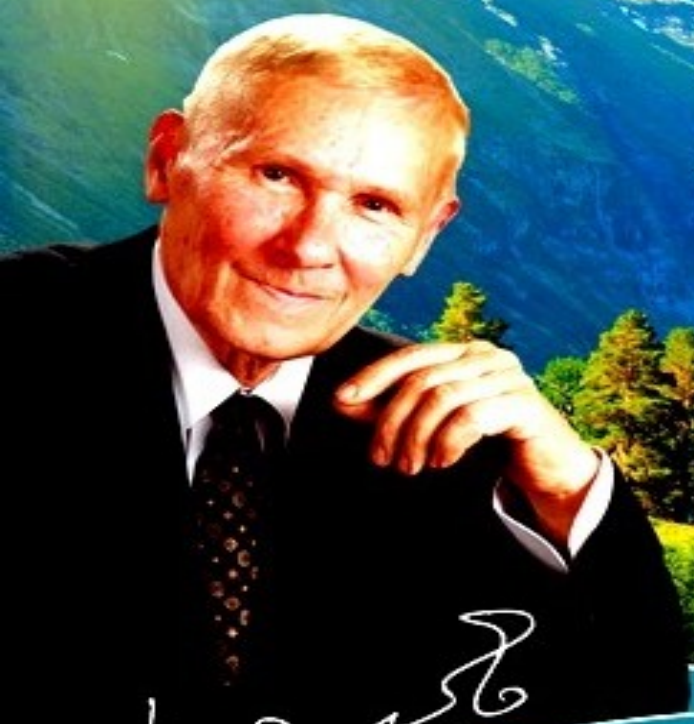




Борис Болотов

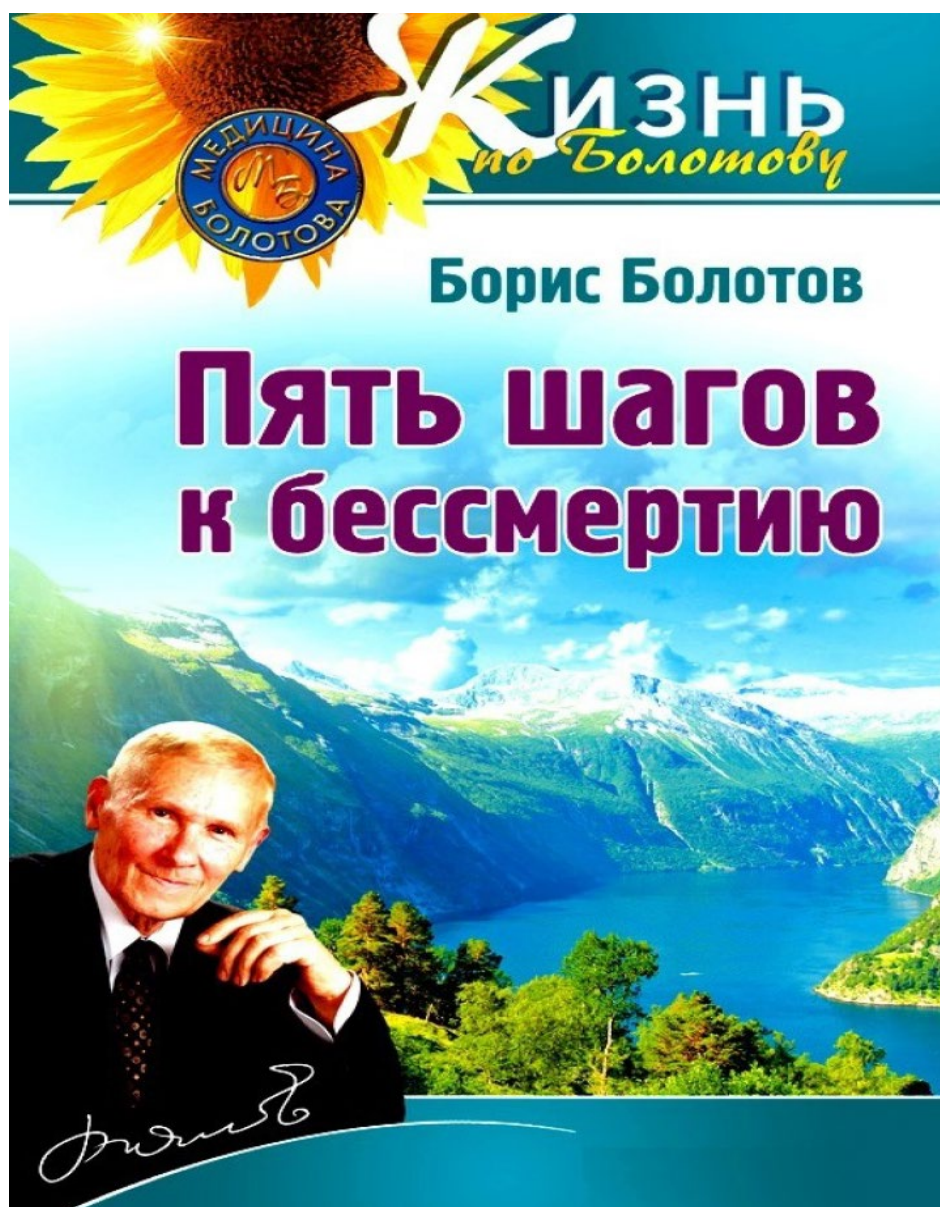
Пять шагов к бессмертию



Борис Болотов

Boris Bolotov

Pět kroků k nesmrtelnosti



ANOTACE:

Objevte učení výjimečného člověka, kterého právem nazývají ukrajinským kouzelníkem a Mendělejevem dnešní doby. Začněte žít podle Bolotova!!!

Nevěříte, že je možné žít 200 let bez nemocí ? Zkuste to! Udělejte prvních pět kroků ke zdravému dlouhověkosti. Pět pravidel zdraví od Bolotova vám určitě pomůže.

Knihu přeložil a zpracoval:

Miloš Liška a Markéta Hrbková

Praktici alternativní medicíny a terapiemi čištěným petrolejem a terpentýnem

Specialisté na očistu a detoxikaci vnitřního prostředí organismu

www.foxylife.cz , www.e-foxylife.cz

www.lekarenskyperolej.cz

www.kristalovapostel.cz

Kopírování povoleno, nevytrhávejte ale prosím informace z kontextu. I když je praktikování alternativní a přírodní medicíny bezpečné, i zde existují i určitá pravidla, omezení a doporučení.

UPOZORNĚNÍ:

Je pochopitelné, že při závažných onemocněních je lékařská pomoc nevyhnutelná a omezit se v takových případech na léčení svépomocí může být životu nebezpečné. Rady a doporučení, se kterými se setkáte na těchto stránkách, tedy v žádném případě nemají nahradit lékaře.

Autoři nemohou ručit za následky vyplývající ať už ze správného, či nesprávného použití metod a receptů, které jsou prezentovány.

LEGENDÁRNÍ BOLOTOVŮV BALZÁM

- Normalizuje hladinu cukru v krvi
- Snižuje hladinu cholesterolu v krvi
- Posiluje trávení
- Posiluje imunitní systém
- Pomáhá při pálení žáhy a těžkosti v žaludku
- Navozuje pocit lehkosti



Bolotovův enzym z
osikové kůry



Enzym tymiánu podle
Bolotova



Bolotovův enzym
vlašovičník

Anotace

Boris Vasiljevič Bolotov je tvůrcem zásadně nového směru v medicíně, který vychází z jeho revolučních objevů v oblasti chemie, fyziky a biologie. Knihy akademika Bolotova se těší obrovské poptávce, jeho metody úspěšně používají mnozí lékaři a léčitelé a tisíce vděčných čtenářů již díky tomuto vědci objevily skutečnou cestu k uzdravení. Nevěříte, že je možné žít 200 let bez nemocí? Zkuste to! Udělejte prvních pět kroků ke zdravému dlouhověkostí. Pět pravidel zdraví od Bolotova vám určitě pomůže. Po přečtení této jedinečné knihy se naučíte:

- omlazovat organismus na buněčné úrovni;
- zbavovat se škodlivých toxinů;
- obnovovat orgány oslabené nemocí;
- používat k prevenci a léčbě úžasné přípravky – enzymy.

Objeďte učení výjimečného člověka, kterého právem nazývají ukrajinským kouzelníkem a Mendělejevem dnešní doby. Začněte žít podle Bolotova!

- [Boris Bolotov](#)
 - [Od redakce](#)
 - [Úvod](#)
 - [Několik slov o sobě](#)
 - [Seznámení s enzymy](#)
 - [Čistíme tělo vlašovičnickem](#)
 - [Léčíme se pivem](#)
 - [Poznámka pro budoucí maminky](#)
 - [Pomůžeme srdci a cévám](#)
 - [Enzymy potřebuje každý!](#)
 - [Je možné žít věčně?](#)
 - [Kapitola 1](#)
 - [Krok první – zvýšení počtu mladých buněk](#)
 - [Krok druhý – přeměna toxinů na soli](#)
 - [Krok třetí – vylučování solí](#)
 - [Krok čtvrtý – boj s choroboplodnými bakteriemi](#)

- Krok pátý – obnovení oslabených orgánů

-

- Léčba nachlazených ledvin Léčba

- cirhózy

- Léčba srdečních onemocnění

- Léčba plic

-

- Kapitola

- 2

-

- Trávicí trakt

- Dýchací trakt

- Krycí kanál

- Energeticko-kinetický kanál

- Spektrální kanál

- Bioenergetický kanál

- Informační kanál

- Astrální kanál

- Kapitola 3

- Základy fungování gastrointestinálního traktu

- Poruchy posunu v trávicím systému

- Jak zhubnout?

- Bolotovův–Naumovův efekt

- Kapitola 4

-

- Systém trávicího traktu

- Ústní dutina a zuby

- Jícen

- Žaludek

- Dvanáctník

- Tenké střevo

- Tenké střevo

- Tlusté střevo

- Konečník

- Játra

- Žlučník

- Žlučové cesty

- Jaterní portální žíla

- Mezibřišní tkáň

- Slinivka

- Cévní systém

- [Srdce](#)
- [Velký krevní oběh](#)
- [Malý krevní oběh](#)
- [Pravá plíce](#)
- [Levé plíce](#)
- [Ledvina pravá](#)
- [Levá ledvina](#)
- [Slezina](#)
- [Lymfatický a endokrinní systém](#)
 -
 - [Štítná žláza](#)
 - [Prostata a přídatné žlázy](#)
 - [Brzlík](#)
 - [Hypofýza](#)
 - [Lymfa srdce](#)
 - [Lymfa oblouku s podčelistními uzlinami](#)
 - [Lymfa oblouku s podpažními uzlinami](#)
 - [Lymfa oblouku s podpažními uzlinami](#)
- [Kostní dřeň](#)
 - [Páteř](#)
 - [Lebka](#)
 - [Levá polovina hrudního koše](#)
 - [Pravá polovina hrudníku](#)
 - [Kosti rukou](#)
 - [Kosti nohou](#)
 - [Svaly, pojivové tkáně, šlachy](#)
 - [Svaly, šlachy a pojivové tkáně páteře](#)
 - [Svaly, šlachy a pojivové tkáně hlavy](#)
 - [Svaly, šlachy pobřišnice a peristaltika](#)
 - [Svaly, šlachy a pojivové tkáně rukou](#)
 - [Svaly, šlachy a pojivové tkáně nohou](#)
- [Kožní systém](#)
 - [Kůže dlaní rukou](#)
 - [Kůže chodidel](#)
 - [Kůže obličeje, hlavy, krku](#)
 - [Kůže zad](#)
 - [Kůže hrudníku a břicha](#)
 - [Kůže hýždí](#)

- [Nervový systém](#)
 - [Mozek](#)
 - [Mícha](#)
- [Informační systém](#)
 - [Zrakové nervy](#)
 - [Chuťové nervy](#)
 - [Sluchové nervy](#)
 - [Čichové nervy](#)
 - [Hmatové receptory](#)
 - [Termoreceptory](#)
- [Kapitola 5](#)
 - [Onemocnění trávicího traktu](#)
 - [Onemocnění zubů a dásní](#)
 - [Zánět střeva \(proktitida\)](#)
 - [Výhřez konečníku](#)
 - [Hemoroidy](#)
 - [Příznaky](#)
 - [Zácpa](#)
 - [Škytavka](#)
 - [Kameny ve žlučovodech](#)
 - [Nádory jater](#)
 - [Nádory jazyka, rtů a slinných žláz](#)
 - [Pankreatitida](#)
 - [Špatná chuť k jídlu](#)
 - [Průjem](#)
 - [Cholangitida](#)
 - [Cirhóza jater](#)
 - [Ulcerózní kolitida](#)
 - [Kardiovaskulární onemocnění](#)
 - [Glomerulonefritida](#)
 - [Hypertenze](#)
 - [Hypotonie](#)
 - [Cévní mozková příhoda](#)
 - [Infarkt myokardu](#)
 - [Kameny v ledvinách a močovodech](#)
 - [Mikroflebitida](#)
 - [Nefrit. Pyelonefrit](#)
 - [Obliterující endarteritida](#)
 - [Otok končetin](#)

- [Ochlazení končetin, křeče](#)
 - [Selhání ledvin](#)
 - [Rozšíření žil](#)
 - [Revmatismus srdce](#)
 - [Srdeční arytmie](#)
 - [Stenóza srdečních cév](#)
 - [Tromboflebitida](#)
 - [Trofické vředy](#)
 - [Flebitida](#)
-

Je možné žít bez nemocí až do 200 let? Pravděpodobně odpovíte: to je nesplnitelný sen, dostat se do 80 let bez přílišného utrpení z nemocí... Akademik Boris Vasiljevič Bolotov je přesvědčen: zdraví a dlouhověkost nám jsou zajištěny, pokud umíme správně využívat skryté rezervy organismu.

V této knize vědec jasně a srozumitelně vypráví o základech života „podle Bolotova“ a uvádí nejdůležitější recepty a doporučení. Samozřejmě, „Pět kroků k nesmrtelnosti“ není úplnou encyklopedií Bolotovy medicíny. Vyčerpávající popis vědeckého systému Borise Vasiljeviče obsahuje jeho zásadní 13dílné dílo „Nesmrtelnost

– это реально“ (Nesmrtelnost – to je realita), kterou není snadné zvládnout ani odborník. Bolotovova medicína je založena na revolučních objevech vědce v oblasti fyziky, biologie a chemie. Stačí říci, že akademik vytvořil, podle svých slov, „chemii nové generace“ a navrhl tabulku prvků, která se zásadně liší od Mendělejevovy tabulky. Bolotova tabulka (na jejímž vytvoření se podílela i vědcova manželka a syn) je nyní vystavena v Zelinského muzeu vedle Mendělejevovy tabulky.

Je snadné zůstat mladým v každém věku? Každá věc vyžaduje úsilí, tím spíše tak důležitá. Ale věřte mi: není tak těžké připravit enzymy a jiné přípravky, aby se vyléčily nemoci nebo se předešlo jejich vzniku.

Knihy Borise Vasiljeviče Bolotova se těší obrovské oblibě a tisíce vděčných „bolotovců“ již s pomocí tohoto vědce našly cestu k vyléčení svých nemocí. Recenze některých z nich jsou uvedeny v tomto vydání.

Samozřejmě každého zajímá především to, jak se vypořádat s vlastními nemocemi. Omezený rozsah tohoto vydání neumožňuje uvést rady „ukrajinského kouzelníka“ pro všechny případy života, ale v knize najdete podrobný popis léčby nejčastějších onemocnění – onemocnění trávicího traktu, srdce a cév.

Samostatná kapitola je věnována ozdravení trávicího traktu. O jeho zásadním významu věděli lékaři již v dávné minulosti. V tibetské knize „Džud-ši“ se vyskytují tato slova: „Téměř všechny nemoci začínají v žaludku. Všechny se léčí přes něj a zdravotní stav se udržuje díky páteři.“ Současní léčitelé

s Tibetany zcela souhlasí. Akademik Bolotov tvrdí, že „kromě infekčních a traumatických onemocnění, jakož i nemocí souvisejících s poruchami posunu a informačním vlivem, jsou všechny nemoci zpravidla způsobeny poruchami v zaživacím traktu. Právě jeho uzdravením by mělo začít ozdravování“.

Čtení jakékoli knihy samozřejmě nemůže nahradit konzultaci s odborníkem. Navíc všechny doporučení, které najdete níže, musí být nutně konzultovány s vaším ošetřujícím lékařem.

pět kroků k šťastnému dlouhověkostí. Doporučení „ukrajinského kouzelníka“ vám určitě pomohou.

Budeme rádi, když nám zašlete své recenze knihy, přání a komentáře. Pište na adresu: 194044. Sankt Peterburg. Bolšoi Samnsonievskii pr.. d. 29a.

Několik slov o sobě

Stalo se to, když jsem chodil do páté třídy. Tehdy jsem byl, jako mnoho dětí, velmi neposedný a zlobivý. Jednou se mě učitelka rozhodla potrestat: přistoupila ke mně, položila mi ruce na kolena a řekla: „Takhle sedíš: zvedneš ruce, potrestám tě.“

Seděl jsem nehybně, držel ruce na kolenou a nic netušil.

Po škole jsem přišel domů a matka si náhodou všimla vředů na mých kolenou. Pokusila se mě léčit všemožnými mastmi, protože předpokládala, že jsem si kolena odřel při lezení po zemi. Vředy se nehojily a nikdo nechápal, proč se objevily. Jednoho dne, když se učitelka rozhodla mě opět potrestat a přinutila mě položit ruce na kolena, pocítil jsem, že z mých rukou vychází neuvěřitelné teplo a cítil jsem poměrně silné mravenčení.

Zvedl jsem ruce a bolest zmizela. S údivem jsem si pomyslel: „Proč mi moje vlastní dlaně způsobují takovou prudkou bolest v nohou?“ Rozhodl jsem se vyzkoušet, zda bude mít stejný účinek na mého kamaráda, který seděl přede mnou, a využil jsem příležitosti a přiložil ruku k Grishově krku. K mému překvapení okamžitě upadl na podlahu a ztratil vědomí. Všechny děti okamžitě začaly křičet a učitelka přiběhla a podívala se: Griša leží, má otevřené oči, je zjevně ochrnutý. „Kdo to udělal?“ Někdo odpověděl, že viděl, jak jsem nejen přiložil ruku k Grishově zátylku, ale také ho udeřil do hlavy. Ale dítě nemůže úderem ruky způsobit paralýzu. To znamená, že jsem ho udeřil nějakým předmětem. Okamžitě začali hledat tento předmět. Tak říkajíc, hmotný důkaz. Odvedli mě k řediteli, který požadoval, abych řekl, čím jsem svého spolužáka udeřil. Vymlouval jsem se, říkal jsem, že jsem Grishu neudeřil, ale jen jsem mu položil ruku na zátylek. Ředitel se jen smál a pak řekl: „Polož mi ruku na krk, co se stane?“ Položil jsem. On zvolal: „To je hypnóza!“ Od té doby si všichni mysleli, že ovládám hypnózu a jsem schopen pomáhat při různých nemocech.

Lidé ke mně začali chodit se svými nemocemi. Přiložil jsem ruku na jejich zátylek a řekl jsem jen jednu větu: „Je vám dobře. Všechno je v pořádku.“ Mnozí mě prosili, abych se jim podíval do očí. Podíval jsem se a oni mě zastavili slovy: „To stačí. Už je mi dobře.“ Měsíce ubíhaly. Lidé pokračovali v přicházení. V létě jsem se věnoval „hypnoze“ u rybníka, kde se scházely děti i dospělí. Uváděl jsem je do stavu podobného hypnóze a navozoval v nich pocit pohody. Ale jednou přijeli

z Ulyanovska dva lidé z „orgánů“ a všechno to zakázali. Tak byla „hypnóza“ na mnoho let ukončena.

Snažil jsem se co nejlépe prozkoumat své schopnosti, přečetl jsem mnoho knih o hypnóze a pochopil jsem, že účinek nevzniká v důsledku hypnózy, ale proto, že mám silné biopole. Postupně jsem se začal zajímat i o jiné způsoby léčby, obrátil jsem pozornost na léčivé přípravky získané na bázi rostlinných a živočišných surovin. Nejvíce času jsem věnoval studiu enzymů.

Seznámení s enzymy

Co jsou to enzymy?

Enzymy jsou produkty životní činnosti jednobuněčných organismů. Rozdělují je do dvou protikladných tříd, mezi které patří enzymy rostlinného a živočišného původu.

Enzymy živočišného původu se obvykle tvoří v důsledku použití kvasinkových bakterií a také bakterií mléčných tyčinek. Kvasinkové bakterie se získávají ze střev býložravých zvířat, například ovcí, koz, krav, zeber, saigaků, jelenů, divokých prasat, losů a izubů.

Kvasinkové bakterie jsou schopné zpracovávat rostlinné bílkoviny. Například všeobecně známé běžné kvasinky dobře zpracovávají bílkoviny pšenice a některých dalších obilnin, zatímco kvasinky ze střev divočáka zpracovávají bílkoviny žaludů, kaštanů a kukuřice. Bez divočáckých kvasinek tak není možné připravit pro člověka prospěšný kukuřičný chléb.

Enzymy na mléčných bakteriích se odedávna používaly k léčebným účelům. Například kravské mléko se pod vlivem mléčných bakterií přeměňuje na tekutou hmotu s tvarohem a syrovátkou. Všechny syrovátkové bakterie by při vnitřním užití měly mít příznivý vliv na náš organismus. Sýrová syrovátka, která se dnes vyrábí z mléka, je však naopak škodlivá. Proč? Při studiu syrovátky jsem pochopil, že je to způsobeno tím, že zvířata dostávají nevyváženou stravu (jedí stále stejnou travu). Výsledkem je, že mléko a poté i syrovátka ztrácejí své cenné léčivé vlastnosti.

Rozhodl jsem se obnovit léčivé vlastnosti syrovátky a začal jsem pěstovat mléčné a syrovátkové bakterie v prostředí, kde jsou přítomny léčivé rostliny.

Pokud vezmeme mléčnou syrovátku, přidáme do ní cukr a bylinu, například vlaštovičník (vlaštovičník je silně jedovatá rostlina), získáme prostředí, ve kterém jsou přítomny jedovaté alkaloidy.

V těchto podmínkách jsou schopny přežít pouze silné bakterie, mezi které patří mléčné bakterie z kozího mléka. Již dávno bylo zjištěno, že kozy s velkou chutí jedí bylinu vlaštovičník.

Mléčné bakterie, které se vyvinuly v prostředí nepříznivém pro slabé bakterie, se tak stávají velmi léčivými.

Čistíme tělo vlašovičnickem

Každý si může doma připravit prospěšné enzymy z mléčných bakterií. Zde je jeden z možných receptů.

Vezmeme 3 litry mléčné syrovátky, cukr na kysání, sklenici suché nebo čerstvé nasekané byliny celandinu. Bylinu vložíme do gázového sáčku a pomocí závaží (kamínku) ji ponoříme na dno nádoby. Pokud se mléčná syrovátka při srážení kyselého mléka přehřeje, mléčné bakterie zahynou; v takovém případě je třeba do získané mléčné syrovátky přidat trochu (asi 1 čajovou lžičku) smetany. Smetana vždy obsahuje zdravé mléčné bakterie. Je lepší použít smetanu z kozího mléka. Poté je třeba získaný vývar skladovat na teplém, zastíněném místě. Sklenici zakryjte několika vrstvami gázy, aby se v ní nevyskytovaly octomilky.

Během dvou týdnů se vytvoří silné mléčné bakterie. Produkty jejich činnosti mají schopnost obnovovat a čistit povrchy, na které se dostanou. Název „čistota“ znamená „rostlina schopná čistit tělo“, přesněji řečeno jeho povrchy. Je důležité, že se tím myslí všechny povrchy v organismu, včetně očních, nosohltanových, ušních, plicních a vnitřních povrchů celého zažívacího traktu. Moje dlouholeté zkušenosti s používáním enzymů celistvu pro léčbu kožních onemocnění, stejně jako onemocnění spojených s poškozením povrchů různých orgánů, dokazují výjimečnou hodnotu tohoto přípravku.

Tak například užívání enzymů z vlašovičnicku po dobu 1–2 týdnů, půl sklenice půl hodiny před jídlem, umožňuje obnovit epiteliální povrchy žaludku i celého střeva.

Bylo zjištěno, že z epiteliálních chloupků střeva se odlučují těžké kovy (například olovo, rtuť, thallium). Část kovů z radionuklidů tvoří se žaludečními šťávami nerozpustné komplexy, které uvíznou v epiteliálních chloupkách. Poté se snadno odlučují pomocí enzymů z břechťanu.

Tato vlastnost je důležitá pro obyvatele Ukrajiny, kteří byli vystaveni účinkům radiace. Vědomí, že radionuklidy tvoří nerozpustné komplexy se žaludečními šťávami, umožňuje chránit organismus stimulací žaludečních šťáv.

K tomuto účelu lze použít i místní vlašovičnick. Jde o to,

mléčnĕkyselĕ bakterie jsou velmi citlivĕ na radionuklidy. Pokud se radionuklid dostane do jejich plazmy, buňka rychle odumĕrĕ. Samotnĕ enzymovĕ prostředĕ není radioaktivnĕ a po vysušenĕ je jeho ťroveň radionuklidŭ o nĕkolik řadŭ (minimĕlnĕ o jeden řad) nĕžší nĕž ťroveň pozadĕ radiace použitĕ mlĕčnĕ syrovĕtky nebo byliny vĕštoviĕnĕku. Samozřejmĕ, bylina celistvost, kterĕ roste na nařem ťzemĕ, mĕ určitou ťroveň radiace, ale tato ťroveň není o mnoho vĕřší nĕž ťroveň radiace v potravinĕch, kterĕ konzumujeme.

Zejmĕna chĕb, kterĕ je pomĕrnĕ silnĕ kontaminovĕn, obsahuje radionuklidy, ale tato ťroveň nĕs nijak zvlĕřt neznepokojuje, protože je relativnĕ nĕzkĕ a není schopna ĕlovĕku zpŭsobit velkou řkodu. ťroveň radiace v rostlinĕ celistvence není o mnoho vĕřší nĕž ťroveň radiace v chlebu, tĕm spĕře, že k lĕĕbĕ nepoužívĕme samotnou rostlinu, ale produkty jejího kvařenĕ – enzymy, kterĕ jsou jĕž dostateĕnĕ oĕiřtĕny mlĕĕnĕmi bakteriemi. Nejlepřĕ je použit stonky a listy. Kořen y není vhodnĕ pouřĕvat, protože v nich je ťroveň radiace mnohem vĕřřĕ.

Podobnĕ vlastnosti mĕjĕ i mnoho jinĕch enzymŭ. Zejmĕna enzymy, kterĕ vznikajĕ v dŭsledku mlĕĕnĕho kvařenĕ plodŭ kařtanu, velmi dobře vylučujĕ radionuklidy z organismu. Plody kařtanu se jĕž dlouho pouřĕvajĕ k přĕpravĕ lĕĕivĕch druhŭ pĕva. Napřĕklad do „krĕlovskĕho pĕva“ se přĕdĕval y plody koňskĕho kařtanu.

Léčíme se pivem

Je třeba poznamenat, že plody kaštanu, které dozrávají na ukrajinské půdě, mají zvýšenou úroveň gama záření, ale stále není vyšší než u mnoha potravin, které konzumujeme. Takže v zásadě lze úroveň radiace plodů koňského kaštanu považovat za zcela přijatelnou, tím spíše, že tekutý kvasný produkt vzniká s mnohem nižší úrovní radiace (stejně jako v případě použití vlašovičnicku).

Enzym z kaštanu je snazší připravit, protože plody kaštanu jsou méně jedovaté. Proto není nutné používat mléčnou syrovátku. Enzym lze připravit na obyčejné vodě, a to i nevařené.

K přípravě léčivého kvasu (piva) se vezme 3 litry studniční (lze i vodovodní) vody. Do nádoby vložíme 30–40 na polovinu rozkrojených kaštanů (neloupeme je). Poté přidáme do nádoby sklenici cukru a (jako kvas) půl sklenice mléčné syrovátky nebo 1 čajovou lžičku smetany (lze použít také divoké kvasnice – asi 1 g). Kvas se uchovává v teplé místnosti (asi 25–35 °C) po dobu nejméně 2 týdnů, čímž vznikne velmi chutný nápoj. Při konzumaci půl sklenice až sklenice 20–30 minut před jídlem lze z organismu vyloučit většinu radionuklidů nebo těžkých kovů. Kvas lze pít i ve větším množství. Pokud vypijete sklenici kvasu, je třeba do nádoby okamžitě přidat sklenici vody z kohoutku a 1–2 lžice cukru. Následující den se kvas obnoví ve stejném objemu. Bez přidání kaštanů lze kvas pít po dobu 2–3 měsíců.

Kvas z kaštanů výrazně posiluje organismus a činí jej odolným vůči mnoha nemocem. Posiluje endokrinní systém, což je důležité při prevenci chřipky. Kvas zvyšuje obsah vápníku a mědi v organismu. Výrazně se zvyšuje také množství kobaltu, které se při zvýšené radiaci výrazně snižuje. Tento nápoj také přispívá ke zvýšení obsahu jódu v organismu.

Kvas z plodů kaštanu chutná jako pivo s lehkou hořkostí. Dokonce pění jako pivo.

Následně lze jíst i plody, i když budou ještě hořké. Podle míry oslabení chuti kvásku lze přidávat plody kaštanu.

Používají se některé aromatické rostliny, jako je kmín, chmel, kopr, listy černého rybízu, pepř, koriandr, borová jehličí.

Enzym připravený z plodů kaštanu lze doporučit k pití nejen dospělým, ale i dětem do 10 let.

Poznámka pro nastávající maminky

Kojencům je lepší podávat mateřské mléko bez přidání léčivých rostlin. Samozřejmě je v každém případě nutné se poradit s ošetřujícím lékařem, ale zkušenosti lidové medicíny dokazují, že mateřská mléčná syrovátka je vhodná nejen k výživě kojenců, ale také k kapání do očí dítěte (pokud jsou zanícené) a do nosu, pokud je ucpaný. Mateřské mléko má totiž úžasné baktericidní vlastnosti, díky nimž dochází k uzdravení.

Kojící matka by měla produkovat hodně mléka. K tomuto účelu se od pradávna používá rostlina řebříček (květina tisíce listů).

Řebříček se používá ve formě čaje a kvasu.

Kvas se připravuje stejným způsobem jako kvas z kaštanů. Vezměte 2 sklenice řebříčku a vložte jej do gázového sáčku s olůvkem (viz výše recept na fermentovaný celandén). Jako kvas se používá mateřské mléko, ale lze použít i smetanu z kravského mléka. Kvas z řebříčku se připravuje nejméně 2 týdny. Budoucí maminka ho může pít po půl sklenici 20–30 minut před jídlem.

Ze stejného důvodu se používá také čaj z řebříčku. Podobné vlastnosti mají mnoho hořkých rostlin, například akácie, devětsil, orobinec, japonská sophora, kůra osiky, vrba (květy), žito, pampeliška. Při přípravě čajů je nutné tyto rostliny dávkovat: hořkost by měla být přítomna, ale ne v příliš velkém množství. Čaj by měl být hořký, ale zároveň chutný. Do běžného čaje (například indického nebo gruzínského) se na sklenici vody přidává pouze 1/2 g pelyňku a přibližně stejné množství orosmu, devětsilu a dalších hořkých rostlin.

Pomůžeme srdci a cévám

Enzym z vlašovičniku lze použít jak u zdravých, tak u nemocných lidí. Kvas z kaštanů může také konzumovat téměř každý. A pro ty, kteří trpí kardiovaskulárními onemocněními, včetně hypertenze, jsem vyvinul celý komplex enzymů získaných na základě fermentace mléčných bakterií.

Například při kardiovaskulárních onemocněních jsou vhodné enzymy získané na bázi mléčné syrovátky nebo bez ní pomocí adonis, strofant, žlutá žluč (divoká), náprstník, konvalinka, hroznové víno, šalvěj a další rostliny. Můžete použít následující recept.

Na 3 litry mléčné syrovátky se vezme půl sklenice rostliny, přidá se sklenice cukru a 1 čajová lžička smetany. Rostlina se vloží do gázového sáčku s olůvkem a ponoří se na dno nádoby, která se umístí na teplé místo k fermentaci. Po 2 týdnech (ne dříve) se vzniklý kvas pije 10–20 minut před jídlem po půl sklenici 1–2krát denně po dobu jednoho měsíce. Každý den se vypité množství kvasu doplní syrovátkou nebo vodou a odpovídajícím množstvím cukru. Druhý den je kvas opět připraven k pití.

Mléčné bakterie během fermentačního procesu zpracovávají rostliny takovým způsobem, že zcela mizí nejen alkaloidy, ale i glykosidy, proto kvas obsahuje sadu aminokyselin, které mají mimořádné léčivé vlastnosti. Tyto aminokyseliny na jedné straně výrazně stimulují vylučování inzulínu slinivkou břišní a na druhé straně nutí kůru nadledvin intenzivně vylučovat hormony (adrenalin, prednizolon, hydrokortizon a noradrenalin).

Kromě toho kyselé aminokyseliny přispívají k rozpouštění hydroxyapatitu ($\text{Ca}_5\text{PO}_4\text{OH}$) – minerálu, který se hromadí v krevních a lymfatických cévách. Proto uvedené enzymy omlazují nejen cévy tím, že je zbavují škodlivých solí, ale také celý organismus, čímž výrazně prodlužují jeho život.

Obzvláště cenný je enzym připravený na bázi adonis (starodubky). Tento přípravek se široce používá k léčbě kardiovaskulárních onemocnění a omlazení organismu díky rozpouštění cévních solí.

Enzym se obvykle pije místo vody kdykoli během dne i noci. Má

velmi příjemný na chuť, po jeho použití se cítí svěžest a vitalita; má močopudné vlastnosti a je velmi užitečný při hypertenzi a ledvinových kamenech.

Z výše uvedených rostlin se připravují jak enzymy, tak čaje. Pokud se používají nejedovaté rostliny, lze se obejít bez použití mléčné syrovátky, ale pro kvasinky je vždy nutné použít smetanu (nejlépe kozí).

Enzymy potřebují všichni!

Samozřejmě, význam enzymů se neomezuje pouze na výše uvedené příklady. Bez nadsázky lze říci, že tyto přípravky jsou prospěšné pro absolutně všechny. Tak například pro zlepšení funkce jater se používají rostliny obsahující dusík (hrách, fazole, sója, čočka, jetel, lupina, vojtěška). Z nich se připravují enzymy nebo kynuté těsto, ze kterého se mohou péct housky.

Nelze obsáhnout vše, a proto se v této knize podrobně zaměřím pouze na léčbu pomocí enzymů nejčastějších onemocnění – kardiovaskulárních chorob a onemocnění gastrointestinálního traktu. Podrobnější informace (například jak léčit enzymy onkologická onemocnění) najdete v mé poslední knize „Léčba enzymy a šťávami podle Bolotova“ (stejně jako ostatní knihy ze série „Život podle Bolotova“ bude dostupná čtenářům díky nakladatelství „Piter“). Moje práce na ní je hotová a brzy se objeví na pultech obchodů.

Je možné žít věčně?

V práci „Nesmrtelnost je reálná“ jsem se pokusil odpovědět na otázku, zda je možné nebýt nemocný a nestárnout.

Je možné se znovu narodit, aniž bychom zemřeli, obnovit celý organismus, aniž bychom si toho všimli.

Proč? Zaměříme se na zákony vedoucích systémů. Kdysi jsem choval akvariijní ryby a pozoroval, jak plavou v hejnech.

Zajímalo mě: proč právě v hejnech?

V biologii se tvrdilo, že stádovost je instinkt. Ale instinkt je pojem, který nám nedává žádné vysvětlení. A tak jsem si položil otázku: co se stane, když tuto skupinu rozdělím na dvě části? V akváriu je to velmi snadné.

Kdyby stádovost byla instinktem, chování obou hejn by se nelišilo od předchozího. Když jsem hejno ryb rozdělil na dvě části, všiml jsem si, že jedno hejno plavalo jako obvykle. Ale ryby z druhé hejno se rozplavaly do různých směrů. Navíc se některé ryby převrátily na břicho a lehce pohybovaly ploutvemi, jiné ležely hlavou dolů. Jako jsem přesvědčil, druhá polovina hejna úplně ztratila orientaci v prostoru. Chytil jsem tyto ryby do samostatného košíku a zbývající hejno jsem znovu rozdělil na poloviny. Opakovala se stejná situace: v jednom z vytvořených hejn se všechny ryby chovaly nepřiměřeně. Znovu jsem vylovil ryby, které ztratily orientaci, a přesadil je do samostatného akvárium.

Opakovaně jsem rozděloval hejno, dokud jsem nevybral rybu, kterou jsem označil za vůdce. Navenek se nelišila od ostatních ryb, ale zřejmě měla nějakou zvláštní vlastnost. Když jsem ji vložil do zkumavky a zkumavku ponořil do hejna, kde nebyl vůdce, chování ryb se okamžitě změnilo – shromáždily se kolem vůdce.

Zpočátku jsem nechápal, jak ryby objevily „vůdce“. Možná pomocí zraku?

Zatímco jsem zkumavku zakryl neprůhledným papírem, hejno zůstalo pohromadě a izolace vůdce od hejna se nezdařila. Umístil jsem zkumavku do zvukotěsné komory, vytvořil jiné překážky – vše bylo marné.

Nakonec jsem zjistil, že vůdce má zvláštní vlastnost, kterou jsem nazval biopolem.

Předpokládám, že tento termín zavedl jsem poprvé. Při studiu

neelektromagnetického činitele magnetického pole v toroidních magnetických jádrech jsem zjistil, že biopole představuje deformaci prostředí magnetickými siločárami. Takové deformace lze snadno pozorovat v prstencových (namagnetizovaných podél prstence) magnetech. Deformaci prostoru magnetickými poli jsem poprvé experimentálně prokázal já a teprve v roce 1990 tento jev potvrdili japonští vědci.

Navzdory mé prioritě se tento efekt v odborné literatuře nazývá Aaronov-Bohmův efekt, ačkoli jsem podal žádost o objev biopole již v roce 1958. Následně jsem zjistil, že biopole mají nejen včelci, ale i ostatní jedinci. Jejich biopole je slabší než u včelců. Biopole je vlastní biologickým objektům, včetně buněčných struktur. V včelím roji je včelcem zjevně včelí královna. Pokud se každoročně v úlu nahradí včelí královna mladší, včelí roj, jak je známo, bude moci existovat donekonečna, i když se jeho složení bude měnit. Při nahrazení ukrajinské královny kavkazskou se včelí roj podstatně promění, ale jeho struktura zůstane v zásadě stejná.

Lze hovořit o nesmrtelnosti včelího roje, i když jednotliví jedinci nežijí dlouho.

Pro nesmrtelnost včelího roje je třeba matku vyměnit přibližně za rok nebo dva. Aby byla zajištěna nesmrtelnost souboru buněk tvořících lidský organismus, je třeba vedoucí buňku vyměnit každých 50–70 let. Při výměně vedoucí buňky se organismus přebuduje podle zákona zakotveného v chromozomech této buňky.

Zavedení vedoucí buňky (nebo embrya) do lidských orgánů vede k obnově chromozomů v buňkách a nakonec k omlazení orgánů. Tímto způsobem lze dosáhnout úplné obnovy všech buněk organismu při zachování jeho struktury.

Co se stane při výměně vedoucí buňky nebo zavedení embryonální tkáně?

Člověk si zachová nashromážděné zkušenosti a znalosti, ale postupně se změní jeho návyky, sklony a zájmy. Opakovaná výměna vedoucí buňky umožňuje žít neomezeně dlouho.

Problém není příliš složitý. Myslím, že v blízké budoucnosti lze očekávat jeho řešení.

V lidském organismu mnoho buněk žije krátce – od několika minut do několika měsíců; například některé buňky žaludku a střeva existují asi 30 minut a neustále

aktualizovány. Ale organismus při smrti buněk se nerozpadá, protože díky fungování vedoucích buněk a jejich biopólům místo mrtvých buněk zaujímají mladé. Stará nebo nemocná vedoucí buňka není schopna včas zajistit tvorbu potřebného množství mladých buněk, proto organismus začíná onemocnět.

Struktura, ať už se jedná o včelí roj nebo lidský organismus, bude žít věčně, pokud se včas vymění vůdce v systému.

Ale i bez výměny vedoucí buňky lze být zdravý a žít poměrně dlouho. K tomu je třeba znát a dodržovat pět pravidel kvintesencí („quinta“ v latině znamená pět). Teoreticky jsem dokázal, že 100, a možná i 250 let není limit, pokud budete dodržovat tato pravidla.

Kapitola 1

Pět kroků k nesmrtelnosti

Kvintesence je účinná vždy a všude. Funguje úspěšně vždy, stejně jako vždy funguje Newtonův zákon gravitační přitažlivosti. Kvintesence umožňuje člověku udržovat své zdraví na potřebné úrovni.

Jaká jsou tedy tato pět pravidel kvintesence?

Krok první – zvýšení počtu mladých buněk

První pravidlo spočívá v tom, že je třeba zvýšit počet mladých buněk v poměru k počtu starých buněk. Účinným způsobem omlazení je odstranění (zničení, rozštěpení) starých buněk se sníženou životní funkcí, jejichž místo by měly zaujmout mladé buňky. Abychom pomohli organismu, je nutné vyvolat vylučování enzymu pepsinu v žaludku.

Za tímto účelem je třeba 30 minut po jídle, které již bylo částečně stráveno, vzít na špičku jazyka asi 1 g kuchyňské soli a po několika minutách slanou slinu spolknout.

Takové malé množství soli nemůže mít škodlivý vliv na organismus. Naopak, v tomto případě je procedura mimořádně užitečná.

Již staří Řekové doporučovali po jídle cucat zrnko soli (nyní se však tvrdí, že sůl je „bílá smrt“). Ukazuje se, že v důsledku toho se reflexivně začne vylučovat žaludeční šťáva obsahující všechny prvky potřebné k rozložení zastaralých buněk.

Žaludeční šťávy, které se dostanou do krve, štěpí nejen staré, ale i poškozené buňky (například buňky poškozené nitráty, karcinogenními látkami, volnými radikály, různými jedy těžkých kovů a radionuklidy). Pepsinové látky v krvi rozpouštějí (rozkládají) také rakovinné buňky a buňky choroboplodných organismů. Nerozpouštějí pouze mladé buňky, protože aminokyselinové složení pepsinu je podobné aminokyselinovému složení bílkovin těchto buněk.

Omlazení buněčných kolonií lze provádět mnoha způsoby. Již v dávné minulosti se k omlazení doporučovalo konzumovat rostliny z čeledi rozchodníkovité nebo jiné rostliny, které stimulují vylučování žaludečních šťáv. Mezi ně patří zajícová kapusta, šťovík, jitrocel, kopr, fenykl, trojlístek, kapusta, kopřiva, jetel, mořská kapusta, eleuterokok, zlatý kořen, citroník, arálie mandžuská, ženšen a další (celkem asi 100 rostlin).

Zde jsou dvě doporučení pro zvýšení v krvi pepsinopodobných

látky, které jsou velmi důležité pro omlazení a ozdravení:

1. Položte na jazyk na několik minut 1 g soli a spolkněte slanou slinu. Proceduru provádějte po jídle a také hodinu po jídle. Během dne můžete proceduru opakovat až 10krát. Je třeba konzumovat solené a nakládané zeleniny a dokonce i ovoce. Solit (dosolovat) je třeba i melouny, melouny, tvaroh, smetanu a máslo. Rostlinný olej je žádoucí dočasně vyloučit ze stravy.

2. Po jídle je velmi užitečné sníst 1–2 lžičky mořské kapusty nebo malý kousek slaného sledě. Boršč je lepší vařit z nakládané kapusty s přidavkem nakládané řepy, nakládané mrkve a nakládané cibule. Rostliny z čeledi tlustolistých (mladistvo) je také třeba nakládat. K tomu je třeba naplnit 3litrovou sklenici rostlinou (například mladistvo), přidat 1 lžičku kuchyňské soli a 1/2 g kvasnic a nechat několik dní odstát. Poté užívejte tento přípravek po 1 lžici během jídla.

Lékaři doporučují pacientům užívat žaludeční šťávu zvířat (například psů, prasat, krav), ale takové šťávy nejsou pro člověka vhodné. Mnohem účinnější je kyselina chlorovodíková. Stejně jako sůl přispívá ke zvýšení množství žaludečních šťáv a přirozeně i pepsinových látek v krvi. Příjem kyseliny chlorovodíkové (0,1–0,3 %) přispívá k rychlému vstřebávání polypů v zažívacím traktu, hojení hemoroidů a ozdravení celého zažívacího traktu.

K stimulaci produkce žaludeční šťávy se používají ostré koření a hořké látky: pepř, hořčice, adjika, křen, ředkev, koriandr, kmín, skořice, máta.

Šťávy je třeba pít s přidavkem kyseliny chlorovodíkové nebo „carské vodky“.

„Císařská vodka“. Vezměte 1 litr vody, 1 čajovou lžičku koncentrované kyseliny sírové (98 %), 1 čajovou lžičku koncentrované kyseliny chlorovodíkové (38 %), 4 tablety nitroglycerinu (obsahujícího kyselinu dusičnou), půl sklenice hroznového octa (9 %). Všechny složky je třeba smíchat. Užívejte 4krát denně po 1 čajové lžičce během jídla nebo těsně před jídlem.

Krok druhý – přeměna toxinů na soli

V organismu se hromadí velké množství solí – nejen v ledvinách, močovém měchýři a žlučníku, ale také v pojivových tkáních a kostech.

Obzvláště nebezpečné jsou toxiny, které vznikají v důsledku oxidačních procesů. S kyslíkem přicházejí do styku bez výjimky všechny buňky organismu a všechny části pojivových tkání, což vede k jejich okyselení.

Aby se organismus zbavil toxinů, které činí pojivové tkáně křehkými (a proto se při sebemenším nárazu objevují krvácení), je nutné na toxiny působit kyselinami. Do organismu je třeba zavádět takové kyseliny, které by byly na jedné straně bezpečné pro organismus a na druhé straně schopné rozpouštět toxiny a přeměňovat je na soli.

Takovými kyselinami se ukázaly být látky, které vznikají v důsledku činnosti mikroorganismů živočišného původu v kyselém prostředí.

Kvašení těchto buněk vede k tvorbě kyselin octového typu, neboli enzymů, mezi nimiž se nachází i běžný ocet CH_3COOH . Úžasná vlastnost přírody: kyslík je na jedné straně

vede k tvorbě šlaků a na druhé straně spouští proces kvašení, jehož produkty mohou tyto šlaky rozpouštět a přeměňovat je na soli.

Kyseliny se tedy tvoří v důsledku kyslíkového kvašení buněk živočišného původu. Konzumaci lze doporučit kyseliny obsažené v nejrůznějších zeleninových a ovocných nakládaných produktech ve formě vitamínů a aminokyselin, jakož i mastných kyselin (kyselina askorbová, palmitová, nikotinová, stearinová, citronová, mléčná a další kyseliny).

Lze použít nakládané okurky, rajčata, zelí, řepu, mrkev, cibuli, česnek, nakládaná jablka a šťávy. Prospěšná je řada vín, včetně likérů, portského, cagoru, cabernetu, stejně jako produkty kvasného kvašení, mléčné výrobky (tvaroh, sýr, bryndza, kefír, jogurt, acidofilní produkty, ayran, jogurt, kumys).

Ovocné octy mohou pomoci v boji proti toxickým látkám. Je však třeba si uvědomit, že „jelen jí jelenčí mech a velbloud velbloudí

trnku“. Jinými slovy, každý orgán potřebuje své vlastní kyseliny.

Ovocné octy je lepší používat s kyselým mlékem. K tomu se do sklenice s takovým mlékem přidá 1 čajová lžička (někdy se bere 1 polévková lžíce) ovocného octa a 1 čajová lžička medu.

Ocet je třeba přidávat do čaje, kávy, polévek i vývarů.

Při konzumaci kyselých produktů, octů, kvásků a enzymů je žádoucí nekonzumovat rostlinné oleje, které mají silné žlučopudné vlastnosti, jinak se přeměna toxinů na soli podstatně zpomalí.

Jídlo by v tomto období mělo být převážně masové nebo rybí, ale lze konzumovat i vejce, mléčné výrobky a houby.

Mimochodem, pokrmy z masa nebo ryb je vhodné jíst jako první, aby nedošlo k oslabení účinku žaludečních enzymů. Všechny tekuté pokrmy (polévky, boršče, vývary) je třeba jíst až po masových nebo rybích pokrmech.

Kvasnicové výrobky (nápoje, pečivo) se hodí ke všem potravinám, je důležité je zpestřovat, protože kvasnice jsou různé, získávají se ze střev nejen ovčí, ale i jiných zvířat. Po jídle je třeba dát na jazyk 1 g kuchyňské soli (několik zrn). To donutí žaludek vylučovat kyselé enzymy (pepsin) v přítomnosti kyseliny chlorovodíkové.

Soli, které vznikají při konzumaci kyselin, se částečně vylučují močí a částečně zůstávají v organismu. S vědomím této skutečnosti je nutné dbát na vylučování nerozpustných solí.

To je třetí pravidlo kvintesence.

Krok třetí – vylučování solí

Solí, které se tvoří v organismu, jsou minerální a organické, zásadité a kyselé, rozpustné a nerozpustné ve vodě. Nás budou zajímat pouze soli, které se z organismu samy nevylučují. Pozorování ukazují, že se obvykle nerozpouštějí alkalické, minerální a tukové soli, jako jsou uráty, fosfáty, oxaláty a také močovina.

Rozpuštění těchto solí provádí v souladu s principem „podobné se rozpouští v podobném“.

Například v petroleji se rozpouštějí všechny ropné produkty: mazivo, motorová nafta, vazelína, parafín, topný olej. V alkoholech se rozpouštějí glycerin, sorbit a xylitol.

Přírozeně, pro rozpuštění alkalických solí je nutné do organismu zavést alkálie, které jsou bezpečné pro životní funkce. Mezi ně patří odvary některých rostlin a šťávy. Například čaj z kořenů slunečnice rozpouští mnoho solí v organismu.

Od podzimu se shromažďují tlusté části kořenů, odřezávají se chlupaté kořínky, umývají se a suší obvyklým způsobem. Před použitím se kořen rozdrtí na malé kousky velikosti fazole a vaří se v smaltované konvici: na 3 litry vody přibližně 1 sklenice kořenů. Vaří se 1–2 minuty. Čaj je třeba vypít během 2–3 dnů. Poté se tyto kořeny znovu vaří, ale již 5 minut, ve stejném množství vody, a čaj se vypije během 2–3 dnů. Poté se kořeny vaří potřetí ve stejném množství vody, ale již 10–15 minut, a také se vypijí během 2–3 dnů. Po vypití první dávky čaje je třeba přistoupit k další.

Čaj z kořenů slunečnice se pije ve velkých dávkách po dobu jednoho měsíce a déle. Soli se začnou vylučovat až po 2 týdnech a vylučují se tak dlouho, dokud moč nebude průzračná jako voda a nebude se v ní usazovat suspenze solí.

U dospělého člověka se někdy vyloučí až 2–3 kg solí. Při konzumaci čaje ze slunečnice nelze jíst pikantní a silně slané potraviny (například sledě) a používat octy. Jídlo by mělo být mírně slané, ne kyselé, převážně rostlinné.

Solí dobře rozpouštějí čaje ze sporýše, přesličky rolní, melounových slupek, dýňových stopek, medvědice lékařské a močálového křídlatky.

K rozpuštění solí se používají šťávy některých rostlin. Například šťáva z černé ředkve dobře rozpouští minerály ve žlučovodech

kanálcích, žlučníku a jiné minerální soli, které se ukládají v cévách, ledvinné pánvi a močovém měchýři.

Vezměte 10 kg hlíz černé ředkve, zbavte je drobných kořínků, umyjte je a bez loupání slupky z nich připravte šťávu. Získá se asi 3 litry šťávy. Zbytek tvoří výlisky. Šťávu uchováváme v ledničce a výlisky smícháme s medem (v krajním případě s cukrem) – na 1 kg výlisků 300 g medu nebo 500 g cukru. Vše uchováváme v teple v nádobách pod tlakem, aby neplesnivělo.

Šťávu pijeme po 1 čajové lžičce hodinu po jídle. Pokud nebudete pociťovat bolesti v játrech, můžete dávku postupně zvyšovat až na půl sklenice. Je třeba si uvědomit, že šťáva z černé ředkve je silným žlučopudným prostředkem. Pokud žlučové cesty obsahují mnoho solí (minerálů), je průchod žluči ztížen a člověk pociťuje bolest v játrech. V tomto případě je třeba na oblast jater přiložit vodní láhev. Pokud je bolest snesitelná, je třeba v proceduře pokračovat. Obvykle je bolest pociťována pouze na začátku, poté se stav normalizuje.

Soli odcházejí nepozorovaně, ale účinek jejich vylučování je obrovský.

Při provádění takové léčby je nutné dodržovat dietu, vyhýbat se ostrým a slaným jídlům, ale pouze po dobu konzumace šťávy. Když šťáva dojde, je nutné jíst výlisky, které do té doby již zkysnou. Výlisky se užívají během jídla v množství 1–3 lžice.

Léčba přispívá k posílení organismu, zejména plicní tkáně a kardiovaskulárního systému.

Soli se rozpouštějí také šťávami z jiných rostlin, například šťávou z kořenů petržele nebo křenu, listů podbělu, čekanky, tuřínu.

Soli se rozpouštějí také žlučí ptáků. Již dávno bylo zjištěno, že slepice klovou kamínky. Dělají to kvůli tvorbě skořápky vajec a kameny rozpouští žluč, která se u ptáků hromadí v játrech. Ukázalo se, že slepičí žluč skvěle rozpouští minerály nejen v žlučovodech, ale prakticky všude. Podobné vlastnosti mají kachní, husí a krůtí žluč.

Někdy se žluč používá také v chlebových kuličkách. K tomu se z měkké části chleba vytvarují malé kuličky o velikosti lesního ořechu a přidá se do nich několik kapek žluči. Během jedné procedury se spolknou 2–5 takových kuliček. Provádí se to 30–40 minut po jídle. Na jeden léčebný cyklus je zapotřebí 5–10 žlučníků slepic. Žluč se uchovává ve speciální polyetylenové nádobě v ledničce. Pamatujte: maximální dávka žluči by neměla

překročit 20–50 kapek.

Močovina, která ztvrdla v cévách a kloubech (nazývá se také dnavé soli), se rozpouští octem, proto je po alkalizaci organismu nutné jej okyselit.

Krok čtvrtý – boj s choroboplodnými bakteriemi

Boj proti choroboplodným bakteriím je založen na principu párovosti. Není náhodou, že lidé a zvířata mají dvě oči, dvě uši, dvě plíce, dvě ledviny, dva mozky (dvě hemisféry), dvě ruce, dvě nohy, dva trávicí orgány (žaludek a dvanáctník), dva krevotvorné systémy (krevní a lymfatický).

Princip párovosti zahrnuje celou biologii až na buněčnou úroveň. Tento princip tvrdí, že navzdory obrovskému množství různých buněk se od sebe liší hlavně charakterem své životní činnosti. Podle mého názoru mohou být buňky pouze rostlinného a živočišného původu, zkráceně KRP a KŽP. První typ buněk existuje díky **fotosyntéze**, zatímco druhý se vyznačuje **beta-syntézou**.

Jak fotosyntéza, tak beta syntéza patří k atomovým procesům s malou energetickou výměnou (řádově zlomky MeV). Oba jevy jsou založeny na vyzařovací schopnosti zahřátých těles. Je známo, že každý zahřátý objekt, zejména plyn, vyzařuje hlavně fotony a elektrony. Fotony jsou primárním zdrojem energie při fotosyntéze, elektrony

— při beta syntéze. Fotosyntéza (fotoklonický proces) se projevuje ve vodním prostředí přeměnou dusíku (N_2) na kyslík a uhlík. Při tom se v do vnějšího prostředí uvolňuje kyslík a částečně energie ve podobě elektronů.

Při beta-syntéze elektrony působí na protoplazmu hemoglobinu; dusík v ní obsažený se zapojuje do atomové reakce a uvolněný kyslík je využíván buněčným systémem k produkci aminokyselin, cukrů, bílkovin, tuků atd. Během fotosyntézy se tvoří převážně zásadité látky: alkaloidy, rostlinné tuky, cukry a bílkoviny.

Díky Slunci, které vyzařuje dva účinné toky (fotony a elektrony), tak na Zemi vznikly dva druhy života: a) rostlinný život (flóra) a b) živočišný život (fauna). **Flóra je schopna žít v alkalickém prostředí, tedy v prostředí, které sama vytváří. Fauna naopak produkuje kyselé prostředí a je schopna žít přirozeně pouze v kyselém, tedy v kyselém prostředí.**

Když pochopíme, že život nejjednodušších jednobuněčných organismů je možný pouze ve dvou variantách, je logické položit si důležitou otázku: k jakému typu patří choroboplodné buňky? Na tuto otázku nedokáže odpovědět každý. Domnívám se, že všechny buňky, které jsou patogenní pro buňky živočišného původu, patří k buňkám rostlinného původu, a buňky, které jsou patogenní pro buňky rostlinného původu, mají živočišný původ. Jinými slovy, člověk nebo zvíře mohou onemocnět pouze z rostlinných buněk.

Rakovinné buňky jsou podobné buňkám rostlinného původu. Ale protože rostlinné buňky mohou existovat pouze v alkalickém prostředí, onemocnění jakéhokoli lidského orgánu je možné pouze při alkalizaci jeho prostředí.

Podobně jsou příčinou onemocnění rostlin buňky živočišného původu, ale pouze v případě, že je prostředí rostlin okyselené.

Při onemocnění orgánu dochází k jeho typickému hnilobě a alkalizaci (rozklad mrtvol také probíhá při alkalizaci). Takové prostředí je samozřejmě příznivé pro růst rostlinných buněk a rostlin obecně. Opravdu, rozkládající se mrtvoly silně alkalizují kořenový systém rostlin, které při tom rostou a rodí nejlépe. A naopak, rozkládající se rostlinné mrtvoly jsou prospěšné pro zvířata a člověka. Je pravda, že shnilé rostliny nazýváme lépe: kyselé ovoce a zelenina.

Pokud víme, jaké kyselé látky jsou pro ten či onen orgán nezbytné, můžeme na něj účinně působit.

Pro ozdravení sleziny se od pradávna krmili lidé nakvašeným sleziníkem, dnes se této rostlině říká oves. Ovesná mouka se pomocí kvasinek zpracovává a ve formě těsta se podává člověku při ztvrnutí v oblasti sleziny (těsně pod slinivkou břišní). K léčbě jater se fermentují hrách, fazole, sója, čočka, jetel, lupina, vojtěška a japonská sophora.

Vezme se 3litrová sklenice, naplní se zcela rostlinnou surovinou, zalije se roztokem kuchyňské soli, přidá se 1 čajová lžička smetany nebo 1 g kvasnic (divokých) a 1–3 lžíce cukru. Vše se nechá kvasit nejméně týden. Poté se produkt rozdrtí a konzumuje se v syrovém stavu.

Tímto způsobem lze kvasit mnoho rostlin a používat je podle potřeby, ale i jen jako prevenci. Pokud bude organismus spolehlivě okysličen, neměly by se vyskytovat žádné choroboplodné procesy. V každém

případě musí oxidace převládat nad alkalizací. Je však třeba dbát také na to, aby nedošlo k překyselení žaludku a narušení acidobazické rovnováhy organismu, jinak může dojít k gastritidě. V případě pálení žáhy je nutné vypít lžící 9% octa zředěného půl sklenicí vody nebo si vzít lžící sody (NaHCO_3), která v reakci s trypsinu a žlučí působí jako

kyselina, nikoli jako zásada. Pálení žáhy zmizí, pokud si dáte do úst trochu soli (asi 1 g). Sůl vyvolává vylučování kyselých enzymů (pepsinogenu a kyseliny chlorovodíkové), které také neutralizují působení trypsinu a žlučí a zmírňují pálení žáhy.

Pamatujte, že u člověka nedochází ke zvýšené kyselosti. Dochází pouze ke zvýšené hlouposti u těch, kteří to říkají. Nejvyšší kyselost má zdravý člověk, činí asi 1,2.

Lidé trpí různými nemocemi, ale smrt nastává zpravidla v důsledku srážení krve. Sražená krev neproudí cévami, zejména cévami mozku, a nedopravuje živiny a kyslík. Mozek přestane fungovat a dojde k zástavě srdce a plic. Jinými slovy, pokud nedojde ke zhuštění krve, smrt není možná. Přitom vůbec nezáleží na tom, čím člověk trpí. Ke zhuštění krve obvykle dochází při jejím alkalizaci.

Hlavním, i když ne jediným faktorem je alkalizace krve. K ní dochází denně při nesprávné výživě, a proto je třeba v první řadě věnovat pozornost stravě. Kromě toho krev zvláště silně zahušťuje při konzumaci alkoholu (vodky, koňaku).

Zředění krve je nejjistější cestou ke záchraně před smrtí. K tomu existují alespoň dva způsoby.

První je založen na principu „podobné rozpouští podobné“. Jinými slovy, silně zaslepená krev se ředí zásadami. Například při abstinenci u narkomanů se krev ředí drogami, které se většinou skládají z alkaloidů, což jsou zásadité látky.

U alkoholika kocovina pomine po požití malého množství alkoholu (vodky). Alkohol na jedné straně vede ke zhuštění krve, ale na druhé straně ji také ředí.

U kuřáků krev zahušťuje alkaloid nikotin, který ji zároveň ředí. Proto není pro člověka tak snadné přestat kouřit.

Druhý způsob je založen na oxidaci krve. Provádí se pomocí kyselin. Nejjednodušší způsob oxidace spočívá v konzumaci mléčných výrobků. Obzvláště účinná je mléčná

Dalším účinným prostředkem oxidace jsou různé druhy kvásků a enzymů.

Krev oxidují a tím zředí také vitamíny. Dokonce i běžná kyselina chlorovodíková krev dobře zředí.

Účinné jsou ocet a vína obsahující ocet (například staré sudové víno), mastné kyseliny, nakládané potraviny. Jedním z nejúčinnějších prostředků pro ředění krve jsou mukopolysacharidy (chondroitinová kyselina, heparin, kyselina hyaluronová a další).

Na závěr bych rád poznamenal, že pokud vám krev nezhoustne, smrt v zásadě nemůže nastat, ať už trpíte jakoukoli nemocí. Na druhou stranu, ředění a okysličování krve zbavuje mnoha nemocí.

Krok pátý – obnovení oslabených orgánů

Páté pravidlo je založeno na principu lhostejnosti. Pokud se podíváme na oběžnou dráhu Měsíce kolem Země, můžeme si všimnout, že tato oběžná dráha není pro jejich vzájemné působení rozhodující. Měsíc se totiž může stabilně otáčet po jakékoli oběžné dráze. Jinými slovy, pro dvojici planet (Měsíc a Země) neexistuje přesně daná oběžná dráha, to znamená, že jejich pohyb v prostoru lze považovat za lhostejný. Bez podrobného zabývání se principem lhostejnosti lze stručně říci, že všechny prvky jakéhokoli systému mohou být v lhostejném stavu rovnováhy.

To platí i pro biologické objekty. Pokud část buněčné tkáně ledvin z jakéhokoli důvodu odumře, již se neobnoví. Ledvina nebude schopna plnit svou funkci a organismus ztratí ochranu před produkty buněčného rozpadu.

Organismus není schopen samostatně se dostat z kritického stavu, protože z pohledu přírody je tento stav indiferentní (indiferentní je pouze pro samotného člověka). V důsledku toho lze selhání ledvin léčit speciálními metodami a samozřejmě ne léky, protože neexistují léky, které by mohly posílit produkci buněčných tkání.

Autor vyvinul metody léčby nemocí souvisejících právě s poruchami posunu, jejichž existence se vysvětluje principem lhostejnosti.

Léčba nachlazených ledvin

Při léčbě nachlazených ledvin, které ztratily část svých buněčných tkání, je nutné provést následující procedury. Hodinu před návštěvou sauny (finské lázně) je třeba sníst 50–100 g vařených ledvin zvířete a 10–15 minut před vstupem do sauny vypít půl sklenice až sklenici potopudného kvásku. Pokud kůže špatně potí, je třeba ji omýt čajem z bahenní rostliny.

Potahový kvas č. 1. Na 3 litry vody vezměte 1–2 sklenice malin (můžete

použít džem), sklenici cukru, 1 lžičku smetany. Vše se nechá v teple kvasit po dobu 10–15 dnů.

Potopný čaj č. 2. Ve sklenici vody vařte kořeny bahenní (1 lžíci) nebo 2 lžice březových listů po dobu 1–3 minut. Můžete použít květy lípy nebo bezinky. Pamatujte, že při dobrém pocení kůže ledviny odpočívají a rychle zvyšují svůj buněčný objem, protože krev obsahuje dostatečné množství živin. Můžete použít březovou metlu, ale nesmíte se sprchovat studenou vodou ani se koupat v chladném bazénu, protože tím se zastaví pocení a do kůže se vpije špína.

Léčba cirhózy

V první řadě je nutné zvýšit buněčnou hmotu jater. Nejprve se dosáhne silného pocení zahříváním v sauně nebo parní lázni a také pitím potních čajů. Poté kůže vstřebá vše, co se nachází na jejím povrchu. Pokud v tomto okamžiku potřete kůži mléčnou syrovátkou smíchanou s medem nebo rybím tukem (můžete použít očištěného sledě nebo vodný roztok glykogenu s nepostradatelnými aminokyselinami, například s methioninem), vše se okamžitě vstřebá.

Při takové léčbě si játra částečně odpočinou, protože tělo se živí přes pokožku.

Cirhóza je závažné onemocnění a její léčba není jednoduchá, proto se předem poraďte se svým lékařem. Při provádění procedur je nutné konzumovat malé množství vařené zvířecí jater, která obsahují všechny potřebné mikroelementy.

Po krmení organismu přes kůži je třeba ji omýt a otřít octem.

Léčba srdečních onemocnění

Při srdečních onemocněních (dušnost, jiné příznaky) lze doporučit následující posilující procedury.

Hodinu před návštěvou parní lázně (sauny) se sní 50–100 g vařeného zvířecího srdce. 15 minut před vstupem do parní lázně se pije srdeční kvas. Po parní lázni je nutné provést masáž těla s cílem zlepšit

prokrvení orgánů a končetin. Během masáže srdce částečně odpočívá.

Srdcový kvas. Do 3 litrů vody přidejte sklenici žluté žlučovky (nebo adonis, konvalinku, náprstník, strofant, šalvěj), 1 sklenici cukru, 1 čajovou lžičku smetany. Vše necháme kvasit nejméně 2 týdny. Pijeme po půl sklenici.

Mikroelementy, které se dostaly do organismu z konzumované porce zvířecího srdce, pomáhají rychlému růstu srdeční tkáně; 10–20 podobných procedur výrazně zlepšuje srdeční činnost. Lze dosáhnout toho, že poruchy srdeční činnosti budou prakticky zcela odstraněny bez ohledu na věk.

Denně je třeba užívat 0,1 g prášku ze šedé žloutenky. Hořkost této rostliny stimuluje činnost slinivky břišní při produkci inzulínu, který štěpí cukry, zajišťuje tvorbu adrenalinu a výživu srdce.

Vyhýbejte se konzumaci rostlinných tuků. Pamatujte, že se snadno oxidují a přeměňují se na olej, který je jedovatý nejen pro ledviny a játra, ale i pro celý kardiovaskulární systém. Nezapomeňte, že olej je dobrý pro rozpouštění barev, ale ne pro výživu. Ryby je třeba smažit buď na rozpuštěném, dobře osoleném oleji, nebo na sádle (nejlépe vepřovém).

Léčba plic

Plíce se regenerují následujícím způsobem. Hodinu před procedurou je nutné sníst vařené plíce zvířete (50–100 g) a poté absolvovat kyslíkovou lázeň s podvodní masáží. Po lázni je třeba vypít 1 sklenici kvasu.

Kvas. Vezměte 3 litry vody, sklenici devětsilu (nebo fialky tříbarevné, listů eukalyptu, borové jehličí), sklenici cukru, 1 čajovou lžičku smetany. Vše musí kvasit v kyslíkovém prostředí nejméně 2 týdny.

Kapitola 2

„Osm v krychli“

Tato část knihy je nejdůležitější, protože tvoří základ pro pochopení principů léčby nejčastějších onemocnění. Budeme hovořit o systému ozdravování organismu, který autor vyvinul a nazval „osm v krychli“.

„Osm v krychli“ vzniklo na základě studia biologického objektu jako systému řízeného zvenčí prostřednictvím osmi kanálů, přes osm subsystémů, z nichž každý se skládá z osmi orgánů.

Prostřednictvím kanálů jsou na člověka vyvíjeny energetické vlivy. O nich je podrobně pojednáno níže.

Mezi subsystémy patří:

- 1) systém gastrointestinálního traktu;
- 2) kardiovaskulární systém;
- 3) lymfo-endokrinní systém;
- 4) kostní a krevní systém;
- 5) svaly, pojivové tkáně, šlachy, chrupavky;
- 6) kožní systém;
- 7) nervový systém;
- 8) informačně-intelektuální systém.

Trávicí trakt

První kanál působení souvisí s gastrointestinálním traktem. Člověk za svůj život projde žaludkem a střevy 100 tun potravy. Díky konzumaci potravy jsme v kontaktu s okolním prostředím.

Je zřejmé, že jídlo je v konečném důsledku nositelem sluneční energie, která se v organismu nějakým způsobem transformuje, posiluje některé orgány a oslabuje jiné. Není třeba dokazovat, že jednostranná strava je škodlivá pro jednotlivé orgány a může vést dokonce k smrti z vyčerpání. Odborníci na výživu říkají: snažte se zpestřit své jídlo a naslouchejte hlasu svých smyslů.

V současné době jsou do určité míry vyvinuty metody zdravého stravování, které je třeba odlišovat od diet. Dieta je způsob, jak si uchovat nemoc až do stáří, zatímco pravidla stravování jsou založena na používání těch produktů, které přetvářejí organismus směrem k uzdravení oslabeného orgánu.

Dýchací kanál

Druhým kanálem je kanál pro výměnu plynů přes plíce. Přes ně člověk propouští velké množství plynných látek, včetně kyslíku, dusíku, vodní páry, aromatických látek stromů a rostlin. Jen kyslík je plicní tkání absorbován až do několika miligramů za jeden nádech. To je pochopitelné: celková plocha plicní tkáně

díky alveolám činí přibližně 100 m^2 . Kromě toho plíce absorbují i vodní páry, když je organismus silně dehydratovaný. To dává možnost přežít i při nedostatku pitné vody.

Plicní tkáň absorbuje mnoho aromatických látek přítomných ve vzduchu. Například na tabákových plantážích vášniví kuřáci nekouří, protože těkavých alkaloidů nikotinu je dostatek. Tento efekt byl využit i při léčbě kouření tabáku. V městských podmínkách stačí pěstovat tabák v bytě. Když rostlina dospěje, vyzařuje tolik nikotinových alkaloidů, že i páry ze dvou keřů rostliny stačí k tomu, aby touha po cigaretách zmizela. Po 2–3 týdnech se kuřák zcela odvykne tabáku.

Zjistil jsem, že plíce také vstřebávají dusík (N_2). Považuji za prokázané, že dusík se ze své molekulární sloučeniny (N_2) přeměňuje na oxid uhelnatý (CO). Při tom se plicní tkáň silně zahřívá, protože jaderná přeměna dusíku na oxid uhelnatý je doprovázena uvolňováním tepelné energie.

Díky této reakci se organismus v chladném ročním období zahřívá a v teplém ročním období ochlazuje, protože v plicích dochází k opačné reakci přeměny oxidu uhelnatého na molekulární dusík.

Pokryvný kanál

Třetí kanál metabolismu je určen kůží a vlasovým porostem.

Kůží organismus částečně dýchá a vstřebává až několik procent kyslíku a dalších těkavých látek. Kromě toho kůží pronikají vodní páry a étery.

Kůže je schopna odpařit až 3–4 kg tekutin během pocení. Přibližně stejné množství je schopna absorbovat v době, kdy je organismus silně dehydratován. Kůží lze vylučovat i přijímat mnoho látek nezbytných pro léčbu a ozdravení organismu.

Při cirhóze jater je kožní kanál hlavním kanálem. Během ascitu je léčba možná pouze v případě, že bude pacient krmen přes kůži.

Zvláště důležité je využívat tento kanál při hypertenzi. Bez použití hemitonu, adelfanu a jiných vazodilatačních prostředků lze skutečně snížit tlak pocením, tj. vylučováním látek škodlivých pro organismus potem. K tomu stačí zahřát kůži a ošetřit ji speciálními roztoky, které zvyšují pocení.

Například pokud otřete pokožku čajem z bahenní rostliny, potivost se zvýší. Samozřejmě musí být tělo předem zahřáté, například v parní lázni nebo sauně. Dobře stimuluje pocení ošetření kůže březovým věncem, předem zahřátým na silné páře. Pokud jsou stěny sauny uvnitř obloženy lipovými prkny, výrazně to stimuluje pocení, protože v lipových extraktech jsou obsaženy látky obsahující síru. Racionální využívání parních lázní umožňuje snížit krevní tlak na optimální úroveň.

Energetický kanál

Čtvrtý kanál je kanál pro výměnu kinetické energie. Prostřednictvím tohoto kanálu působí na organismus různé gymnastické cviky, dechová cvičení, masáže.

Představme si kardiovaskulární systém člověka. Pokud bychom všechny cévy v těle spojili za sebou, vznikl by potrubí dlouhé desítky tisíc kilometrů. Vystává otázka, zda je naše srdce schopné pumpovat krev tak dlouhou trasou. Samozřejmě, že takovou práci nezvládne žádná pumpa, včetně srdce. Jakým způsobem se tedy krev pohybuje po orgánech? Odpověď je jednoduchá: díky cévní peristaltice.

Jinými slovy, krev se pohybuje díky vlnám komprese a roztažení, které se pohybují podél cév, podobně jako v střevě. Současně existují dvě protichůdné vlny: jedna vlna pohání arteriální krev a druhá vlna žilní krev. Známe-li zákony sčítání vln, které se pohybují proti sobě, můžeme pochopit, že tyto vlny se vnějšímu pozorovateli budou jevit jako stojaté. Ve skutečnosti však vždy existují dvě protichůdné vlny, které se nám jeví jako pulzace.

Zjistili jsme tedy, že každé svalové kontrakce nevyhnutelně vede k pumpování krve ve dvou směrech najednou. Stejně tak jakýkoli mechanický vliv na svaly (gymnastické cvičení, dechová cvičení, masáže, jóga, různé druhy zápasu, běh, plavání, hry) nutí krev pohybovat se současně ve dvou směrech; v důsledku toho se snižuje zátěž na srdce, protože krev proudí ke všem životně důležitým orgánům a každý orgán tak dostává potřebné látky.

Není pochyb o tom, že absolutně jakákoli kinetika svalů prospívá organismu. Zbývá jen vyvinout metody, pomocí kterých by bylo možné ozdravit jednotlivé orgány a nakonec celý organismus. Prospěšná je Strelnikova gymnastika, dýchací systém Butejko a léčba podle jógové metody.

Spektrální kanál

Pátý kanál se nazývá spektrální. Připomeňme, že každé zahřáté těleso, každý zahřátý atom svítí v poměrně širokém spektru frekvencí.

Například vodík má při teplotě několika tisíc stupňů asi 70 spektrálních čar. Každý atom má nejméně stejný počet spektrálních čar. První spektrální čára má zpravidla největší amplitudu, a ostatní čáry — výrazně menší. Amplituda první složky závisí také na teplotě. Pokud teplota atomu se zvyšuje v 2 krát, pak se první spektrální složky se zvýší čtyřikrát, tedy téměř na druhou. Zahřáté atomy na povrchu Slunce jsou silně excitovány, že světlo je je i pouhým okem, například pomocí trojhranného hranolu.

Lidské tělo je také zahřáté a přirozeně všechny atomy, které se v organismu nacházejí, vyzařují světlo.

Takové záření je samozřejmě slabší než u atomů Slunce, ale je opravdu o tolik slabší? Je skutečně amplituda záření každého atomu našeho těla mnohem menší než amplituda záření atomů na povrchu Slunce? Ukazuje se, že ne o moc. Teplota na povrchu Slunce je totiž 6000 kelvinů, zatímco teplota lidského těla je pouze 36,6 plus 273, to je přibližně 310. Z toho vyplývá, že je na povrchu Slunce je pouze 19krát vyšší než teplota našeho těla. Lze říci, že amplitudy prvních spektrálních atomů na Slunci je větší než amplituda stejných atomů těla pouze 192krát, tedy 361krát. Světlo atomů na Slunci vidíme, ale světlo našeho těla není vidět ani v tmavé místnosti. To by nás však nemělo . Takové světlo snadno rozlišit pomocí pomocí fotoelektronických násobičů.

Každý orgán těla má svůj „spektrální pas“, to znamená, že se vyznačuje charakteristickými spektrálními čarami. Přirozeně jsou všechny tyto čáry určovány mikroelementy přítomnými v orgánech.

Například spektrum kůže obsahuje charakteristickou čáru síry. Síra zesiluje proces pocení. V prediabetickém stavu kůže ztrácí síru, stává se hrubou, a proto se výrazně zhoršuje pocení.

Ledviny vyzařují spektrální čáry křemíku. To znamená, že při

snížení křemičitých kyselin v ledvinách se diuréza podstatně oslabuje. Není náhodou, že meloun, který obsahuje křemičitou kyselinu, má močopudné vlastnosti.

Játra se vyznačují spektrem frekvencí charakteristických pro dusík, uhlovodíky, aminokyseliny a bílkoviny. O různých spektrech orgánů lze hovořit dlouho, ale jedno lze tvrdit s jistotou: činnost každého orgánu je bezpochyby určena spektrem frekvencí prvků, které obsahuje.

Jak je známo, pomocí spektra lze systém charakterizovat i řídit, pokud mu vnucujeme spektrum záření s určitými parametry. Právě takové řízení provádějí lidové léčitelé pomocí obkladů z léčivých rostlin. Například při zánětu plic se na hrudník přikládá teplý (někdy dokonce horký) obklad z pečených brambor. Při bolestech jater se používá obklad ze semen lnu nebo hrachu, fazolí, sóji, jetele a jiných dusíkatých rostlin. Při zlomeninách kostí se na místo zlomeniny přikládají kořeny kostivalu (živice) nebo mumie. V každém z těchto případů se na obklad přikládá vodní láhev. Poznávám, že elektrické ohřívače nejsou vhodné, protože spektrum záření elektrických spirál (například nichromu) se liší od spektra záření organismu (v něm bohužel nichrom chybí).

Spektrální kanál je v terapii tak důležitý, že jeho ignorování je srovnatelné s nedostatkem nezbytných vitamínů a nenahraditelných aminokyselin. Mnozí říkají, že opalování je škodlivé, a zejména ležení na horkém písku je zničující. Lze takovému tvrzení věřit? Samozřejmě že ne, protože zahřátý písek vyzařuje silné linie křemíku a kyslíku (vzorec písku SiO_2) a v

výsledku stimuluje činnost ledvin, srdce a celého kardiovaskulárního systému.

A jsou samotné sluneční paprsky škodlivé nebo prospěšné? Samozřejmě prospěšné, pokud jsou dávkovány, protože sluneční paprsky obsahují převážně spektra lehkých prvků (vodíku, helia, dusíku, kyslíku).

Obzvláště prospěšné jsou horké koupele. Vezmeme-li v úvahu, že člověk se skládá z 80 % z vody, je zřejmé, že spektrum vody (vodíku a kyslíku) stimuluje prakticky celý organismus.

Použití tepla k léčebným účelům se používalo již v dávných dobách. Horké prameny v oblastech Středomoří, horách Kavkazu, na Slovensku, v Maďarsku, na Dálném Východě vytvářely příznivé podmínky pro

balneoterapii. Již Homér a Hérodotos v dávné minulosti doporučovali horké koupele a páru.

V posledních letech se rozšířila léčba horkými koupelemi a parními lázněmi. Bylo zjištěno, že u obyvatel zemí, kteří často navštěvují horké lázně a sauny (Finsko, Švédsko, Norsko, Japonsko), se méně často vyskytují rakovinná onemocnění lymfatického systému, kůže, prsu, varlat, penisu a štítné žlázy.

V současné době se zkoumají metody hypertermie při léčbě zhoubných novotvarů. (Jakékoli zvýšení teploty nad normální hodnotu, tj. 37 °C, se považuje za přehřátí, zvýšení teploty nad 41 °C za hypertermii.) Velký přínos v této oblasti znalostí má Warren.

Bioenergetický kanál

Tento kanál se vyznačuje řízením orgánů takzvaným biopolem. Biopolem rozumím určité zakřivení nebo deformaci vakua pod vlivem prostorové orientace atomů v látce. Každý atom látky je skutečně charakterizován určitou hmotnou částí a určitou polní částí.

Stručně popíšu svůj vlastní model světa, podle kterého je hmotnost definována jako vlnová vlna vakua – vlna demokritovských atomů éteru.

Jelikož všechny prvky hmoty jsou představovány jako vlnění trojrozměrných kmitů, jakákoli prostorová orientace prvků hmoty nevyhnutelně vede ke změnám v prostoru, které jsou tak významné svým potenciálem, že se stávají nesrovnatelnými s jakýmkoli jinými poli.

Projevy deformací éteru (nebo vakua) pozorujeme například v procesu růstu rostlin. Například výhonky mladých rostlin, zejména bambusu, snadno prorazí asfalt a dokonce i železobetonové desky o tloušťce až 300 mm.

Bylo zjištěno, že hrany, přesněji žebra a vrcholy velkých krystalů (zejména korundu a diamantu), mají silné poleové účinky takzvaného biopole. Zjistil jsem, že vrcholem diamantu v vzdálenosti 0,1 mm praskaly tenké destičky (asi 0,15 mm) z tvrdé frakce bitumenu (asfaltu).

Jinými slovy, biopole je do značné míry určováno vlastnostmi uhlíku ve složení diamantu a bitumenu.

Je zřejmé, že tím se vysvětluje i schopnost lidí vzájemně na sebe působit. Dlaně a chodidla rukou a nohou se díky mnohasetleté evoluci staly obzvláště odolnými. Zvířata v loveckém zápalu nepoškozují své končetiny, i když při běhu šlapou na různé předměty. Buňky kůže rukou a nohou (dlaní a kotníků) se podstatně liší od ostatních buněk kůže. Mají tak silnou schopnost deformovat éter, že při běhu chrání chodidla před poraněním ostrými předměty.

Vědecké zdůvodnění existence biopole jsem uvedl již v roce 1955. Teprve o 30 let později dospěli japonští vědci k podobnému závěru. V odborné literatuře se tento objev nazývá Aaronov-Bomův efekt.

ačkoli pouze předpokládali, že k tomuto jevu může docházet.

Biopole vytvářené rukama (nebo nohama) může mít příznivý vliv na organismus. Poznávám, že biopole je prospěšné pouze v případě, že je fyzicky cítitelné. Obvykle ho registruji tak, že přiložím dlaně k uším, aniž bych se dotýkal ušních boltců. Když přiložím ruce k uším, slyším jakési bublání o frekvenci několika hertzů nebo dokonce silné praskání. Totéž slyší i jiná osoba, když přiblížím dlaně k jejím uším. Pokud nic neslyší, moje biopole na ni pravděpodobně nepůsobí.

Dalším jevem je tepelné popálení.

Je známo, že teplota dlaní je vždy nižší než teplota hrudníku. Pokud tedy přiložíte dlaně k hrudníku partnera, který má biopole, pocítí silné pálení v hrudníku. S biopolem jste schopni léčit mnoho nemocí, ale samozřejmě ne všechny.

Testoval jsem mnoho jasnovidců, včetně těch s diplomem. Ukázalo se, že téměř všichni nemají žádné biopole. Kontakt s takovými lidmi za účelem uzdravení je zbytečný.

Informační kanál

Sedmým kanálem působení je informační kanál. Informace jsou vnímány smyslovými orgány. Člověk jich má osm:

- 1) sluchový orgán;
- 2) zrakový orgán;
- 3) orgán čichu;
- 4) chuťový orgán;
- 5) hmatový orgán;
- 6) orgán vnímání biopole;
- 7) orgán snění;
- 8) orgán astrálního vidění.

Všech osm smyslových orgánů je schopno vnímat informace jakékoli povahy.

Informace mohou být velmi jednoduché, například ve formě krátkých signálů nebo impulsů, nebo složitější, ve formě obrazů. Obrazy mohou být vizuální i zvukové, pozitivní i negativní.

Každý, kdo má představu o fotografii, pochopí, co je to negativní vizuální obraz. Těžší je představit si negativní zvukové obrazy. Vysvětlím, v čem se liší pozitivní melodie od negativní melodie. Pokud v zvukovém spektru pozitivní melodie přítomnost spektrálních složek charakterizuje pozitivum, pak v negativní melodii naopak v šumovém spektru spektrální složky pozitivum chybí.

Před mnoha lety jsem vyrobil převodník pozitivních melodií na negativní a pomocí přehrávače jsem poslouchal různá díla v jejich negativní variantě. Jak se říká, dojem z takové hudby je ohromující.

Pokud mluvíme o pozitivních a negativních hmatových vjemech, i zde je rozdíl jasně patrný.

Předpokládejme, že bolest zubů je pozitivní pocit. Pak při negativu zub přestane bolet, ale začne bolet celé tělo. Je to neobvyklý pocit, ale často se vyskytuje právě při léčbě zubů. Proto se k odstranění silné bolesti zubů pije čaj z léčivých rostlin, které silně stimulují nervový systém. Jako tyto rostliny se používají rostliny, které bolest neuklidňují, ale naopak ji

. Patří mezi ně chryzantéma, popínavá rostlina, oměj, barvínek, všechny rostliny z čeledi arálovitých, belladonna a další.

Obvykle se používají vodkové tinktury z bylin, které se užívají podle pokynů lékaře. V důsledku toho nejprve začne bolet celé tělo, ale bolest zubů ustupuje a po 10 minutách zmizí i bolest v celém těle, která je mimochodem zcela snesitelná, podobně jako zahřívání těla v sauně.

Vizuální vnímání člověka je prostorové. Mnozí se mylně domnívají, že se řídí zákony dvourozměrné optiky, tj. že obraz vnímaný jedním okem je vždy plochý. Ve skutečnosti však oko nevidí obraz, ale difrakční obrazec, podobně jako v komoře obscura. Pouze v komoře obscura se difrakční obraz vytváří díky otvoru, zatímco obraz na dně sítnice oka vzniká pomocí tyčinek a čípků.

Sluchové orgány také nerozlišují dvourozměrné zvukové obrazy, ale trojrozměrné. Trojrozměrné zvukové obrazy se v ušních mušlích přeměňují na difrakční obrazy.

Veškeré informace vnímané pomocí smyslových orgánů nějakým způsobem působí na člověka. Ale tento vliv je různý. Například žádné emoce nevyvolávají obvyklé slova („horko“, „chladno“, „světlo“, „čisto“, „svěží“, „pomoz“, „pohošť“, „podrž“, „podívej se“, „počkej“, „vstaň“, „stůj“, „rovnej se“).

A teď opačný jev. Například člověk je nemocný a čeká na uzdravení. Lékař o tom ví a chápe, co pacient potřebuje. Dá mu například borůvkový džus a řekne: „Je to zahraniční lék a je velmi drahý, ale vám ho prodám levněji, protože jen on vás vyléčí. Užívejte jednu kapku hodinu po jídle a za určitou dobu nemoc porazíte.“ A očekávaná informace trefí přesně do černého. Nemocný věří v uzdravení a uzdraví se.

Obzvláště účinná je správně podaná informace při autokódování, které je třeba provádět před spaním nebo ve vaně. Například se zahřejte v sauně nebo ve vaně, až se na těle objeví první pot, uvolněte se a v duchu vyslovte větu: „Budu zdravý a dožiji se 300 let.“

Astrální kanál

Osmý kanál se nazývá astrální. Je spojen s červenou magií. Co je to magie?

Bílá magie obsahuje popis všech druhů bojových umění (karate, kung-fu, sambo, judo atd.), věštění (z kávové sedliny, z karet, z hvězd) a také výklad znamení. Magie rostlin, hmyzu, zvířat, fyto terapie, léčba minerály, hypnóza a psychoterapie také patří k bílé magii. V černé magii se studují způsoby působení na zvířata a lidi pomocí jedovatých a narkotických výtažků z rostlin a hmyzu, zejména se používají kouzelné lektvary, které nutí nemilující se zamilovat a milující se hádat. Černí mágové používají prostředky vyvolávající halucinace (mandragoru, listy koky, marihuanu a v poslední době LSD).

Základem černé magie jsou fyzikálně-chemické procesy. Tato magie má značnou sílu, ale pro ozdravení společnosti a člověka je vhodnější červená magie, která využívá astrální jevy.

K červené magii patří takové fenomenální schopnosti, jako je telepatie, telekineze, teleportace, telegonie, reinkarnace, trataka, formování obrazů činnosti a výstupy do astrálu. Jinými slovy, astrální kanál působení na člověka a zvířata je založen na využití parapsychologických jevů. Tento způsob působení jsem nazval parapsychosomatologií. Jedná se o uzdravení člověka bez nutnosti diagnostiky prostřednictvím formování obrazu zdraví. Pomocí parapsychologické techniky („psycho“ – duše) působíme na somatiku (tj. na tělo).

Uveďme příklad. Pokud váš partner upadne do hypnotického transu, jeho sny budou záviset na vašem přání. Opravdu, pokud mu přikážete, aby se viděl zcela nahý v určité vzdálenosti od místa, kde se nachází, pak při odpovídající přípravě partner vytvoří tento obraz, a to ne imaginární, ale skutečný. Tento obraz lze nazvat astrálním tělem nebo negativem.

Při vysoké úrovni mistrovství partnera bude jeho astrální tělo schopné pohybovat předměty a provádět jiné akce. Po dlouhém

tréninku se podaří astrální tělo přiblížit k materializaci a za soumraku se stane viditelným.

Ostatní kapitoly obsahují praktická doporučení. Autor dává čtenáři možnost sám se přesvědčit o účinnosti své teorie.

Kapitola 3

Ozdravení trávicího traktu

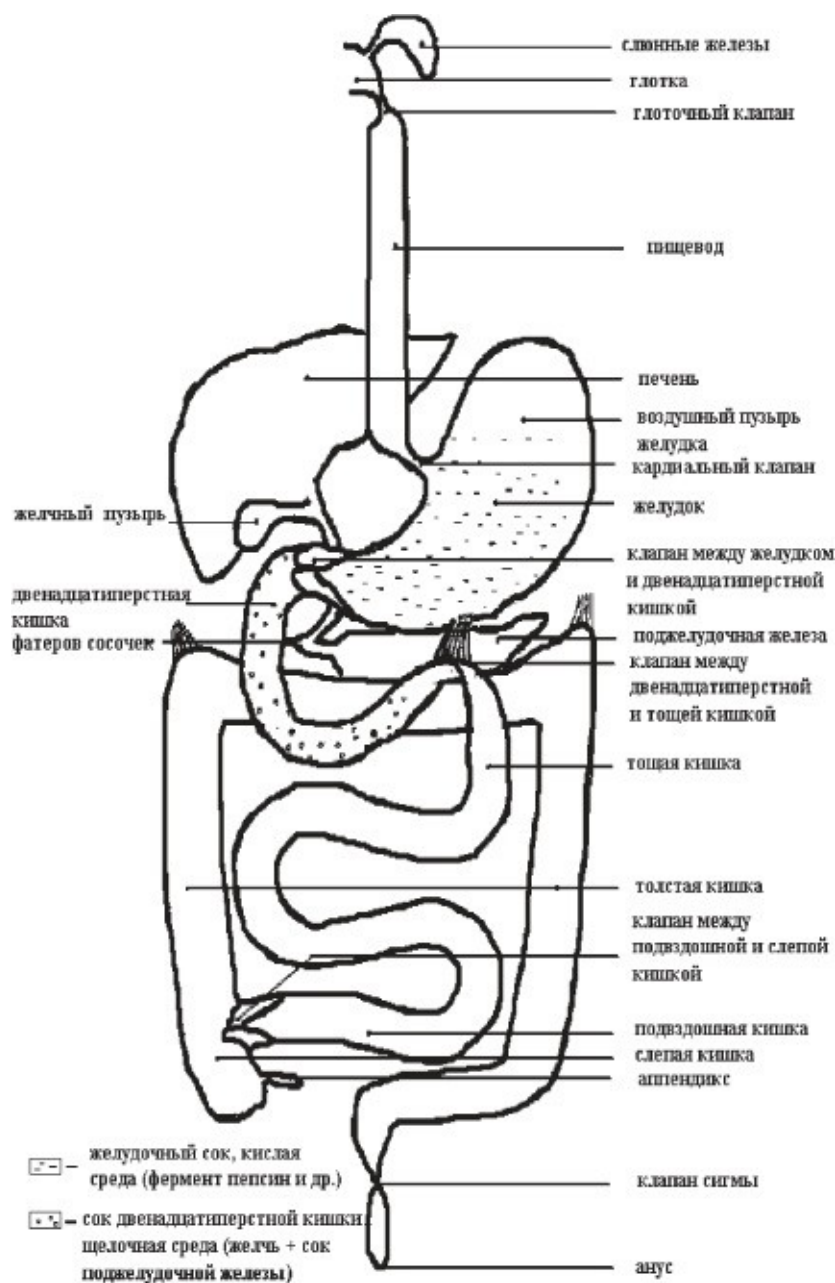
Základy fungování gastrointestinálního

Pokud nebereme v úvahu infekční a traumatická onemocnění, stejně jako nemoci spojené s poruchami posunu a informačním vlivem, všechny nemoci jsou zpravidla způsobeny poruchami v zažívacím traktu. Právě s jeho uzdravením by mělo začít ozdravování.

Navzdory složitosti struktury zažívacího traktu existují poměrně jednoduché způsoby jeho léčby. Samozřejmě nemohu souhlasit s autory mnoha existujících metod léčby zažívacího traktu, protože jejich teorie jsou zpravidla založeny na naprosté neznalosti funkčních procesů, které se v tomto systému organismu odehrávají.

Můj způsob uzdravování také nelze nazvat zcela dokonalým, ale je založen na moderních vědeckých poznatcích, vyvinut pro mě samotného a ověřen na sobě. Zdá se, že vše, co děláme pro sebe, je to nejlepší.

Trávicí trakt začíná v ústní dutině (*obr. 1*), dále potravina prochází jícnem a dostává se do žaludku. Tam je zpracována enzymem pepsinem a kyselinou chlorovodíkovou, v důsledku čehož se bílkoviny živočišného původu štěpí na aminokyseliny. Poté svaly žaludku vytlačují část zpracované potravy do dvanácterníku, kde dochází k dalšímu zpracování alkalickými enzymy produkovány slinivkou břišní. V vývodu slinivky břišní jsou hlavními enzymy pro štěpení bílkovin rostlinného původu trypsin a chymotrypsin. Tyto enzymy procházejí vývodem Vaterova papilárního vývodu a mísí se se žlučí, která je navzdory přítomnosti žlučových kyselin zásaditá.



Obr. 1. Schéma gastrointestinálního traktu

Žluč, trypsin a chymotrypsin činí směs obzvláště aktivní, schopnou štěpit dokonce i tuky na mastné kyseliny a glycerin.

Po dvanáctníku se potravina nejprve dostává do tenkého střeva a poté do tlustého střeva; poté, co projde kyčelníkem, potravina prochází ventilem ve tvaru inkoustové lahvičky (bagneevovou klapkou) a nejprve se dostává do tlustého střeva a poté do konečníku.

Z střeva se aminokyseliny, mastné kyseliny a různé cukry přes mechýřkovou tkáň a bránicovou žílu dostávají do jater. Játra přeměňují cukry na glykogen (živočišný škrob), který se poté spolu s bílkovinami přeměňuje na mukopolysacharidy. Kyselejší aminokyseliny také vstupují do krve, zatímco zásadité aminokyseliny se dostávají do lymfy. Část zásaditých látek se dostává do lymfy přímo ze stěn žaludku, které některé látky vstřebávají.

Poruchy trávení v trávicím systému

Pokud se podíváte na schéma trávicího traktu, pochopíte, že se jedná o složitý biochemický mechanismus. Každá část má svůj funkční účel. Přirozeně je léčba každé části samostatným úkolem, a těch je nejméně více než tři desítky. Níže je uvedena metoda léčby pouze jedné nemoci, tzv. poruchy trávení, která se svou rozšířeností řadí hned za kardiovaskulární onemocnění.

Posunové poruchy trávicího traktu vznikají na základě nervového otřesu. Pokud dojde ke stresovému stavu v době, kdy je v žaludku nedostatek bílkovin, pepsin a kyselina chlorovodíková budou do značné míry štěpit stěny žaludku. Zároveň bude kvůli stresu oslabena regenerace stěn. V důsledku toho dochází k intenzivnímu ničení jak stěn žaludku (zejména v kardiální oblasti, kde se nachází srdce), tak i bulbu duodena.

Poškození bulbu vede k radikálním změnám v zažívacím traktu, protože při tom dochází k uvolnění enzymů slinivky břišní a jater do žaludku. Tyto enzymy narušují stěny žaludku a vytvářejí vředy.

Poškození bulbu duodena nelze vyléčit léky, jakkoli hlasitě to prohlašují renomovaní vědci a lékaři.

Všechna posunová onemocnění se léčí pomocí speciálních technik. O jedné z nich bude řeč níže.

Posun, který normalizuje činnost trávicího traktu, zejména žaludku, se provádí pomocí výlisků ze zeleniny a ovoce získaných v odšťavňovačích. Tyto výlisky mají negativní potenciál ($\text{pH} > 7$), který se udržuje několik týdnů, dokud výlisky neabsorbují ionizované prvky vzduchu. Šťáva má naopak kladný potenciál ($\text{pH} < 7$). Čerstvé výlisky díky elektrickému potenciálu (10–30 elektronvoltů) dokážou z stěn žaludku a dvanácterníku vytáhnout kovy (včetně radionuklidů a těžkých kovů). Mohou neutralizovat karcinogenní látky a kladně nabitě volné radikály. Kromě toho lisované šťávy absorbují v žaludku zbytky tekutin, které

brání obnově žaludečních stěn a žaludeční trubice.

Postupy s výlisky jsou velmi jednoduché.

Pokud cítíte, že vám studí nohy, je třeba užívat slisované zbytky zelí (až 3 lžíce před jídlem 1krát denně), dokud nezmizí pocit chladu v končetinách.

Při pálení žáhy je lepší jíst mrkvový šrot. Pokud máte vysoký krevní tlak, měli byste konzumovat řepný šrot. Při plicních onemocněních jsou vhodné výlisky z černé ředkve. Hodí se také při žlučových kamenech. Při léčbě žaludku a dvanácterníku je lepší nepít šťávy nebo je pít pouze před spaním a osolené.

Pokud se výlisky těžko polykají, můžete je jíst se smetanou. Řepný šrot často snižuje chuť k jídlu. To pomáhá rychle zhubnout, pokud samozřejmě nebudete trápit svůj žaludek nadměrným jídlem. Pokud nemáte chuť k jídlu, nic nejezte, dokud se se obnoví. Pro odstranění zánětů v žaludeční a střevní traktu je nutné pít enzym celistvosti. Připravuje se kvašení mléčné syrovátky.

K tomu se vezme 3 litry mléčné syrovátky, půl sklenice byliny vlašovičníku (lze použít i sušenou bylinu), sklenice cukru, 1 čajová lžička smetany. Vše se nechá kvasit v teplé místnosti po dobu 2–3 týdnů. Kvas se pije po půl sklenici 10–15 minut před jídlem a také v okamžiku, kdy pocítíte bolesti v oblasti trávicího traktu.

Jak zhubnout?

Je třeba vypracovat metodu, která odpovídá vašemu onemocnění. Nejjednodušší je použít řepné výlisky.

Lisované výlisky připravené ve formě malých kuliček se polykají při nástupu chuti k jídlu, dokud pocit hladu nezmizí. Poté, co chuť k jídlu pomine, nesmíte nic jíst ani pít, dokud se znovu neobjeví pocit hladu, který je třeba znovu potlačit výlisky.

Pokud chuť k jídlu nezmizí, nenuťte se a najezte se.

Opakováním této procedury mnohokrát lze dosáhnout velmi rychlého hubnutí a dosáhnout hmotnosti, která odpovídá vaší výšce. Obvykle se podaří zhubnout 1/2 kg za den. Procedury je třeba provádět pod dohledem lékaře. Pamatujte, že obezita je předdiabetický stav.

Zhubnout můžete také návštěvou ruské sauny nebo sauny, přičemž pokaždé vypijete 1–2 sklenice čaje s „carskou vodkou“.

Problém obezity je velmi složitý, ale pokusím se stručně vysvětlit, v čem spočívá podstata věci.

Obezita vzniká z mnoha důvodů.

V podstatě se nejedná o nemoc člověka, ale společnosti. Pokud je obezita obyvatelstva rozšířena na obrovských územích, je třeba v první řadě léčit společnost.

Bohužel, oficiální medicína přistupuje k problému obezity velmi lhostejně. Kromě diet a sportovních cvičení nenabízí nic jiného. Lidé trpí obezitou, i když jim to nezpůsobuje velké nepohodlí – prostě si na to zvykli. Mnozí vůbec nechodí k lékařům, protože chápou, že jejich nemoc souvisí se sociálními nešvary.

Lékaři doporučují diety na hubnutí, které pomáhají dosáhnout viditelných výsledků, ale člověk se nestává zdravějším. Brzy opět přibere na váze, pokud nezemře na kardiovaskulární onemocnění. Domnívám se, že dieta je způsob, jak si uchovat nemoc až do stáří.

Intenzivní cvičení je prospěšné pro osoby vykonávající duševní, nikoli fyzickou práci. Je známo, že intenzivní ranní cvičení unavuje organismus, což vede ke zvýšené toxicitě v krvi a oslabuje duševní činnost.

Ranní gymnastika, stejně jako dieta, neumožňuje léčit sociální onemocnění. Pouze snižují váhu, a nic víc. Někteří lidé nedrží dietu, nesportují, ale mají zcela atletickou postavu.

Již jsem zmínil, že stres vede k narušení činnosti trávicího traktu. Přesněji řečeno, dochází k poškození bulby duodena. Stres, který je velmi rozšířený, velmi často způsobuje onemocnění trávicího traktu.

Jak funguje zažívací trakt s poškozenou bulbou duodena?

Kyselé žaludeční enzymy, včetně kyseliny chlorovodíkové, se dostávají do oblasti dvanáctníku, kde se nachází alkalická žluč a alkalické trypsiny. Mezi žaludkem a dvanáctníkem by samozřejmě měla být spolehlivá bariéra, aby nedocházelo k neutralizační reakci.

V normálním režimu je jídlo zpracováváno žaludečními pepsiny. Prakticky všechny tyto enzymy jsou spotřebovány na trávení jídla, a proto se po vstupu do dvanáctníku stávají neutrálními.

V dvanáctníku je potravina zpracovávána binárními enzymy, které se tvoří v okamžiku spojení žluči a trypsinů před Vaterovým výběžkem. Přirozeně, binární enzymy dvanáctníku, které jsou silně zásadité, musí být také neutralizovány při štěpení rostlinných bílkovin. Tak se děje při dobře fungujícím mechanismu gastrointestinálního traktu.

V případě poškození chlopně dvanáctníku není zajištěna dobrá izolace dvou agresivních prostředí – prostředí žaludku a dvanáctníku. Je třeba vzít v úvahu, že kyselost žaludku ve zdravém organismu je přibližně 1,2 pH, zatímco zásaditost dvanáctníku dosahuje až 12 pH.

Při poškození bulby dvanáctníku dochází k nepřetržité vzájemné neutralizaci enzymů žaludku a dvanáctníku. Ve skutečnosti se do tenkého střeva dostávají již neutralizované enzymy, které jsou sice absorbovány organismem přes mechýřkovou tkáň a játra, ale prakticky nejsou schopny dalšího štěpení. Výsledkem je tvorba solí, mezi nimiž lze rozlišit kyselé soli, zásadité soli, minerální soli, mastné soli, soli rozpustné ve vodě a soli nerozpustné ve vodě.

Jinými slovy , poškození chlopně pylorické

dvanácterníku vede ke špatnému zpracování potravin a, co je nejdůležitější, k tvorbě velkého množství různých solí.

Část solí se ukládá v organismu ve formě tuků nebo jiných produktů mineralizace. Tyto látky ucpávají důležité orgány a oslabují jejich fungování.

Proto je pro prevenci tvorby solí nutné obnovit cibulku dvanácterníku. Pokud jde o mastné soli, ty se částečně zpracovávají, i když činnost dvanácterníku v tomto případě není uspokojivá.

Jak tedy v organismu probíhá zpracování nadbytečných mastných solí, tj. tuků, pokud tvorba solí v gastrointestinálním traktu pokračuje?

Nejprve připomenu, že tuk je komplexní ester glycerinu a vyšších mastných kyselin (palmitové, stearinové a dalších). Dvojitě sloučeniny glycerinu tvoří sorbity a xylity.

Všimněte si, že komplexní alkoholy (glycerin, sorbit, xylit, stejně jako prvky tuků obsahující glycerin) jsou prvky glukózy, které se mohou štěpit na malé složky enzymy inzulínu. Takové štěpení tedy umožňuje organismu vstřebávat tuky, tedy komplexní estery. Ale protože inzulín produkuje slinivka břišní, boj s obezitou se omezuje hlavně na produkci inzulínu, tedy komplexní kyselé bílkoviny. Ve skutečnosti, při dosažení požadované hladiny inzulínu jeho podáním do organismu, obezita zmizí.

Potrava, která se dostane do úst, je okamžitě zpracována trypsiny slinných žláz a látky jsou absorbovány všemi orgány spojenými s různými částmi gastrointestinálního traktu. Vstřebávání užitečných výživných složek provádějí slinné žlázy, štítná žláza a jednotlivé části srdce spojené s kardialní částí žaludku. Slinivka břišní je hlavou spojena s dvanáctníkem a přirozeně se snaží vstřebávat všechny látky, které potřebuje k produkci enzymů životně důležitých pro organismus: trypsinu a inzulínu.

Bylo zjištěno, že slinivka břišní dobře produkuje trypsiny a inzulín pouze tehdy, když do dvanácterníku vstupují hořké látky.

Opravdu, pokud konzumujete rostliny obsahující hořčiny (například

jako řebříček (mléč), pelyněk, hořčice, pampeliška, jastrábník, japonská sophora, žloutenka (divoká), orobinec, devětsil, libeček, vlašovičnick, bodlák polní a další), výrazně se snižuje hladina cukru v krvi a spolu s ní se snižuje i míra obezity organismu.

Bylo zjištěno, že konzumace i malého množství (0,1 g 3krát denně) syrové nebo sušené byliny žloutence šedé s květy po dobu jednoho měsíce snižuje hmotnost o 2–3 kg. Výrazně se zlepšuje pružnost cév, posiluje se srdeční svalovina, vyrovnává se srdeční rytmus, prakticky úplně mizí arytmie a následky infarktu. Nezapomeňte zařadit do svého denního jídelníčku hořčici žloutnoucí, i když jen v tisícinách gramu.

Velmi užitečný je čaj z řebříčku (tato rostlina také obsahuje hořčinu), zejména pro ženy po porodu.

Hořčice je zázrak mezi rostlinami. Tato kořenící přísada by na vašem stole neměla chybět. Hořčice, pepř, křen, sůl a ocet vás udrží zdravé až do vysokého věku.

Je třeba si uvědomit, že hořké látky v potravinách pomáhají zbavit se nejen obezity, ale i cukrovky a hlavně onemocnění kardiovaskulárního systému. Hořké látky je třeba konzumovat opatrně, po malých dávkách.

Publikace v tisku varují, že nekontrolované užívání léčivých přípravků může mít negativní vliv na organismus. Například přidání třezalky do čajových směsí má vliv na potenci u mužů. Čaj z čistoty v velkých dávkách vede k otravě organismu a dysbakteriíze. Škodlivá může být i bylina medvědice lékařská (medvědí uši). Čaje na bázi léčivých rostlin by se měly pít pouze pro léčebné účely. Pro každodenní použití jsou vhodné čaje z tužebníku, černého rybízu, oregana, lipových květů, malin a jiných bobulí.

Jedovaté rostliny se doporučují používat pouze ve formě fermentů nebo octových nálevů. Tak například olše by se měla konzumovat ve formě octového nálevu.

Vezměte 1/2 l 9% octa, přidejte do něj půl sklenice větvíček nebo kořenů bahenní a nechte 2–3 dny louhovat. Tento nálev lze přidávat do jakéhokoli čaje v množství 1 čajová lžička na sklenici.

Ledopár neutralizuje škodlivé alkaloidy a zachovává všechny aromatické vlastnosti čaje a jeho prospěšné látky. Takový ocet lze přidávat do polévek a borščů. Bylo zjištěno, že ocet z ledopáru výrazně snižuje obezitu, proto jeho lze použít v

každodenní stravě.

Do jídla je nutné přidávat hořké látky. Je užitečné prostudovat flóru ve vaší oblasti a vybrat vhodné rostliny. Hořké látky se nacházejí v listech a kůře osiky. Při poruchách ledvin jsou hořké látky z osiky obzvláště užitečné.

Z kůry osiky se dá připravit dobrý kvas.

K tomu se vezme 3litrová sklenice, naplní se zcela kůrou osiky, zalije se vodou, přidá se sklenice cukru a 1 čajová lžička smetany. Vše se nechá na teplém místě alespoň 2 týdny. Kvas lze pít v neomezeném množství, ale po vypití sklenice kvasu z nádoby je třeba přidat sklenici vody a 1 lžičku cukru. Následující den bude kvas opět připraven k použití. Toto množství nakvašené kůry vystačí na 2–3 měsíce.

Podobné vlastnosti mají i kořeny devětsilu. Díky hořčině devětsilu produkuje slinivka břišní velmi široké spektrum inzulinů. Tyto inzuliny jsou schopné štěpit velké množství komplexních esterů, tj. tuků, proto devětsil také přispívá ke zlepšení zdraví organismu.

Navzdory velkému přínosu devětsilu by se nemělo konzumovat více než 1 g na sklenici vroucí vody. Tento čaj se pije před spaním, protože devětsil má potopudné vlastnosti.

Podobné vlastnosti má i calamus (tatárník). Kořeny calamusu, stejně jako kořeny devětsilu, obsahují mnoho hořčiny, která pomáhá snižovat obezitu. Do sklenice vroucí vody se přidává maximálně 1 g calamusu. Někdy se calamus používá ve formě vodkové tinktury, která se spolu s vodkovou tinkturou propolisu používá k léčbě dásní a zubů.

Bolot'ovův – Naumovův efekt

Doktor Dmitrij Vlasovič Naumov je jedním z mých následovníků mezi představiteli oficiální medicíny. Daří se mu léčit prakticky všechna onemocnění trávicího traktu: úspěšně léčí pankreatitidu, cholecystitidu, vředy, kolitidu a gastritidu. Doktor Naumov se řídí revolučním principem – „pacienta není třeba léčit, ale správně živit“, to znamená pomocí výživy udržovat acidobazickou rovnováhu v různých částech trávicího traktu na požadované úrovni.

Nejprve je třeba zmínit Serdyukovův reflex. Spočívá v tom, že při vylučování kyseliny chlorovodíkové v žaludku dochází k uzavření pyloru – svalové chlopni oddělující žaludeční dutinu od dutiny dvanácterníku. Při tom se žaludek stahuje, zvyšuje se jeho tonus, záhyby sliznice se stávají výraznějšími, to znamená, že žaludek se dostává do stavu, ve kterém se dobře vstřebávají nepostradatelné aminokyseliny a jiné kyselé složky, například octy. To vše se dostává ze žaludku do krve.

Často se však stává, že se schopnost pyloru se stahovat snižuje a zůstává po dlouhou dobu otevřený. To vede k různým patologickým stavům.

Mezi ně patří pankreatitida, kolitida, gastritida, vředy žaludku a dvanácterníku, hypertenze a hypotenze, cholecystitida, tvorba kamenů ve vnitřních orgánech, stenóza cév a srdečních chlopní.

Proč se pylorus neuzavírá?

Takto to vysvětluje doktor Naumov v rozhovoru, který s ním vedl korespondent „Vestníku ZOZ“:

„Existuje několik důvodů. Prvním je dlouhodobá konzumace alkalických potravin. Škodlivá je například rostlinná strava, při které jsou z jídelníčku vyloučeny nakládaná zelenina, maso, sádlo, tvaroh, vejce a smetana.

Druhým důvodem je vertebrogastrický syndrom. Pokud má člověk osteochondrózu hrudní páteře, může toto onemocnění ovlivnit motoriku žaludku a střev tím, že postihuje příslušné nervové uzliny.

Třetí příčinou je stres, při kterém dochází k podráždění bloudivého nervu, což vede k uvolnění pyloru a průjmům.

Podle názoru D. V. Naumova, který plně sdílím, je třeba věnovat zvláštní pozornost odstranění první příčiny, tj. organizaci správné výživy.

Již jsem zmínil, že absence dobré izolace dvou agresivních prostředí – žaludku a dvanácterníku – vede ke katastrofě v celém organismu. Při poškození bulbu dvanácterníku dochází k neustálé vzájemné neutralizaci enzymů žaludku a dvanácterníku.

Totéž se děje při systematickém neuzavírání pyloru. Všechny výše uvedené nemoci vznikají v důsledku neutralizace žaludečních kyselin a dvanáctníkových zásad (s uvolňováním plynů a vypadáváním nerozpustných solí), protože při neuzavření pyloru se žaludeční kyseliny a dvanáctníkové zásady mísí.

Doktor Naumov oprávněně kritizuje oficiální medicínu za nesprávný přístup k léčbě:

„Oficiální léčba spočívá v odstranění příznaků (hlavně bolestivých), ale ne v odstranění příčiny nemoci, což je samo o sobě docela nebezpečné. Pokud nemoc ještě není v pokročilém stadiu, člověk se dočasně cítí lépe, uklidní se, ale škodlivé procesy v organismu pokračují a nakonec vedou k chronické diagnóze.“

Mezitím lze pyloru pomoci uzavřít se po přechodu potravy ze žaludku do dvanácterníku velmi jednoduše – pomocí sání soli 30–40 minut po jídle. O blahodárném účinku této procedury jsem již psal (viz část „Pravidlo první – zvýšení počtu mladých buněk“). Výsledkem je oxidace žaludku a v souladu s Serdyukovovým reflexem se pylorus uzavře. Pokud se neuzavření pyloru stalo chronickým, nelze se obejít bez šťávy z čerstvé zeleniny.

S doktorem Naumovem doporučujeme užívat tyto výlisky v množství 2–4 lžíce nalačno po delší dobu (asi měsíc), aby se obnovila kontraktilní schopnost pyloru. V této době je pro zmírnění zánětu v zažívacím traktu dobré užívat kvas z čistoty (půl sklenice půl hodiny před jídlem 3krát denně).

V čem spočívá účinek Bolotova – Naumova? Podle našeho názoru se pylorus uzavírá nejen při vylučování kyseliny chlorovodíkové, ale také při vniknutí kyselých potravin s pH nižším než 7: masa, ryb,

houby, tvaroh, kefír, nakládaná zelenina. Taková strava přispívá k uzavření pyloru, zvýšení tonusu žaludku a jeho ozdravení. Tento jev se nazývá Bolotovův-Naumovův reflex. Je známo, že žaludek 60letého člověka vylučuje 5krát méně kyseliny chlorovodíkové než žaludek 20letého. Proto by starší lidé měli konzumovat více kyselých potravin. Nepřehánějte to však, protože všeho s mírou. Doktor Naumov na stránkách „Vestníku ZOZ“ radí:

„Pokud jste dlouho drželi bezsolnou a převážně rostlinnou dietu, je třeba kyselé potraviny (maso, ryby, houby atd.) zařazovat do jídelníčku v malých porcích. Stejný kvas z čistoty je třeba konzumovat například ne 3krát denně po půl sklenici, ale každé 2 hodiny po 1 lžici. To platí zejména pro pacienty s NUC (nespecifickým ulcerózním kolitem). Půl hodiny po jídle je třeba cucat špetku soli. To napomáhá uzavření pyloru a obnovuje jeho funkci.

Pokud pylorus funguje normálně, pak bez ohledu na to, kolik kyselých potravin byste snědli, nedojde k zablokování slinivky břišní a jater. Pro normalizaci jejich činnosti je třeba 1,5 hodiny po jídle pít bylinné čaje. Dobré jsou hořké byliny, například užitečný pelyněk. Připraví se 1 čajová lžička byliny sklenicí vody pak necháme 15–20 minut, přecedte a vypijte osolený nálev.

Zde je jeden z důkazů úspěšné léčby metodou Bolotova – Naumova – dopis Z. A. Galkiny, publikovaný v „Vestníku ZOZ“. Uvedu z něj úryvek:

„Pacienti, kteří po neúspěšné medikamentózní léčbě orgánů trávicího traktu začali používat metodu Bolotova – Naumova, pocítili značnou úlevu: zmizely bolesti břicha a nadýmání, zlepšila se stolice, zmizela pálivá žába, zlepšil se apetit, jaterní příznaky (telangiektázie) na kůži tváří zbledly a zmizely, objevilo se přesvědčení o správnosti volby léčebné metody. Přínos těchto metod je zcela pochopitelný a opodstatněný. Od dětství jsem pila čerstvé mléko (kravské, kozí) ráno nalačno. A teď mám na stole vždy kyselé kozí mléko s čistotelem, sýr, kysané zelí, houby, hořčici.

Neuzavřený pylorus může být příčinou vředové nemoci. O tom hovoří doktor Naumov (cituji z „Vestník ZOZ“):

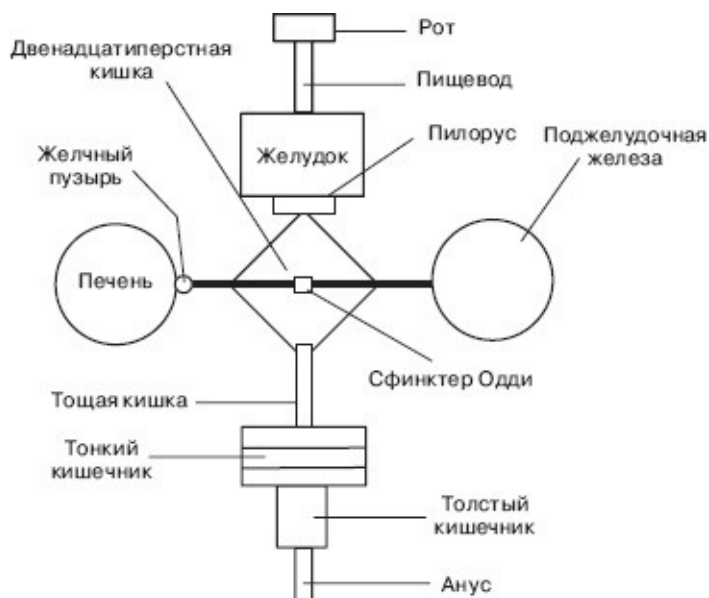
„ZOŽ“: Nyní všichni tvrdí, že příčinou vředové nemoci je přítomnost bakterie v pylorickém oddělení žaludku bakterie pod názvem

„*Helicobacter pylori*“. Za tento objev byla dokonce udělena Nobelova cena. Jaký je váš názor na tuto teorii?

NAUMOV: Vždycky říkám: „Vředová nemoc neexistuje, pokud se nepřeměnila v charakter.“ Opravdu, představte si, že jste se pořezali a velikost vašeho řezu je asi 3 cm, dokonce 5 cm. Opravdu budete trpět z malé rány stejně jako z vředu – v podstatě stejné rány na stěně žaludku nebo dvanácterníku? Rána na těle se zahojí během 2 týdnů. V žaludku tento proces trvá ještě méně času za normální kyselosti ($\text{pH} = 2$). Vřed není vůbec problém a mimochodem sám o sobě nebolí.

„ZOZ“: Co tedy způsobuje, že se člověk při vředové nemoci svíjí bolestí?

NAUMOV: Nervové buňky žaludeční tkáně jsou zvyklé existovat v kyselém prostředí, ale při vředové nemoci je dolní část žaludku, pylorus (obr. 2), neustále otevřená a silně zásadité prostředí dvanácterníku, které proniká do žaludku, způsobuje jeho bolestivý křeč. Kyselé pepsiny žaludku zase při průchodu do dvanácterníku způsobují jeho šokový stav. Játra a slinivka břišní to také nemají snadné <...>.



Obr. 2. Zjednodušené schéma gastrointestinálního traktu

Pokud jde o helikobakter, existují údaje získané na katedře gastroenterologie Dněpropetrovské lékařské akademie a zveřejněné jejím vedoucím profesorem N. N. Griščenko: tato

bakterie byla zjištěna u 60 % vyšetřovaných osob a pouze u 4 % z nich se vyskytoval vřed žaludku nebo dvanácterníku <...>. Přisuzovat výlučně helicobakterii roli původce vředové nemoci je přinejmenším směšné <...>.

„ZOZ“: Co je podle vás příčinou vzniku vředů?

NAUMOV: Z nesprávné výživy organismu. Zejména z toho důvodu, že bílkoviny se nerozkládají na aminokyseliny a tuky na glycerin a mastné kyseliny. V důsledku toho chybí stavební materiál pro obnovu epitelu (vnitřní výstelky) žaludku a dvanácterníku. Problémy v zažívacím traktu jsou ve většině případů způsobeny neuzavřením pyloru – a právě v tom je ten háček. Z tohoto důvodu se mění kyselost všech částí trávicího traktu <...>. Problém je v tom, že se tomuto tématu nevěnuje dostatečná pozornost, protože oficiální medicína zřejmě nemá prostředky k tomu, aby zajistila normální fungování pyloru.

Kapitola 4

Symptomatika

Aby se obnovila normální činnost organismu, je nutné začít se symptomatologií, tj. s objektivním a subjektivním hodnocením odchylek obrazu nemocného člověka od obrazu zdravého člověka.

Soubor symptomů umožňuje stanovit orientační diagnózu. Diagnostika není vždy nutná. Úkolem této příručky je poskytnout první pomoc při náhodných odchylkách v organismu.

Jinými slovy, vždy budeme sledovat jeden cíl: přiblížit stav nemocného člověka stavu zdravého člověka.

K dosažení tohoto cíle je třeba se seznámit s obecnými rysy symptomů nemocí.

Systém zažívacího traktu

Ústní dutina a zuby

Krev na rtech, krvácení z dásní, uvolnění zubů, bolest zubů při kontaktu se studenou vodou, zubní plak, zápach z úst, vřídky na dásních, popraskání jazyka, povlak na jazyku, v krku, na patře, bolest v spánkové části hlavy, otoky, zánět žláz, mandlí, srdeční onemocnění, horečka.

Výchozí rostlinný materiál: heřmánek lékařský, hořčice, pepř, křen, koriandr, kopr, fenykl, drakovec barvířský, verbena, pelargonie, svízel hadí, dub, černohlávek, šalvěj, volovec, trnka, jeřáb, podběl, devětsil.

Jícen

Bolesti při polykání, škytavka, zápach z úst.

Výchozí rostlinný materiál: pšenice (těsto), měsíček, žloutenka, adonis, kozlík lékařský, devětsil, fialka, malina, kalina, brusinka, hroznové víno, drakovec barvířský.

Žaludek

Pálení žáhy, bolesti nad solárním plexem, bílý povlak na jazyku, zápach z úst, pocit těžkosti v žaludku, ochlazování nohou a rukou, hladové bolesti, spolknutý kousek vařeného vaječného bílku vychází nestrávený, nechutenství, maso chutná nevýrazně, chuť na kyselé a slané, celková slabost, onemocnění zubů (špičáků a řezáků), bolestivost čela, nevolnost, škytavka.

Výchozí rostlinný materiál: žito (otruby), kopřiva, zelí, jitrocel, brambory, petržel, chřest, šťovík, vlašovičnick, křen, hořčice.

Dvanáctník

Bolesti v oblasti solar plexu a v hloubi břicha, říhání po jídle, hořkost v ústech po probuzení z nočního spánku, bolesti po jídle, nevolnost, někdy zvracení žlučí, oční bělmo jako by bylo zalité krví, krev ve stolici, onemocnění kořenových zubů, bolest hlavy (čelní část, blíže k spánkům).

Výchozí rostlinný materiál: čekanka, bodlák polní, hořčice (vodní pepř), muškát (ořech), sophora japonská, sakura, fazole, akondie, jetel, vlašovičník, barvínek, bezčasník, pampeliška, řebříček, kaučukovník, fikus, rododendron.

Chudé střevo

Bolesti pod sluneční spleti, nadýmání, ztuhlost břicha, nevolnost, červi.

Výchozí rostlinný materiál: oves, tuřín, řepa, ředkev, tuřín, mrkev, meruňky, kostival, kostival, orobinec.

Tenké střevo

Bolesti pod pupkem, nadýmání, plynatost, červi, onemocnění žvýkacích zubů, průjmy s krví, bolesti pod játry, bublání v oblasti slepého střeva, bolesti v oblasti sleziny.

Výchozí rostlinný materiál: fazole, bob, sója, hrách, čočka, akácie, jetel, lupina, máta peprná, dýně (semena), pelyněk (květy), puškvor, petržel, ředkev, křen, kaučukovník, narcisy, magnólie, šeřík, senna, krušina, třešeň, borůvka.

Tlusté střevo

Pálení žáhy, průjmy se slizem a krví, zácpa, příznaky impotence, celková slabost, sklon k sedavému způsobu života, chronický hemoroidy, stolice má podobu ořechů, výstup nestrávené hrubé stravy, dlouhodobě zvýšená tělesná teplota.

Výchozí rostlinný materiál: aralia mandžuská,

eleuterokok, levzeja saflorovitá (zlatý kořen), mydllice lékařská, rebarbora, svlačec, citroník, zamani, ženšen, galgán, zubrovka, třezalka tečkovaná, vlašský ořech, svízel projímavý, krušina, mandle, dub (žaludy), kaštan (plody), žito (semena), polba (semena), rýže (semena), pohanka (semena), jeřáb, řepa, polopa, krušina, třešeň, borůvka, přeslička polní.

Tlusté střevo

Hemoragické krvácení, příznaky impotence, zácpa, svědění v konečníku, silná ospalost, bolesti a křeče v břišní dutině.

Výchozí rostlinný materiál: stejný jako při léčbě tlustého střeva, dále maklura, mateřídouška (oregano), řebříček, kořen marjiny (pivoňka odkloněná), krvavec, Adamův kořen.

Játra

Bolesti v oblasti jater, zažloutnutí bělma očí, zažloutnutí obličeje a těla, výskyt pigmentových skvrn na kůži, svědění nebo silné svědění, vypadávání vlasů na hlavě, nádory v oblasti jater, chuť na rostlinné oleje, suchá kůže, lupy (suché), nevolnost, vodnatelnost břicha, bolestivost pravého spánku, dystrofie, zarudnutí nosu, bílé skvrny na těle, hlavě.

Výchozí rostlinný materiál: stejný jako při léčbě tenkého střeva, dále nesmrtelník, kukuřice (blizny), kopytník, budra ivy, extrago, LIV-52.

Žlučník

Bolesti pod játry, zvláště silné po konzumaci ředkvičky, kořene petržele, rostlinných olejů; nos v rýhách červené barvy, jako by oteklý.

Výchozí rostlinný materiál: petržel, křen, ředkev, slunečnice (květy), šípek, černá ředkev, mořenka barvířská, oměj (džungarský bojovník).

Žlučové cesty

Putující bolesti po konzumaci ředkvičky, kořene petržele nebo rostlinných olejů.

Výchozí rostlinný materiál: akácie, pampeliška, pelyněk (jemšan), ambrozie, kopřiva, divizna, rakytník (olej), len (olej), borovice (olej).

Pórová žíla jater

Bolestivost pravého spánku, zvýšený tlak v oblasti jater, modré rty.

Výchozí rostlinný materiál: pelyněk, černobyl, ambrozie, kopřiva, meruňky (semena), kostival, rebarbora, řepa, ředkev, tuřín, tuřín.

Mezibřišní tkáň

Trvalé bolesti pod pupkem, vodnatelnost břicha.

Výchozí rostlinný materiál: adonis, krvavec, sporýš, polopola, osika (květy, kůra), žloutenka, topol (květy, listy).

Slinivka břišní

Bolesti v levém podžebří (někdy pásové), sucho v ústech, pálení dlaní, neustálé nutkání na močení, zhoršení zraku (zejména pravého oka), zornice pravého oka větší než levého, časté zvýšení krevního tlaku, pocit „písku“ v očích, potřeba být v chladu, chuť na hořké věci (hořčice, čekanka), pach acetonu z kůže a vydechovaného vzduchu, olupování kůže, bolestivost levého spánku a zadní části hlavy.

Výchozí rostlinný materiál: stejný jako při léčbě dvanácterníku, stejně jako všechny prýscovité rostliny, angosturská aromatická hořčice, ostrý pryšec, očánka, ostrý stonecrop, galega, borůvka, jestřábník.

Srdeční a cévní systém

Srdce

Bolest (tupá) v oblasti srdce, bolesti pod levou lopatkou, bolesti v levé ruce, silné zarudnutí dolních víček, červená dlaň, potíže při stoupání do kopce a běhu, dušnost, šumy v oblasti srdce, potíže se spánkem na levém boku, chuť na hroznové víno, džus a med, bolestivost temene hlavy, rozmazané modré skvrny pod očima, nevzhledný vzhled obličeje, červená kůže na dlaních s malými bílými skvrnami.

Výchozí rostlinný materiál: adonis, žloutenka, pušтік, konvalinka, kupena, náprstník, strofant, calamus, hroznové víno, šalvěj, valeriána, barvínek malý, kopřiva, lopuch, bezčasník, cibule, česnek, vázzel.

Velký krevní oběh

Objevování otoků na víčkách, trofické vředy, mozoly, skleróza dolních končetin, ochlazování končetin, praskliny kůže na končetinách (pelagra), silná únava při chůzi, bolesti v týlní části hlavy, otoky.

Výchozí rostlinný materiál: jetel, mořská kapusta, ředkev, šípek (kořeny), ostružina, galangal, potentilla erecta, citroník, ženšen, levzeya saflorovitá, kaštan.

Malý krevní oběh

Závratě při prudkých pohybech po sezení, zrychlení pulsu po jídle, zarudnutí krku, bolesti v temeni hlavy, silné pocení hlavy, hypoxie, kašel, snížený krevní tlak.

Výchozí rostlinný materiál: měsíček, mořská kapusta, devětsil, česnek, cibule, chmel, pšenice (slad, pivo), lilek černý, kaštan.

Pravá plíce

Bolest pod pravým prsem, bolesti nad bedry při kašli, pravá dlaň je červenější než levá, levé oko vidí hůře než pravé, zornice levého oka je otevřenější než pravé, mírná bolest nad pravou ledvinou, sípání v krku, silné pocení hlavy, krku, zad, zvýšená teplota, bolesti hlavy nad čelem na levé straně, vykašlávání, dušnost, píchání v dýchacích cestách, závratě, slabost.

Výchozí rostlinný materiál: aronník skvrnitý, akácie bílá, bazalka vonná, fialka, lípa (květy), bezinka, brusinka, malina, tužebník, podběl, devětsil, zubovka, šalvěj, eukalyptus (listy), ořešák (listy), borovice (jehličí), kopřiva, heřmánek lékárenský, řebříček, belladonna, chininovník (kůra), durman, belladonna, leknín bílý, tymián, levandule horská.

Levé plíce

Bolest pod levou prsou při kašli, častý puls, silné pocení prsou, silně rozšířená zornice levého oka, červené oční bělmo, silná žízeň, sucho v krku, zvýšená teplota, bolesti hlavy nad čelem na pravé straně.

Výchozí rostlinný materiál: akácie bílá, bazalka vonná, orobinec, bříza (pupeny, listy), oves, meruňky (listy), len, borovice, hořčice, řebříček, vřesovištní keř, belladonna, chininovník (kůra), belladonna, durman, leknín bílý, tatárník, tymián, lilek černý, levandule horská.

Pravá pupen

Bolest v oblasti ledviny při lehkém poklepání prsty, bílý povlak v moči (někdy s krví), pocení dlaní rukou a nohou (zejména prstů pravé ruky), pravá ruka se potí více než levá, její dlaň je červenější. Silné pocení těla po jídle a během spánku, otoky pod očima, pozorovány jsou prudké výkyvy tlaku, bolesti při naklánění, bolesti v týlní části hlavy na levé straně, prudké močení, bolesti v močovém kanálu.

Výchozí rostlinný materiál: lastovičník, okurková tráva, pýr, marshmallow, bedřenec, medvědice, meloun (slupky), sporýš, jetel, borovice (pupeny), tužebník, gruzínský čaj, polopola, osika (listy, kůra, květy), rybíz (plody, listy), topol (listy, květy), kostřava, slunečnice, ananas, tropický jitrocel.

Pupen levý

Bolest v oblasti ledviny při lehkém poklepání prsty v místě, kde se nachází; v moči se objevuje bílý povlak, někdy krev; potí se dlaně a chodidla, zejména levé ruky a levé nohy.

Otok pod levým okem je výraznější než pod pravým; levá zornice má větší průměr než pravá; častá srdeční arytmie, bolesti při předklonu; bolesti v zadní části hlavy na pravé straně.

Výchozí rostlinný materiál: stejný jako pro pravou ledvinu, dále plavuně (šroubovitá), adonis (starodubka), konvalinka, strofant, kupena, hroznové víno.

Slezina

Pevné zvětšení těsně pod levým podžebřím, silný otok očních víček a zvětšení lymfatických uzlin, silná bledost kůže (zejména obličeje a očních víček), zvýšená tělesná teplota, snížený krevní tlak, bělmo očí má modrou barvu.

Výchozí rostlinný materiál: oves, kopřiva, meruňky, mrkev, krvavec, kostival (živost), devětsil, levzeja saflorovitá, jablka, řebříček, moruše.

Lymfatický a endokrinní systém

Kyselohodalkická rovnováha v organismu je zajištěna díky plazmě lymfatického systému a krevního oběhu.

Ve srovnání s krví je množství lymfy podstatně menší. Dospělý člověk má přibližně 2 litry lymfy. Role lymfy v boji proti nemocem je však obrovská.

S jedné strany alkalická složení lymfy příznivý vliv na onemocnění organismu, na druhé straně umožňuje přístup alkalických látek, včetně léčivých, do lymfy a umožňuje účinně bojovat s nemocemi. Je známo, více 1000 alkaloidů, v které se vše potřebné pro ozdravení a vyléčení organismu. Pamatujte však, že nekontrolovaná konzumace nejrozumnějších čajů na rostlinné bázi může vést k novým poruchám v organismu.

Neexistuje lék na nemoci, ale existují nemoci způsobené léky. Použití alkaloidů není vždy oprávněné, zejména pokud se používají k léčbě nádorů. Je velmi důležité vědět o kompatibilitě alkaloidů (alkalických látek) s alkalickými látkami lymfy.

Štítná žláza

Znatelné zvětšení oblasti štítné žlázy, zvětšení očních bulv, nepříjemný pocit v oblasti krku (jako by vás někdo neustále škrtil), chuť na slané, suchá kůže.

Výchozí rostlinný materiál: měsíček lékařský, mořská kapusta, jeřáb černý, kaki, feijoa (plody), vlašský ořech, durman (netrebba), černá ředkev, drok barvířský, pelargonie, svízel hadí, dub, černohlávek, heřmánek, šalvěj, volovec, verbená.

Prostata a přídatné orgány

Zácpa, neustálé bolesti v rozkroku (u žen), bílý výtok z dělohy, špatný spánek, silná impotence, zánět tlustého střeva, časté nucení na stolicí.

Výchozí rostlinný materiál: potentilla erecta (kalgan), levzeya saflorovitá (maralí kořen), citroník, aralia mandžuská, eleuterococcus, ženšen (), zubrovka (), oregano (), yarrow (), řebříček (thousand-leaf)

(mléčnice), pivoňka odkloněná (marijin kořen), jetel.

Slinivka břišní

Bolest v této oblasti, neustálé úzkostné pocity, vosková barva obličeje.

Výchozí rostlinný materiál: borovice (pupeny), thuja, ephedra, kakao, devětsil, ženšen, belladonna.

Hypofýza

Špatná stabilita při chůzi, strach z výšek, malý vzrůst, strach z jízdy na kole, špatná reakce na vnější podněty, porucha funkce všech systémů a orgánů, porucha neurohumorální regulace.

Výchozí rostlinný materiál: pelyněk (emšan), černobyl, jahoda, hořčice, edelweiss, arnika horská, lopuch, mořská kapusta, zubrovka, mandragora, valeriána, cibule, česnek, chryzantéma, jmelí, orobinec.

Lymfa srdce

Časté zvětšení lymfatických uzlin, paraproktické jevy, častý výtok z nosu, chuť na mořské plody a horké mořské koupele, nepříjemné pocity při ležení na zádech.

Výchozí rostlinný materiál: ořech, calamus, kostival (živost), kaluga, vlašovičník, tuja, černá jeřabina, mořská kapusta, hrozny.

Lymfa oblouku s podčelistními uzlinami

Zvětšení lymfatických uzlin pod čelistí, bolestivost uzlin při lehkém stlačení, mírné zvýšení teploty, bolest v oblasti hltanu.

Počáteční rostlinný materiál: měsíček, feijoa (plody),

barvínek, černá ředkev, bodlák.

Lymfa oblouku s podpažními uzlinami

Zvětšení lymfatických uzlin a jejich bolestivost při lehkém stlačení, trvalé a mírné zvýšení tělesné teploty, zimnice, chuť na mořské plody.

Výchozí rostlinný materiál: mořská kapusta, cibule, černá jeřabina, ambrozie, bezčasník, řebříček, tuja, bříza (dehet).

Lymfa oblouku s podpažními uzlinami

Zvětšení lymfatických uzlin a jejich bolestivost při lehkém stlačení, trvalé a mírné zvýšení tělesné teploty, zimnice, chuť na mořské produkty.

Výchozí rostlinný materiál: černá ředkev, jetel, oregano, pivoňka, jmelí dubové, tuja, bezčasník.

Kostní a krvetvorný systém

Páteř

Bolesti při chůzi a předklonech, při ohýbání zad v posteli; bolest vyzařuje do pat, omezená pohyblivost, ostré silné bolesti, bledá barva uší.

Výchozí rostlinný materiál: oves, lesní ořech, topol, bambus, kostival, arašídý (ořechy), olivy (plody), cedr (plody), oměj, prostril, akonit, černý kořen, krvavec.

Lebka

Boule na lebce, vypadávání vlasů, bloudivé bolesti hlavy, praskliny, vpichy, promáčkliny.

Výchozí rostlinný materiál: dub, žaludy, kaštan (plody), kostival (kořen), slunečnice (semena), cedr (ořechy), meruňka (jádra semen), švestka (jádra semen), vlašský ořech.

Levá polovina hrudního koše

Propad v levé části hrudníku, malý objem vydechovaného vzduchu, trvalé zvýšení teploty, zemitá barva obličeje, touha žvýkat kosti a chrupavky. Bolesti při hlubokém nádechu v oblasti kostí hrudního koše. Bílky očí mají modrou barvu, což naznačuje snížený obsah hemoglobinu.

Výchozí rostlinný materiál: kostival, hroznové víno (plody), mrkev, borůvky, jablka (semena plodů), třešeň (semena plodů), zelí, belladonna, durman, gravilat, jahody, pískavice řecké seno, pikulník, levandule horská.

Pravá polovina hrudního koše

Propad v pravé hrudi, kašel při rozhovoru, shrbená záda při

chůze, mírné shrbení, zemitá barva obličeje, chuť na masitou stravu, bolesti při hlubokém nádechu v kostech hrudního koše. Bílky očí mají modrou barvu, což naznačuje snížený obsah hemoglobinu.

Výchozí rostlinný materiál: bukvice, gravilat, jahoda, devětsil, kostival, kostival (kořeny), kostival (listy), vřesovištní keř, mateřídouška, šťovík koňský, fialka, heřmánek, zelí, krásko, belladonna, meduňka, pískavice, levandule horská.

Kosti rukou

Bolesti při práci, tmavé skvrny na kůži rukou.

Výchozí rostlinný materiál: kostival, arnika, malina (semena), jahoda (bylina), kmín (semena), devětsil, vřesovec, pryskyřník jedovatý, oměj, aloe, brambor, různé šťávy, levandule horská, zaječí kapusta, kalanchoe.

Kosti nohou

Bolesti při chůzi, pocit nepohodlí při sezení, touha po ležící poloze při odpočinku, kulhání, zkrácené nohy, hubenost svalů, chlad v kloubech a svalech.

Výchozí rostlinný materiál: stejný jako při léčbě rukou, jetel, jetel, orobinec, rebarbora, medvědice lékařská, rybíz, angrešt, bezinka.

Svaly, pojivové tkáně, šlachy

Bolestivost při kašli, kýchání, chuť na pivo, kynuté těsto, syrové brambory, ořechy a semínka, chlad v hrudníku.

Výchozí rostlinný materiál: eukalyptus, šalvěj, fialka, tuja, borovice (pupeny), ephedra, lískové ořechy, kostival, pepř, hořčice, arnika, šerík, jasmín.

Svaly, šlachy a pojivové tkáně páteře

Prolínající bolesti, nemožnost prudkých pohybů, studená kůže, chuť na horké koupele a kyselé jídlo.

Výchozí rostlinný materiál: třezalka tečkovaná, pryskyřník (sněženka), oměj, vřesovištní keř, kostival, oměj, suchomilka, nesmrtelka, řebříček.

Svaly, šlachy a pojivové tkáně hlavy

Stejné příznaky jako v předchozím případě.

Výchozí rostlinný materiál: stejný jako v předchozím případě, plus lilie, leknín, leknín, kalich, okurky, lesní ořechy.

Svaly, šlachy pobřišnice a peristaltika

Zácpa, celková slabost, bolesti při palpaci, pokles břicha, povislá kůže, voskový charakter kůže na dlaních (určuje se lehkým prohmatáním prsty, po kterém kůže jakoby ztuhne v této poloze).

Svaly, šlachy a pojivové tkáně rukou

Bolesti.

Výchozí rostlinný materiál: kostival, kmín, orobinec, hroznové víno, zelí, devětsil, lískové ořechy, aloe, jahody, hrušky, jetel, lupina.

Svaly, šlachy a pojivové tkáně nohou

Bolesti při skákání, nemožnost prudkých pohybů, studená kůže, chuť na horké koupele a kyselé jídlo.

Výchozí rostlinný materiál: kostival, kmín, orobinec, hroznové víno, kapusta, devětsil, lískové ořechy, aloe, jahody, hrušky, jetel, vlčí bob, jetel luční, borovice (pupeny).

Kožní systém

Kůže dlaní rukou

Popraskání kůže, mozoly, vodnaté puchýře a pelagra.

Výchozí rostlinný materiál: aloe, kalanchoe, agáve, hroznový víno, zajícová kapusta, bezinka, hořčice, bezčasník, kaktus.

Kůže chodidel

Popraskání kůže, mozoly, vodnaté puchýře, pelagra, obliterující endarteritida, epidermofytie, tmavé krvavé skvrny (vysoká nervová vzrušivost).

Výchozí rostlinný materiál: aloe, kalanchoe, agáve, vinná réva, zaječí kapusta, bezinka, hořčice, čemeřice, kaktus, kaučukovník, dub (listy).

Kůže obličeje, hlavy, krku

Lichen, suchá kůže, vředy, furunkuly, karbunkuly, puchýřky, akné, pigmentové skvrny, vitiligo, plešatost, šediny, vrásky, modřiny pod očima (oslabená peristaltika cév, narušené metabolické procesy).

Výchozí rostlinný materiál: aloe, kalanchoe, agáve, hroznový víno, zajícová kapusta, bezinka, hořčice, bezčasník, kaktus, bříza (listy), lípa (listy), borovice (jehličí), ephedra, eukalyptus, divizna, vrbovka, zubatka velká, fialka, heřmánek, tužebník, okurka, lilie, černá ředkev, bříza (dehet), len, henna, lopuch (kořeny).

Kůže zad

Lichen, suchá kůže, vředy, furunkuly, karbunkuly, puchýřky, akné, pigmentové skvrny, vitiligo.

Výchozí rostlinný materiál: aloe, kalanchoe, agáve, vinná réva,

zaječí kapusta, bezinka, hořčice, bezčasník, kaktus, bříza (listy), lípa (listy), borovice (jehličí), ephedra, eukalyptus, divizna, vrbovka.

Kůže na prsou a bříše

Lichen, suchá kůže, vředy, furunkuly, karbunkuly, puchýřky, akné, pigmentové skvrny, vitiligo, systémový lupénka, samovolně vznikající jizvy.

Výchozí rostlinný materiál: aloe, kalanchoe, agáve, vinná réva, zajícová kapusta, bezinka, hořčice, čemeřice, kaktus, bříza (listy), lípa (listy), borovice (jehličí), ephedra, eukalyptus, divizna, vrbovka, zubatka velká, malina, kalina, brusinka, fialka, tužebník, podběl, šalvěj, pepř, belladonna, kráska.

Kůže hýždí

Lichen, suchá kůže, vředy, furunkuly, karbunkuly, puchýřky, akné, pigmentové skvrny, vitiligo, paraproktitida.

Výchozí rostlinný materiál: aloe, kalanchoe, agáve, hroznový víno, zajícová kapusta, bezinka, hořčice, bezčasník, kaktus, bříza (listy), lípa (listy), borovice (jehličí), ephedra, eukalyptus, divizna, vrbovka, velká zubatka, jetel, oves, hemoroidní tráva, zemní hruška.

Nervový systém

Mozek

Dvojité vidění, zpomalená řeč, poruchy koordinace pohybů, epilepsie, parkinsonismus, roztroušená skleróza, schizofrenie, skvrnitě zabarvení kůže.

Výchozí rostlinný materiál: pivoňka odkloněná, durman (netrebba), mandragora, mák, konopí, tabák, makhorka, kokainovník, ephedra, lilek, rajčata, chryzantéma, brambory, kozlík lékařský, durman, muchomůrka, námel (obilný), belena, čaj, káva, kakao, hašiš, pušník, černobylník, bolehlav, skopolie kornolianská, chmel, bílý přechod (Adamův kořen), modřec modrý.

Mícha

Suchost dolních končetin, křeče končetin, skvrnitě zbarvení kůže, ztráta citlivosti kůže pod ložiskem poškození míchy.

Výchozí rostlinný materiál: stejný jako v předchozím případě, plus bahenní, barvínek, pryskyřník (sněženka), oměj, růže, šípek, česnek, cibule.

Informační systém

Zrakové nervy

Křivice (oslabení zraku za soumraku), šilhání, naklánění hlavy, rozšíření zornic, halucinace, negativita večerního vidění.

Výchozí rostlinný materiál: vlašovičník, stonecrop, očánka, jestřábník vlasatý, kurčí slepota, kalgan, borůvka, mrkev, čekanky, pryskyřník jedovatý, hořčice, muškátový oříšek, citron (plody), skopolie korniolská.

Chuťové nervy

Ztráta chuťových vlastností, chuťové halucinace.

Výchozí rostlinný materiál: pepř, koriandr, kmín, levandule horská, křen, petržel, kopr, muškátový oříšek, vavřín (list), len, mrkev (semena), mák (semena), konopí (semena), hořčice, jeřáb, cibule, česnek, meduňka, kosatec, tymián, skořice, olivy (plody).

Sluchové nervy

Koktání, hučení v hlavě, zvyk opakovat to, co bylo řečeno. Hučení lesa a potoka se jeví jako lidská řeč.

Výchozí rostlinný materiál: ikotník, arnika, durishnik (netreba), pivoňka, mandragora, mák, konopí, tabák, mahork, efedra, lilek, rajčata, chryzantéma, brambory, kozlík lékařský, durman, muchomůrka, námel, belena, čaj, káva, kakao, hašiš, pušník, černobylník, bolehlav, skopolie kornolianská, chmel, bělokvět, modřence azurová.

Čichové nervy

Vůně se objevují tam, kde nejsou; časté kýchání.

Výchozí rostlinný materiál: lilek, oregano, řebříček, vavřík, kopr, fenykl, borovice, pelyněk (jemšan), rybíz (listy), šeřík (květy), jasmín (květy), bezinka (květy), pohanka (květy), kafr (olej), kadidlo (olej), hřebíček (květy), limonník (květy), jahoda (bylina), tužebník (ivanový čaj), mák (květy), růže (květy), sucháň bahenní (květy), durman, heřmánek lékařský, levandule horská, fialka vonná, budra.

Taktilní receptory

Pocit popálení při dotyku s ledničkou, bezdůvodné škytání, alergické svědění.

Výchozí rostlinný materiál: kozlík lékařský, kopřiva, kalgan, maklura, maralia, aralia mandžuská, ženšen, levzeja saflorovitá, limonník, jahoda (plody), malina (plody), moruše (plody), brusinka (plody), kostřava (plody), borůvka (plody), digitalis (náprstník), strofant, arnika, adonis, arašíd, perepleteneček bílý (Adamův kořen), modřec modrý.

Termoreceptory

Pocit pálení při dotyku s ledničkou, bezdůvodné škytání, alergické svědění, ztráta pocitu tepla a také tmavé skvrny pod kůží.

Výchozí rostlinný materiál: máta peprná, hořčice, pepř, křen, maklura (Adamovo jablko), kopřiva dvoudomá, pelyněk citvarový, ambrozie, pryskyřník jedovatý, bolehlav (vech), oměj, popínavá rostlina, čemerice, oměj, perepleteneček bílý (Adamův kořen), vřesovištní rostlina, belladonna, podběl, máta.

Kapitola 5

Stručný léčebný průvodce

Onemocnění trávicího traktu

Onemocnění zubů a dásní

Zuby bolí téměř u všech žvýkacích nebo kousacích tvorů. Ale zvířata mají velmi pevné zuby. Proto obvykle umírají se zdravými zuby. Ryby nemají zuby bolavé vůbec.

To není náhoda, protože zuby se formují v elektrolytu mořské vody, který je ideálním prostředím pro tvorbu krystalického dentinu a celého zbytku krystalotvorného systému. Zuby zvířat se kazí, protože nemohou neustále držet v ústech mořskou vodu nebo sůl. U člověka, který nezná roli kuchyňské soli, se zuby budou kazit ještě rychleji – kvůli kurdějím, paradentóze, kazu a dalším chorobám.

Pokud si každý den před spaním vypláchnete ústa slanou vodou, zuby vás nebudou bolet vůbec. I když vám z zubů zbyly jen kořeny, některé kořeny samy vypadnou a jiné se za několik let vyléčí a dorostou. Nejzajímavější je, že při tomto způsobu péče o ústa začne dorůstat nová generace zubů.

Znám starší lidi (kolem 75 let), kterým narostly nové zuby.

Aby se zabránilo poškození zubů, doporučuji následující:

1. Oxidovat organismus enzymy z kostí a také slaniskovými rostlinami.
2. Pít kvasy z šišek nebo kůry přímořských borovic, mechu pobřežních mořských kamenů, mořské kapusty a také rostlin slaných mořských limanů.
3. Jíst mořskou kapustu jako koření.
4. Jezte hojně mořské plody (ryby, kalamáry, kraby atd.).
5. Pijte kvas z kaki, plodů feijoa a hroznů, přičemž do tohoto kvasu je třeba přidat mouku ze zubů prasete, aby byly dodány potřebné mikroelementy v dostatečném množství.
6. Všechny zeleniny a šťávy jíst a pít osolené.
7. Jednou za měsíc vypláchněte ústa vodkovým nálevem z calamus (půl sklenice calamus na 1/2 l vodky), do nálevu přidejte propolis. Vodkový nálev se dobře vstřebává do tkání dásní a zanáší do mikrotrhlin propolis, který neumožňuje

neumožňuje množení mikrobů.

Samostatně je třeba zmínit paradentózu.

Při tomto onemocnění se množství cementujícího materiálu tkáně ústní dutiny (kolagenu) výrazně snižuje v důsledku jeho rozpuštění alkalickými produkty virů, které pronikají s potravou. Léčba tohoto onemocnění je složitá, neexistuje žádné obecné pravidlo. Oxidace tkání ústní dutiny a zavedení kolagenu do ní však jistě ulehčí stav pacienta.

Je třeba začít s oxidací celého organismu. K tomu je nutné každý den před jídlem vypít sklenici kyselého mléka (můžete pít kefír, jogurt, acidophilní mléko), do kterého je třeba přidat 1 lžici jablečného nebo švestkového octa a 1 lžici medu. Jablečný ocet je třeba přidávat také do čaje, kompotů a polévek. Po koupeli je třeba pokožku otřít octem, který byl naložen v bahenní rostlině nebo kostivalu (kostivalu lékařském).

Proveďte komplex procedur pro obnovení gastrointestinálního traktu. K tomu je třeba jednou denně před jídlem polykat kuličky z lisované dužiny (výlisky ze šťávy) z mrkve nebo zelí. Nesmíte je žvýkat, aby se nenamočily slinami. Polykání drti pokračuje, dokud nedojde k úplnému uvolnění trávicího traktu (nebudete mít říhání a zmizí nadýmání).

Do jídelníčku je nutné zařadit syrové maso připravené ve formě mletého masa, jako na kotlety nebo řízky, s moukou a kořením. Kromě toho je třeba jíst sýr s křenem, syrová vejce s chlebem namazaným máslem a nutně osoleným.

Hladký želé je třeba konzumovat s hořčicí nebo křenem, klobásy nebo salámy – se zelím, ryby a maso – s bramborami, bobule (jahody, borůvky, maliny, ostružiny, moruše, brusinky) – s mlékem a chlebem. Do všech tekutých pokrmů nutně přidávejte ostré koření, jako je pepř, koriandr, petržel, kmín, len.

Zeleninu vždy osolte a pokapejte octem.

Krvácení dásní zmizí téměř okamžitě, pokud si před spaním dásně potřete jemnou solí. Pro tento účel je lepší použít jodovanou sůl.

Zařazení mořské kapusty a slané ryby do jídelníčku pomáhá posilovat dásně. Při krvácení je užitečná polévka z kopřivy nebo čaj z řebříčku, krvavce, oregana, dubové kůry, kalganu (lapka přímá).

Polévku z kopřivy je třeba okyselit octem (na talíř polévky se dá 2 lžíce 9% octa). Zápach z úst lze odstranit vodkovou tinkturou ze zlatého kořene.

Bolest zubů způsobená studenou vodou nebo jídlem velmi rychle odezní, pokud si večer vypláchnete ústa silným slaným roztokem nebo si pravidelně držíte v ústech několik zrn soli. Velmi dobře pomáhají plody trnky nebo jiných rostlin s adstringentními vlastnostmi.

Co dělat, když vás poprvé bolí zub? Samozřejmě je nejlepší navštívit zubaře. Lékař vám určitě pomůže a zub přestane bolet. Zubař však není vždy schopen zabránit onemocnění dalších zubů. A i ošetřený zub může bolet znovu a znovu, až se úplně zničí.

U lidí, kteří jedí hodně slané ryby, se zuby prakticky neničí. Není náhodou, že Číňané si čistí zuby solí. Lidé, kteří si před spaním vždy vyplachují ústa slanou vodou, nemají zubní kaz.

I když se objeví ostrá bolest zubů, při vypláchnutí úst silným slaným roztokem a nasypání soli na bolavý zub bolest často téměř okamžitě ustane. Pokud je bolest spojena s nachlazením, pomáhá octový nálev z brčálu nebo kůry osiky.

Do 1/2 litru 9% octa nasypeme půl sklenice barvínku (listů) nebo suché kůry osiky (staré) a necháme louhovat nejméně 2–4 dny.

Na chvíli zmírní bolest šťáva ze syrové větve osiky, kterou získáte spálením větve na jednom konci, například na plynovém sporáku. Při zahřívání jednoho konce se šťáva hromadí na druhém konci a stéká v kapkách. Touto šťávou je třeba navlhčit dásně v oblasti bolavého zubu. Dobře zbavuje bolesti zubů silný čaj ze šalvěje, heřmánku a křídlatky.

Do sklenice vroucí vody přidejte 1 lžici sušené byliny a nechte 10–15 minut louhovat. Čaj pijte pomalu a lehce jím vypláchněte ústa.

Pro prevenci je vhodné vypláchnout zuby terpentýnovou vodou.

K tomu vezměte půl sklenice teplé vody a přidejte do ní 10–20 kapek borovicového terpentýnu.

Pokud je zub částečně zlomený, je dobré na noc k němu připevnit malý kousek kořene kostivalu nebo orobince. Opakováním tohoto postupu lze někdy zub zcela obnovit. Je lepší, pokud je kořen kostivalu osolený solí nebo jemně mletou solí.

Je užitečné žvýkat borovicovou pryskyřici nebo propolis. Nejlepší je to dělat po jídle, kdy je polykání hořké sliny dokonce příjemné.

Pamatujte, že zuby začnou bolet až po porušení

činnosti trávicího traktu. Pokud se kazí řezáky, znamená to, že není v pořádku žaludek. Pokud se ozývají stoličky, je třeba věnovat pozornost žaludku.

Již staří lékaři si všimli, že při konzumaci čerstvého nebo fermentovaného jeřábu se prakticky zcela zastaví ničení zubů. Velmi užitečný je také černý jeřáb (aronia), který lze jíst i čerstvý.

Kromě jeřábu zuby dobře posilují také calamus, libeček a kostival (kostival lékařský). Je nutné žvýkat malé kousky rostlin před jídlem nebo si vypláchnout ústa vodkou s propolisem. Je vhodné užívat prášek z rozemletých zubů zvířat (zejména prasat) (1/4 čajové lžičky dvakrát týdně).

Velmi dobře stimuluje růst zubů enzym připravovaný z zubovky.

Vezměte 3 litry mléčné syrovátky, přidejte 1/2 sklenice zubovky, 1 sklenici cukru, 1 lžičku smetany. Nechte kvasit nejméně 3 týdny.

Enzym se pije před jídlem po 2–4 lžících. Pro zlepšení kvality enzymu se do něj přidají 2 lžice prášku ze zubů prasete. Tento prášek se rozpouští v enzimech a obohacuje je o fluoridové mikroelementy, které jsou nezbytné zejména pro zubní sklovinu.

Zánět střev (proktitida)

Dlouhodobé vyhýbání se konzumaci soli vyvolává vznik proktitidy. Její příznaky: silné bolesti v celé oblasti břicha, v srdci, bolesti hlavy, nadýmání, průjem.

Před zahájením léčby se doporučuje vyšetření střev u proktologa. Půl hodiny před jídlem je třeba vypít kvas z vlaštovičníku a půl hodiny po jídle cucat sůl na špičce nože. Zařaďte do jídelníčku slané potraviny: sledě, zelí, okurky; každý den je třeba jíst šunku (jeden kus), maso, ryby (především mořské). Vylučte rostlinný olej.

Nebojte se jídlo solit. Jak správně poznamenává doktor Naumov, konzumace kuchyňské soli nevede k ukládání solí v organismu. Navíc při nastavení správného stravovacího režimu začne organismus sám vylučovat nerozpustné soli.

Výhřez konečníku

Při tomto onemocnění je třeba pomocí výlisků léčit zažívací trakt. Výlisky se připravují z kapusty nebo jitrocele a šťáva se fermentuje s cukrem.

K tomu se vezme 3 litry šťávy z pampelišky nebo zelí na 1 sklenici cukru a nechá se kvasit 2–3 týdny. Pije se 3–4 lžíce 10 minut po jídle.

Všechny procedury v sekci „Zácpa“ jsou vhodné pro toto onemocnění. Do jídelníčku je třeba zařadit pastu z ořechů a pšenice.

K její přípravě se vezme 1 kg rozemleté hmoty v poměru 1:1, smíchá se s 1 sklenicí cukru a nechá se kvasit po dobu 2 týdnů. Užívejte 2 lžíce. Kromě toho připravte hmotu z citronu a smíchejte v poměru 1:1 s medem. Užívejte 1 lžici během jídla.

Rostlinný olej je třeba vyloučit ze stravy.

Hemoroidy

Hemoroidy jsou častým onemocněním, které se projevuje rozšířením cév v oblasti konečníku, kde se tvoří uzliny, boule a krvácející vředy. Onemocnění ztěžuje vyprazdňování střev a způsobuje bolesti při stolici.

Hemoroidy se vyvíjejí při snížené kyselosti konečníku a zahřívání zadního otvoru. Rychlost dělení buněk závisí na teplotě. Čím vyšší je teplota konečníku, tím více se rozrůstají jeho stěny. Hemoroidy se ještě zhoršují tím, že žaludeční šťáva se hůře dostává ze žaludku do konečníku. To znamená, že staré buňky se budou trávit méně, než se budou rodit nové.

U zvířat a lidí se v oblasti konečníku, v hýždích, nacházejí „studené“ buňky.

Kdyby lidé chodili bez oblečení, teplota hýždí by byla nižší než teplota okolního vzduchu díky působení vlastního „chladičího zařízení“. Jednou z radikálních metod léčby hemoroidů je proto ochlazení zadní části těla. K tomu se vezme mísa se studenou vodou a sedne se do ní na 10–15 minut. Procedury se provádějí denně po dobu 2–3 týdnů.

Dobré výsledky přináší zavedení ledu do konečníku. K tomu se vezme kožená rukavice, odstříhnou se prsty, naplní se vodou a zmrazí. Poté se namazají vazelinou a vloží do konečníku na dobu,

dokud led neroztaje.

Vzhledem k tomu, že kůže má nízkou tepelnou vodivost, led taje pomalu a tato procedura trvá poměrně dlouho. Stačí provést 6–7 takových procedur a hemoroidy zmizí.

Hemoroidy zmizí velmi rychle, pokud pijete slabý roztok kyseliny chlorovodíkové (0,1–0,3 %). Nejprve se užívá 1–2 lžice 10–15 minut před jídlem a poté se dávka zvýší na půl sklenice.

Hemoroidů se lze zbavit za 1–2 týdny, pokud během jídla pijete 2 lžice přírodního žaludečního šťávy zakoupené v lékárně.

Hemoroidy se léčí dokonce i pomocí běžné kuchyňské soli. K tomu se 2–3krát denně cucá sůl (1 g po jídle). Hemoroidy zmizí za 1–2 týdny. Používají se také enzymy z mléčné syrovátky. K tomu se vezme pelyněk, kalamánek, kopr, fenykl a některé další rostliny stimulující trávení, připraví se z nich enzymy a pije se 2–4 lžice před jídlem.

Červi

Červi se mohou objevit v žaludku a střevech při snížené kyselosti žaludeční šťávy. Nejčastější jsou kulatí červi (ascaris, vlásenka) a plochí (tasemnice, soliter). V žlučových cestách se množí opisthorchi, jaterní motolice.

Boj proti všem červům je přibližně stejný. Spočívá v prudkém zvýšení kyselosti žaludečních šťáv ve střevech. Žaludeční šťávy začnou červy trávit jako běžné syrové maso. Proto při zvýšení kyselosti začnou červi opouštět organismus.

Červi se dobře vylučují semeny pelyňku citvarového, odvarem z květů pelyňku, semínky dýně. Pokud je organismus dobře okysličen, nebudou v něm žádní červi. K tomu se používají nakládané, kvašené a fermentované produkty a enzymy z jitrocele, divizny, mléčnice, čekanky, vlašovičníku a máty peprné. Červi se zjistí při analýze krve. Například zjištěné segmentové částice eozinofilů obvykle svědčí o přítomnosti červů, protože buňky červů a askaridů provádějí glykolýzu cukrů bez kyslíku. Dělají to podobně jako rakovinné buňky.

Pokud vajíček červů v stolici ne zjistí, pak přítomnost

eozinofilů v krvi je příznakem rakovinných nádorů. V každém případě je nutné použít léky typu Decaris a Levomizol. Tyto léky brání červům a rakovinným buňkám vstřebávat glukózu.

Zácpa

Špatné při průjmech a zácpě. Ale přece nebudete pokaždé používat klystýr, zvláště v práci, a projímadla nejsou vždy účinná.

Je třeba používat výlisky podle schématu popsaného v kapitole „Ozdravení gastrointestinálního traktu“. Pokud má člověk zvýšený krevní tlak, střídejte zelný výlisk s řepným výliskem. Ve skutečnosti jsou při zácpě vhodné všechny doporučení z uvedené části.

Zácpa odezní během 1–2 týdnů.

Účinné jsou enzymy senny, kůry drátovce, plodů bezu, třešně, borůvky a jmelí dubového, stejně jako šťáva z aloe vera (1–2 čajové lžičky 3krát denně 30 minut před jídlem).

Na zácpu a dysbakteriózu pomáhá enzym z vlašovičnicku, který se užívá po půl sklenici dvakrát denně, ráno a večer, půl hodiny před jídlem. Léčba trvá 2 týdny, poté následuje 10denní přestávka a poté je třeba dopít zbývající sérum.

Škytavka

Potrava z ústní dutiny vstupuje do jícnu. Cestou prochází hltanovou chlopní (HC) a naráží na potravní chlopně (PC).

Pokud jídlo prochází rytmicky, PK a PK se otevírají podle zákona běžící vlny peristaltiky jícnu.

Pokud je jídlo přijímáno spěšně, s chutí, může jeho pohyb v jícnu například zaostávat za běžící vlnou. Potom se porce jídla, která nedosáhne PK, vrátí zpět s opačnou vlnou peristaltiky jícnu. To vede k škytavce.

Zbavit se škytavky je velmi jednoduché. Stačí pít velké doušky osolené vody.

Pokud se škytavka vyskytuje často, je třeba věnovat pozornost stavu PC ventilu a horní (kardiální) části žaludku. Pamatujte, že častá škytavka může signalizovat vážné onemocnění žaludku. V tomto případě je nutné vypít enzym celandinu a zabývat se radikálním

oxidaci organismu.

Kameny v žlučovodech

Kameny, které se vytvořily ve žlučníku, často ucpávají žlučové cesty; žluč začíná roztahovat žlučník a v oblasti jater vzniká nesnesitelná bolest. U tohoto onemocnění je třeba řešit hned dva úkoly: zastavit tvorbu solí a zničit nebo rozpustit kameny.

Soli vznikají ve žlučníku v důsledku pronikání kyselin do něj. Žluč je zásaditá, proto je při vniknutí kyselin do žlučníku nutné je přimět k neutralizační reakci. V důsledku reakce vznikají alkalické soli (oxaláty, ureáty, fosfáty), protože do žlučníku se dostávají slabé kyseliny: šťavelová, citronová, jablečná a další.

K zastavení tvorby solí je nutné především obnovit gastrointestinální trakt a dosáhnout uspokojivé homeostázy ledvin.

První úkol se řeší pomocí černé ředkve. Pro léčebnou kúru se připraví šťáva z 10 kg ředkve. Šťáva se pije 30–40 minut po jídle, počínaje malou dávkou (1 čajová lžička), protože šťáva vyvolává silné vylučování žluči a může dojít k silné bolesti při odchodu kamenů žlučovými cestami. Pokud jsou bolesti v játrech snesitelné, dávka se postupně zvyšuje na 2 lžíce a poté, co bolesti ustoupí, se zvyšuje na půl sklenice. Po vypití celého džusu během 2–3 týdnů se užívají získané výlisky.

Ledvinová homeostáza je zajištěna zahřátím ve vaně nebo sauně a současným pitím potopudných čajů.

Rozpuštění kamenů lze dosáhnout pomocí šťávy a výlisků z černé ředkve. Dobrým rozpouštědlem je kuřecí žluč. Užívání této žluči vnitřně (30–40 minut po jídle) vede k rozpuštění i velmi velkých kamenů ve žlučníku.

Vzhledem k alkalické reakci žluči je třeba ji polykat ve speciálních nádobách, například v želatinových kapslích nebo v měkké části černého chleba. Vytvoří se kuličky chleba o velikosti fazole a opatrně se do nich zamíchá žluč (po několika kapkách). Na jedno podání je třeba spolknout 5–10 kuliček. Kúra trvá 1–2 týdny.

Žlučové kameny se rozpouštějí také šťávou z kořene petržele.

Pokud jsou kameny malé, lze je rychle odstranit pomocí rostlinných olejů.

K tomu se dobře prohřejte ve vaně, předtím vypijte půl sklenice kukuřičného oleje. Poté se teple oblečte a pomocí vodní láhve a lněných semen prohřejte oblast jater, pokračujte v pití rostlinného oleje po 2 lžících každou hodinu, to znamená, že je třeba vypít celkem sklenici rostlinného oleje. Výsledkem je, že se ve stolici objeví malé kamínky. Proceduru je třeba opakovat za měsíc.

Již jsem hovořil o D. V. Naumovovi, který úspěšně používá mé metody.

Osobně považuji doktora Naumova za lékaře od Boha. Ukázalo se, že za celou svou lékařskou praxi Dmitrij Vlasovič ani jednou neposlal na operaci jediného pacienta s žlučovými kameny, pokud nehrozilo přímé nebezpečí peritonitidy – prasknutí žlučníku.

Zde je příběh jedné z pacientek Naumova – Lyudmily Maksimovny Andrusenko (publikován v „Vestníku ZOZ“):

„Bylo to v únoru 1993. Měla jsem záchvat, zavolala jsem místního terapeuta – Dmitrije Vlasoviče. Doporučil mi uvolnit křeč korvalolem. Tehdy jsem o doporučení lékaře silně pochybovala, ale když jsem si přečetla návod na obalu, ukázalo se, že korvalol skutečně uvolňuje křeče. Kromě toho mi lékař předepsal urolesan a já jsem ho užívala 10 kapek na kousku cukru 2krát denně 40 minut po jídle, aby se zmírnil akutní stav. Během asi 2 týdnů se mi podařilo z toho dostat.

Poté jsem podstoupila ultrazvuk žlučníku a bylo mi řečeno, že je nutné jej odstranit, protože je ucpaný kameny. A tady mi doktor dal přečíst brožuru Bolotova „Spas se sám“, kde se mimo jiné psalo o rozpouštění kamenů ve žlučníku pomocí čerstvé kuřecí žluči. Žluč musí být právě kuřecí, nikoli kohoutí, protože kohouti nesnášejí vejce a jejich žluč prostě není schopná kameny rozpouštět.

Doktor mi poradil, abych si udělala chlebové kuličky velikosti fazole, zamíchala do nich 2 kapky žluči a pak spolkla 10 takových kuliček 1,5–2 hodiny po obědě.

Žluč jsem užívala jednou denně po dobu jednoho týdne. Každý den jsem kupovala na trhu čerstvou slepici a opatrně jí vyřezávala žlučník. Pokud byla slepice hubená, měla velký žlučník a jeho obsah vystačil na 2 dny. U tučné slepice byl žlučník malý a jeho obsah stačil pouze

na 1 dávku.

Nepoužitou žluč jsem uchovávala na polici v ledničce ve skleněné nádobce, přímo ve žlučníku, aby se žluč lépe uchovala <...>.

Kamenů nebylo jeden ani dva — žlučník jimi byl zcela ucpaný, proto mi řekli, že je třeba ho odstranit. Měsíc po podání kuřecí žluči jsem podstoupila ultrazvukové vyšetření a kameny byly zcela pryč.

Doktor Naumov vyvinul podrobnou metodu léčby žlučových kamenů kuřecí žlučí. Uvedu jeho doporučení:

„Délka léčby může být různá. Někomu stačí 7 dní, jinému může trvat i 2 týdny. Denní dávka žluči se pohybuje od 20 do 40 kapek, v žádném případě ne více. V období, kdy se žluč užívá, a 1–2 týdny po tom je třeba jíst hlavně alkalické potraviny, aby se stimulovala tvorba žluči. Jezte zeleninové polévky, borš bez masa, kaše, čerstvou a dušenou zeleninu. Večer můžete například jíst salát z čerstvé zeleniny, dochucený malým množstvím nerafinovaného slunečnicového oleje. V tomto období je lepší se vzdát ryb, masa a hub nebo je konzumovat k snídani, tedy v první polovině dne; ve stejnou dobu můžete pít i kyselé mléčné výrobky – kefír, jogurt, zakysané mléko.

Nádory jater

Níže uvedená metoda léčby nádorů je do jisté míry univerzální. S její pomocí lze léčit i rakovinné nádory jater. Hlavními léčivými přípravky jsou fermentované cukrové šťávy z prýšcovitých rostlin.

K výrobě se používá šťáva z vlašovičnicku nebo bodláku polního, která se nanáší na kousky cukru, které se ukládají do sklenic, zakrývají se před prachem a skladují se na teplém místě. Po 2–3 měsících se cukr pije s čajem bez omezení (2–3 kousky na sklenici).

Před dozráním fermentovaných produktů je třeba zahájit oxidaci celého organismu a oblasti jater. Omezte konzumaci rostlinné stravy. Strava by měla sestávat z masa, ryb, mléčných výrobků a vajec.

Na začátku se jí jedno vejce denně. Vejce se rozetře na krajici chleba, osolí se jemnou solí a nakrájí se na kousky, které se sní během

v průběhu dne. Po 5 dnech se sní 2 vejce, poté 3 vejce, až se dávka zvýší na 5 vajec denně.

Zároveň se žaludek a játra učí trávit fazole, hrách, bob, sóju, čočku, jetel, lupinu, vojtěšku a kukuřici. Postupně přidávají rostlinný olej (1 lžíci na porci). Veškerou zeleninu, ovoce a šťávy nutně jedí a pijí se solí. Kromě toho zvyšují konzumaci nakládané zelí, jetele, pampelišky, dýně a akácie.

Nádory jazyka, rtů a slinných žláz

První pomoc při zjištění nádoru v ústech spočívá v žvýkání kynutého těsta z žitné mouky. Toto těsto můžete držet v ústech a přitlačit ho k nádoru.

Účinné při nádorech v ústní dutině jsou obklady z pečeného cibule.

K tomu se cibule upeče v uzavřené nádobě, poté se v teplém stavu přiloží na nádor a drží se co nejdéle. Proceduru je třeba opakovat až do úplného vymizení nádoru.

Pokud se nádor teprve začíná tvořit, pomáhá pálení 9% octem, který je naložený v pelyňku.

Vezměte 1/2 l octa a nasype do něj půl sklenice květů máty a semen pelyňku. Nechte 1–2 dny louhovat a poté přeced'te. Dobře vypláchněte ústa čajem z měsíčku, který po vypláchnutí musíte spolknout. Enzymy se připravují z vlaštovičníku a lopuchu.

Pankreatitida

Zánětlivé procesy v pankreatických vývodech, stejně jako v žlučovodech, jsou bolestivé a nebezpečné. Bolesti se obvykle vyskytují nejen v levém podžebří, ale i v dolní části oblasti solar plexu.

Při pankreatitidě pomáhají enzymy obsahující hormony a stimulující orgány, které se nacházejí v levé polovině těla. Jedná se o enzymy z calamus, čekanky, hořce, ostružiny, borůvky, kalganu a citroníku. Kvasy se připravují z těchto rostlin a pijí se bez omezení.

Režim stravování a ostatní procedury jsou stejné jako při léčbě cholecystitidy a nádorů jater.

Je třeba dělat obklady: výše uvedené rostliny se předem zahřejí na páře a poté se položí na bolestivé místo a

a zahřívají se vodní láhví.

Špatná chuť k jídlu

Špatná chuť k jídlu vzniká v důsledku pronikání žluči do žaludku, někdy je doprovázena nevolností. Chuť k jídlu se objevuje pouze tehdy, když je v žaludku dostatečné množství pepsinů (enzymů) a kyseliny chlorovodíkové. V žluči jater jsou přítomny silně zásadité enzymy, které pronikají do žaludku a neutralizují kyselé prvky. Proto je pro zlepšení chuti k jídlu nutné snížit pronikání žluči do žaludku nebo výrazně zvýšit kyselost žaludku.

Prvního cíle lze dosáhnout omezením konzumace žlučopudných potravin, jako jsou rostlinné oleje, kukuřičná kaše, hrách, fazole, sója, čočka, pšenice a další.

Druhý cíl se řeší konzumací potravin stimulujících trávení, které povzbuzují chuť k jídlu.

Mezi ně patří například šťáva z kapusty, jitrocele, hořčice, pepře, křenu, koření: petržel, celer, šťovík, kopr, fenykl, koriandr, pepř, muškátový oříšek, třezalka, zubovka, majoránka a další.

Chuť k jídlu může vzniknout i při správném příjmu potravy. Nejprve se doporučuje jíst hlavní jídla (kotlety, řízky, steaky, rybí pokrmy, drůbež, houby) a poté, po 10 minutách, tekutá jídla (polévky, boršče, rassolniki, okrošky, kompoty, mléčné pokrmy atd.).

Tento pořadí jídla je nutné, aby se nesnížila koncentrace žaludeční šťávy. V opačném případě se masné výrobky špatně tráví a často hnijí a otravují organismus.

Chuť jídla a jeho chutnost závisí na mnoha faktorech. Jídla by měla být okyselená a osolená.

Jídlo může být syrové nebo tepelně upravené. Chuťové vlastnosti syrového jídla jsou zcela určeny kořením, solí a octem. Chuť vařeného jídla závisí také na době jeho přípravy. Například převařená brambory nejsou chutné. Měly by být syrové a lehce křupavé v ústech.

Maso je lepší nedovařit a ryby převařit. Vejce jsou dobrá jak naměkko, tak natvrdo.

Kapusta, mrkev a řepa v borščích by měly být dobře uvařené, zatímco moučné pokrmy (nudle, vermicelli, knedlíky, klobásky, makarony) nesmí být ani

přežvýkat, ani nedovařit.

Všechny kaše je třeba vařit zvláštním způsobem. Obiloviny je třeba nejprve podrobit kvašení (jako zelí) a teprve poté vařit kaše. Hrách, fazole, bob a sója se drtí, přeměňují na krupici nebo mouku, poté se vaří, ale velmi krátce, jinak po kvašení budou představovat typickou celulózu.

Doba kvašení všech zrn se pohybuje od několika dnů do několika týdnů.

Pokud je zhoršení chuti k jídlu způsobeno onemocněním dvanácterníku, je nutné nejprve se tohoto onemocnění zbavit.

Potraviny musí nutně odpovídat pravidlu párování. Například chutné jsou sýr s křenem, aspik s hořčicí nebo křenem, klobásy se zelím, maso s bramborami, maso s rýží (plov), ryba s citronem, drůbež s jablky, mléko s chlebem (tyuria), vejce s kváskem (okroška), zakysaná smetana s palačinkami, maso s vařeným těstem (pelmeni).

Průjem

Průjem se vyskytuje při mnoha poruchách trávicího traktu, stejně jako při některých formách infekcí (tyfus, cholera, úplavice atd.). Může také vzniknout v důsledku silného nervového otřesu, kolitu, polypózy, rakoviny žaludku. Je třeba se pokusit určit příčinu průjmu a odstranit ji. Pokud příčina není známa, pomohou vám následující doporučení:

1. Každé 2–3 hodiny užijte 1–2 g kuchyňské soli. Náhle vzniklý průjem rychle a beze stopy odezní.

2. Průjem téměř okamžitě ustane, pokud vypijete trochu enzymu z vlašovičnicku (1–2 lžice na 1 sklenici kyselého mléka), třešně nebo pelyňku.

Cholecystitida

V důsledku zánětlivých procesů ve žlučníku a žlučovodech dochází k jejich ucpaní. Žluč má potíže projít do dvanácterníku, a proto se dostává do krve.

Předpokládám, že příčinou zánětu jater je stav pravé nadledvinky, která nevytváří dostatek hormonů (prednizolonu, hydrokortizonu, adrenalinu a noradrenalinu). Tyto

hormony hrají hlavní roli při ochraně před infekcemi. Hormony jsou obzvláště potřebné při silném alkalizaci krve.

Metoda léčby zánětlivých procesů v játrech spočívá v následujícím:

1. Jakmile se objeví zežloutnutí bílkovin a žloutnutí těla, je třeba okamžitě přistoupit k oxidaci organismu pomocí enzymů nebo kvasů, které stimulují produkci hormonů v pravé polovině těla, a provést pocení procedury pro posílení pravé ledviny. K tomu se používají bahenní koupele.

Vezměte 2 lžíce kořenů bahenní trávy na půl kbelíku vody a vařte po dobu 10–20 minut. Poté vylijte odvar do vany s horkou vodou, ve které se vykoupete po dobu 20 minut. Připravují se enzymy a kvasy k vnitřnímu užití z japonské sofory, vlašovičnicku, pampelišky, devětsilu, řebříčku, třezalky, tužebníku, jetele, lupiny a jetele.

2. Užívejte výlisky z kořene petržele a získaný šťávu pijte po 2–3 lžících 20–30 minut po jídle.

3. Užívejte směs černé ředkve s medem.

Na 1 kg hmoty vezměte 1 sklenici medu, směs nechte 2–3 dny kvasit a užívejte 1 lžici během jídla.

4. Dělejte teplé obklady v oblasti jater ze semen lnu nebo pelyňku, které ohřejte vodní láhví.

5. Před přípravou enzymů je třeba pít octový nálev z kořene petržele pro okysličení organismu.

Do 1/2 l octa přidejte 1 sklenici kořenů petržele (nastrouhaných). Nálev je připraven k použití druhý den. Pijte 1 lžici na 1 sklenici kyselého mléka 15–20 minut po jídle.

Cirhóza jater

Zničení jater může vést k nevratným procesům v organismu. Smrt je v takových případech zpravidla nevyhnutelná, protože medicína je bezmocná.

Při cirhóze jater člověk prudce hubne, kůže tmavne a silně svědí. Bílky očí mají nažloutlý odstín, jako při Botkinově nemoci. Takové závažné onemocnění vyžaduje intenzivní léčbu.

Dát doporučení při cirhóze jater na dálku je velmi obtížné. Pokud však použít klasickou metodu léčby všech posuvných

nemocí, pak ani cirhóza nemusí být tak strašná.

1. Organismus je třeba postupně uvést do stavu solné rovnováhy, při kterém dochází k minimální spotřebě pepsinů a kyseliny chlorovodíkové v žaludku, žluči a trypsinů v dvanáctníku.

Pokud bude prostředí žaludku a dvanácterníku nasyceno solemi mořské vody, bude k zajištění normální úrovně kyselosti v žaludku a zásaditosti v dvanácterníku zapotřebí minimální množství pepsinů a kyseliny chlorovodíkové v žaludku a žluči a trypsinů v dvanácterníku. To zajišťuje maximální snížení energetických nákladů na trávení rostlinné a živočišné stravy.

2. Hlavní jídla, čaje a rostlinné oleje je třeba dočasně vyloučit ze stravy, aby se žaludek, játra a slinivka břišní nemusely namáhat produkcí velkého množství enzymů. Tekutiny konzumujte pouze tehdy, když máte žízeň.

3. Oxidujte organismus enzymy z kostivalu, vlašského ořechu, vlašovičnicku, řebříčku, mléčných (latex obsahujících) rostlin.

4. Pijte kvásky z fermentovaných rostlinných olejů.

Rostlinný olej smíchejte s cukrem nebo medem v poměru 1:1 a skladujte v teple asi rok. Poté vezměte půl sklenice této směsi, smíchejte s 3 litry mléčné syrovátky a nechte 2 týdny kysnout v teple.

5. Užívejte výživnou směs na bázi fermentovaných ořechů (vlašských, lesních, arašídů, cedrových a jiných), živice, staletníku, pelargónie krvavě červené, agáve, kalanchoe.

6. Připravte si tinkturu z 9% octa s valeriánou a pravidelně jí otírejte celé tělo.

7. Doplnujte tělu živiny přes pokožku pomocí výživných tekutin.

Slané sádlo smíchejte s medem v poměru 1:1, 1 díl směsi rozřeďte v 10 dílech jablečného octa a touto tekutinou otírejte tělo. Podobně připravte výživnou směs z mléčné syrovátky, medu a jablečného octa.

8. Obnovujte ŽKV podle schématu, uvedeného výše v kapitole „Ozdravení trávicího traktu“.

9. Při bílých skvrnách (vitiligo) se enzymy připravují také z amie velké, zubatky a jitrocele.

Ulcerózní kolitida

Ulcerózní kolitida nešetří ani mladé, ani staré: nekonečné krvavé průjmy a silné bolesti. Lékaři ne vždy dokážou tuto nemoc zvládnout. Pokud jí trpíte, zkuste se řídit níže uvedenými doporučeními. Určitě toho nebudete litovat.

1. Pijte 2–4 lžíce enzymu celandinu každé 3–4 hodiny.
2. Během jídla užívejte sůl a sodu NaHCO_3 po 1–2 g 4–5krát denně.
3. Základem stravy je maso, ryby, vejce, mléčné výrobky, houby a kyselé zeleniny. Začněte vařeným masem (příloha – rýže). Po hodině můžete sníst kousek chleba s tvarohem a medem nebo s máslem a syrovým vejcem. Pokud vám to nechutná, vypijte před jídlem 2 lžíce přírodního žaludečního šťávy.
4. Užívejte 1–2krát denně 2–4 lžíce kapustového výlisu (nebo mrkvového, pokud máte pálení žáhy) a střidejte ho s výlisem ze syrových brambor.
5. Připravte kvas z pelyňku, pelyňku, plodů jeřabiny, máty peprné a pijte jej jako vodu, bez omezení.
6. Připravte si potravinovou pastu z tui.
K tomu vezměte 1 kg rozemleté hmoty jemných listů tui, smíchejte s 1 sklenicí medu a nechte louhovat nejméně měsíc. Pastu skladujte v teple po neomezenou dobu, užívejte 1 čajovou lžičku po každém jídle. Podobnou pastu připravujete také z červeného jeřábu a živice.
7. Připravte kynuté těsto z žitné mouky a jezte ho po 2–4 lžících.
8. Dělejte klystýry z fermentu vlašovičnicku, zředěného mléčnou syrovátkou, čajem z pelyňku nebo heřmánku lékařského nebo sodno-solným roztokem: do sklenice teplé vody přidejte 1/2 lžičky soli a 1/2 lžičky sody.
9. Dobře pomáhají semena a také oddenky šťovíku koňského.

Velké praktické zkušenosti s léčbou ulcerózního kolitidy má můj následovník, doktor z Vinnytsia D. V. Naumov. Například Nině Vasiljevňě Nikolenko, která trpěla nespecifickým ulcerózním kolitidou asi dvacet let, ho zbavil doslova za 2 týdny.

Rozhovor s Ninou Vasiljevňou byl publikován v novinách „Vestnik ZOZH“:

„NIKOLENKO: Stalo se mi to v roce 1980. Tehdy jsem pracovala na tři směny. Víte, jak to bývá: jídlo, spánek, odpočinek — všechno

Nepravidelně. Objevily se průjmy, ve stolici byl hlen a krev. Jednou jsme jeli se synem do Kyjeva. A tam to začalo – stačilo něco sníst a hned jsem musela na toaletu. Sotva jsem tam doběhla, vytekla ze mě krvavá hmota. Kdo to alespoň jednou zažil, pochopí. Hospitalizovali mě v nemocnici, dělali mi mikroklyzmy s rakytníkovým olejem. Zpočátku to pomáhalo. Užívala jsem Festal, pak jsem velmi dlouho pila salazopyridazin. Dieta byla taková: na celý rok jsem ze svého jídelníčku vyloučila všechno kyselé, slané a hořké. Maso jsem jedla pouze ve formě vařeného kuřete. Živila jsem se nekonečnými polévkami a kašemi (ovesnou, pohankovou).

„ZOZ“: A pomáhalo to?

NIKOLENKO: Jak vám mám říct, tehdy to pomáhalo. Ale stačilo sníst něco kyselého, například kysané zelí, a hned jsem měla nepříjemné pocity. Musela jsem se zase vrátit k ovesné kaši... To vše trvalo, dokud mě Dmitrij Vlasovič nevyléčil kvasem z čistoty a správnou stravou.

„ZOŽ“: Nino Vasiljevno, povězte nám, jak se teď stravujete.

NIKOLENKO: Borš vařím z nakládané zeleniny a dochucuji ho cibulí osmaženou na sádle. Smažím pouze na másle nebo sádle. Všechny saláty dochucuji smetanou nebo nerafinovaným slunečnicovým olejem lisovaným za studena. Jím ryby (včetně sledě), maso, solené a nakládané houby, sádlo. Jako přílohu používám brambory (šťouchané), dušenou kapustu, rýži, pohanku, hrách. Peču v troubě brambory se sádlem (celý brambor je třeba umýt, rozkrojit na polovinu, do každé poloviny udělat malé prohlubně, do jedné poloviny vložit kousek sádla, osolit, přikrýt druhou polovinou a péct do měkka).

Někdy se kolitida snaží připomenout svou přítomnost a ve stolici se objeví hlen. Okamžitě začnu půl hodiny před jídlem pít kvas z vlaštovičníku, 1/4 sklenice 3krát denně.

A tady je příspěvek od Eleny Borisovny Plyaskina z Bratska.

„Moc děkuji za rozhovor s doktorem D. Naumovem. Na stránkách „ZOZ“ sleduji články B. Bolotova. Už několik let připravuji fermentované kvásky z vlaštovičníku, banánových slupek, prosa a devětsilu. Dobře pomáhají solné obklady na břicho (používám nasolený ručník, kterým si na noc ovazují trup). Bolesti ustupují, což jsem si ověřila již několikrát.

Věřila jsem B. Bolotovovi, protože lékaři, kteří nedosáhli úspěchu v léčbě NIA (nespecifického ulcerózního kolitidy), mi před 5 lety přidělili doživotní invaliditu 2. stupně <...>.

Velmi mě zaujalo interview s Ninou Vasiljevnou Nikolenkovou. Trpěla 20 let NIA a vyléčila se díky doporučením D. V. Naumova. Netrpěla stejně jako já železitou anémií, dysbakteriózou a tachykardií? Pokud měla všechny tyto nemoci, jak se s nimi vypořádala? Po intravenózním podání ferrumleku jsem měla cévní kolaps a tablety obsahující železo mi způsobují bolesti v zažívacím traktu. Zkoušela jsem užívat aloe sirup se železem – stav byl na hranici mdloby.

Nespecifický ulcerózní kolitida může být skutečně doprovázena anémií a tachykardií. Podle názoru doktora Naumova se u Eleny Borisovny zřejmě vyvinul anacidní gastritida, tj. nedostatek pepsinu a kyseliny chlorovodíkové v žaludeční šťávě. V důsledku toho se jídlo špatně tráví. Dlouhodobé setrvání nestrávené potravy v střevě, na kterou se vrhají choroboplodné bakterie, vede k hnilobě, která způsobuje anémii a dysbakteriózu. V takové situaci D. V. Naumov doporučuje následující.

Připravte si nálev z pelyňku na octu (na 1/2 l 9% octa sklenici suché byliny, nechte louhovat 2–3 dny). Ohřátým 8% nálevem (nalijte do sklenice 1/8 nálevu a 2/3 teplé vody) je třeba otírat celé tělo 4krát denně. Kromě toho je třeba přidat 1–2 čajové lžičky neředěného 9% nálevu do čaje. Ocet způsobí okyselení a pelyněk je velmi dobrý pro regeneraci střev.

Můžete zkusit přikládat obklady s tímto octovým nálevem z pelyňku na noc na spodní část břicha.

Je dobré pít kvas z čistoty 2 lžíce každé 2 hodiny během dne, tj. 6–8krát denně. Po jídle je třeba cucat sůl. Pro doplnění zásob železa v organismu je třeba jablka (4–8 kg) propíchnout rezavými hřebíky, nechat je 2 týdny ležet na chladném tmavém místě a poté jíst 3–4 jablka denně.

Poté je třeba postupně přejít na normální stravu.

Vyléčit ulcerózní kolitidu podle systému doktora Naumova se podařilo také dalšímu čtenáři „Vestníku ZOZ“ – Sergeji Alexandroviči Evstratovovi:

„S ulcerózním kolitidou jsem byl naposledy v nemocnici v roce 2003. Během 16 let jsem musel podstupovat hospitalizaci dvakrát ročně (nejprve na jaře, poté na konci léta). Když jsem se dozvěděl o učení B. Bolotova, od roku 2004 jsem změnil stravu, začal jsem okyselovat organismus, pít kvasy z čistotku, banánové slupky a jablečného octa.

Při výšce 175 cm jsem tehdy vážil 82 kg. Za rok jsem zhubnul 10 kg. Na konci roku 2004 jsem podstoupil biochemické vyšetření krve. Všechny hodnoty byly v normě, kromě ALT (320) a ACT (280). Normální hodnota těchto ukazatelů je 40.

V té době jsem se zabýval vylučováním nerozpustných solí z organismu podle třetího pravidla kvintesenci, přestal jsem jíst kyselá jídla, pil jsem „carskou vodku“ a alkalické čaje z přesličky rolní a křídlatky.

Doslova pár týdnů po zahájení léčby došlo u mě ke zhoršení NIAK. Musel jsem přestat s vylučováním solí a zahájit léčbu kolitidy podle metody doktora Naumova.

Upravil jsem stravu, přidával jsem do polévky 1–2 lžíce octa a do čaje 1 lžičku „carské vodky“. Pil jsem 1 lžici každé 2 hodiny kvas z čistotce a 30 minut po jídle jsem cucal sůl.

První 2–3 dny se téměř nic nezměnilo a já už jsem se chtěl obrátit na proktologa, ale po dalších pár dnech krvácení a hlenové výtoky ustaly. Následně, asi po 3–4 týdnech, se vše normalizovalo. Byl jsem ohromen, že jsem se tak rychle zbavil nemoci bez použití jakýchkoli léků!

Opakovaná krevní analýza ukázala ALT a ACT v rozmezí 50. Proč byly hodnoty dříve zvýšené?

Jaké přestávky je třeba dodržovat při konzumaci kvásku, jablečného octa, „carské vodky“? Lze to všechno užívat současně?

Proč došlo ke zhoršení ulcerózní kolitidy při vylučování solí? Pokud je příčinou alkalizace organismu, jak se solí zbavit v budoucnu?

Rád bych slyšel odpovědi od B. V. Bolotova nebo doktora D. V. Naumova.

Jedno z pěti pravidel zdraví skutečně potvrzuje nutnost vylučování solí z organismu. V případě ulcerózního kolitidy však takové procedury nelze provádět, protože by to vedlo k jeho zhoršení.

Při správné výživě se soli nebudou tvořit. Proto souhlasím s doktorem Naumovem, který se domnívá, že v tomto případě došlo k zhoršení NIAK nepochybně kvůli alkalizujícímu účinku čajů z přesličky a křídlatky.

Pokud jde o metodiku užívání kvasů, octa a „carské vodky“, souhlasím s názorem Dmitrije Vlasoviče. Uvedu jeho doporučení:

„Nejprve se užívá jeden kvas. Například 2 týdny se pije kvas z čistoty, pak 2 týdny z banánových slupek.

Ocet je třeba konzumovat po celou dobu. Kvasy a „carskou vodku“ je třeba užívat pouze v období léčby. V ostatním čase není jejich užívání nutné, stačí dodržovat správný režim stravování.

Je možné kombinovat kvas s „carskou vodkou“.

ACT (aspartátaminotransferáza) a ALT (alaninaminotransferáza) — biochemické ukazatele krve, enzymy jejího séra. Podle jejich aktivity se posuzují patologické procesy ve svalech a játrech. Den po infarktu myokardu se hladina ACT zvýší 4–5krát a při příznivém průběhu procesu se normalizuje 3–7. den. ALT při infarktu zůstává v normě, proto je pro tuto patologii charakteristický poměr ACT/ALT větší než 1. Vypočítáme tento ukazatel: $280/320 = 0,875$. To znamená, že k infarktu nedošlo.

Zbývá infekční hepatitida, při které se aktivita ACT i ALT zvyšuje 10–100krát, ale hladina ACT je o něco nižší než ALT. Taková diagnóza je pravděpodobná ($AST/ALT = 0,875$) <...>.

Zhoršení NIAK samozřejmě nastalo kvůli silnému alkalizujícímu účinku čajů z křídý a přesličky. Zvýšení ACT a ALT mohlo být způsobeno stagnací žluči v játrech vyvolanou silným alkalizováním.

Kardiovaskulární onemocnění

Glomerulonefrit

Příznakem onemocnění je téměř úplné odumření funkčních tkání ledvin. Krev není očištěna od produktů rozpadu. Krev obsahuje velké množství acetonu, kreatininu a moč obsahuje velké množství krevních buněk.

Glomerulonefritida je tak nebezpečné onemocnění, že ani hemodialýza (použití umělé ledviny) nevede vždy k požadovanému výsledku.

Oficiální medicína glomerulonefritidu neléčí, proto jsou lidé s tímto onemocněním odsouzeni k pomalé smrti.

Recepty navrhované autorem zachránily život mnoha umírajícím pacientům. Zkuste tyto prostředky použít, pokud není naděje na uzdravení:

1. Každou hodinu otírejte pokožku octovým nálevem z bahenní trávy.
2. Oxidujte organismus enzymy z kůry nebo pupenů osiky, střídejte oxidaci s pitím čaje z kořenů maliny a květů lípy.
3. Užívejte potní koupele podle metody popsané v předchozí části. Po pocení otírejte pokožku výživným medovým roztokem jablečného octa (na 1 lžíci jablečného octa půl sklenice medu) a během pocení pijte mléčnou syrovátku oslazenou medem (na 1 l syrovátky 2 lžice medu). Med je lepší použít lipový.

Koupele je třeba provádět 2–3krát denně. Jakmile zjistíte, že hladina kreatininu a acetonu v moči výrazně poklesla, můžete počet potních koupelí snížit na jednu denně.

Potopudné čaje připravujte z plodů malin, kaliny, brusinek, bezinky (postupně). Stejně suroviny se používají i pro kvásky. Pro čaje jsou vhodné také fialky, březové pupeny nebo listy, kořeny slunečnice nebo její oplodí (bez semen).

Jakmile se kreatinin sníží na normální hodnotu, je třeba postupně začít konzumovat mléčné výrobky (kefir, jogurt, acidophilus mléko a zakysané mléko), okyselené jablečným octem nebo enzymy adonis, medvědice, pelyňku, arniky.

4. Po určitou dobu dodržujte dietu,

jehož hlavními složkami jsou maso, ryby a mléčné výrobky.

5. Pokud se kreatinin stabilně drží na určité úrovni, je třeba hodinu po jídle vypít 1 čajovou lžičku vlastní moči. Pokud se po týdnu zjistí, že kreatinin výrazně poklesl, ale ještě nedosáhl normy, pokračujte v procedurách s močí. V tomto případě není na škodu zvýšit dávku moči na několik lžic.

6. Když nebezpečí pomine a ledviny začnou dobře fungovat (tj. rozborů moči budou uspokojivé), můžete do stravy postupně zavádět syrová vejce a syrové maso (mleté maso s moukou a syrovými bramborami). Mleté maso je nejlepší připravovat z čerstvých vepřových ledvinek. Rostlinný olej lze používat pouze k potírání kůže. Velký užitek přináší potírání kůže slaným rybím tukem.

7. Při léčbě hraje velkou roli práce na čerstvém vzduchu, výlety do lesa a hor. Léčbu lze považovat za ukončenou, pokud se při horských výstupech prakticky nevyskytuje pocení těla.

Hypertenze

Při některých porušení v organismu krevní výrazně stoupá a dosahuje rekordních hodnot 300/250.

Hypertenze vzniká z mnoha důvodů, ale nejčastěji všechny se vyskytují tři druhy hypertenze:

- a) hypertenze střevní; b)
- hypertenze renální;
- c) vaskulární membránová hypertenze.

První typ hypertenze vzniká v důsledku poškození epitelálních buněk střeva, které jsou zodpovědné za vstřebávání, a proto bez kontroly posílá do jater téměř veškerou tekutinu, která se v něm nachází. Charakteristickým příznakem této hypertenze je silná zácpa nebo průjem.

Z toho vyplývá, že k odstranění tohoto typu hypertenze je nutné zbavit se defektů střev, zejména tlustého a tenkého. Je třeba si uvědomit, že střevní hypertenze vzniká v důsledku poruch vlastností epitelálních buněk tlustého a tenkého střeva, podobně jako cukrovka u zdravé slinivky břišní může vzniknout v důsledku epitelálních buněk dvanácterníku. Způsob léčby takové hypertenze je následující:

1. Připraví se lisované brambory nebo černý jeřáb a polykají se po 2–

4 lžíce, šťávu pijeme po jídle.

2. Užívají se enzymy z prosa nebo řepy, jmelí dubového, květů lípy, senny, kůry drátovce.

3. Jí se žitné kynuté těsto přibližně 30–40 minut po jídle

4. Pijí kvas z bezinky, malin, brusinek.

5. Podstupují kurz pocení.

6. Jí se nakládaná řepa a kukuřičná kaše.

Pro snížení tlaku se vzdejte používání chemických přípravků (hemiton, adelfan).

Hypertenze ledvin se léčí pomocí léčby ledvin.

Léčba vaskulární membránové hypertenze je založena na obnovení funkcí cév a buněčných membrán uvolněním cév od solí a starých buněk.

Hypotonie

U mnoha zdánlivě zdravých lidí je systematicky pozorován pokles krevního tlaku (110/70, 100/60, a někdy i méně).

Příčinou je nízký koeficient účinnosti gastrointestinálního traktu v důsledku vzájemné neutralizace kyselých žaludečních šťáv a alkalických látek dvanácterníku. Proto, pokud obnovíte ventil duodena pomocí lněného semínka a procvičíte organismus, tlak se určitě vrátí k normálu.

Kromě žmolků dobře normalizují tlak enzymy z arálie mandžuské, rhodioly růžové, kalganu, jahod, křídlatky, devětsilu, stejně jako kvasy z hroznů, třešní, zubrovky, třezalky a aloe. Při hypotenzi je třeba jíst sádlo, vejce, mořskou kapustu a masové pokrmy.

Cévní mozková příhoda

Vše, co je popsáno níže v části „Tromboflebitida“, se týká i cévní mozkové příhody. Určitým rozdílem je to, že místa ucpání cév je třeba zahřívát ohříváči a následně otírat octovým nálevem z bahenní trávy nebo nálevem z „carské vodky“ maklury nebo prostrilu (spánkové trávy).

Při mrtvici je kromě okysličování doporučena masáž.

Infarkt myokardu

Pokud hodíme kámen na klidnou hladinu vody, zjistíme, že od místa dopadu se budou šířit soustředné vlny, které se s rostoucí vzdáleností od centra budou zmenšovat v amplitudě a frekvenci (vzdálenost mezi vlnami se bude zvětšovat).

Naopak, pokud na hladinu vody hodíme obruč, vlny uvnitř ní se budou šířit směrem ke středu a jejich amplituda se bude zvětšovat, jak se budou přibližovat k němu. Ve středu obruče zaznamenáme silný impuls. Tento experiment ukazuje, že pokud vzbudíme kulovou soustavu na povrchu, vlna vzrušení se bude pohybovat směrem ke středu, přičemž se bude zvětšovat její amplituda a síla, což ve středu koule vytvoří velké tlakové síly.

Jev samofokusování energie v kulové hmotě je základem fungování našeho srdce. Lze ocenit obrovské energetické možnosti tohoto jevu, včetně negativních, které mohou vést k prasknutí srdeční tkáně, pokud je v ní narušena symetrie procesu, která souvisí s porušením arteriálního a venózního tlaku a odchylkou od jeho referenční normy (120/80). Proto je nutné bez ohledu na věk vždy usilovat o to, aby tlak byl 120/80. Jak toho dosáhnout, bude popsáno níže. Zde se zaměříme pouze na postupy k odstranění následků infarktu myokardu.

Hlavní procedurou je lehká masáž celého těla. Nutnost masáže je dána tím, že krev se kromě srdce šíří také kapilárami pomocí takzvaného peristaltického efektu. (Peristaltika cév je podobná peristaltice střev.) Proto masáž svalů výrazně odlehčuje srdci.

Pro hojení ran (jizev na srdci) je třeba pít kvas a ferment z zajčího zelí, kalanchoe, vlašovičnicku, použít všechny postupy popsané v části „Srdeční arytmie“ a poté provést prevenci gastrointestinálního traktu.

Pamatujte: srdce miluje čerstvý vzduch, výlety do lesa a hor, med, kyselé enzymy, maso, vejce, hrozny, ořechy, melouny.

S kouřením a pitím je třeba přestat navždy!

Kameny v ledvinách a jejich vývodech

Kameny se tvoří v ledvinách stejně jako kameny ve žlučníku. Začínají se tvořit pouze při silně alkalické moči v momentech, kdy se do ledvinné pánvičky krátkodobě uvolňují kyselé složky krve. V důsledku chemické reakce neutralizace kyselin zásadami se na vnitřních stěnách ledvinných pánví tvoří soli ve formě vaječné skořápky, které jakoby pokrývají jejich vnitřní stěny omítkou. Někdy se soli odlupují od stěn ledvinných pánví, ale kvůli ostrým hranám je pro ně obtížné se dostat ven.

Kameny se postupně zvětšují, ucpávají močové cesty, což vede k silným bolestem.

Oficiální medicína nedává doporučení ohledně rozpouštění kamenů. Odstraňuje je chirurgicky nebo drtí ultrazvukem. Boj s tvorbou kamenů v ledvinách je přibližně stejný jako boj s tvorbou kamenů ve žlučníku. Kameny se rozpouštějí kuřecí nebo kachní žlučí a jinými alkalickými látkami, které nejsou nebezpečné pro lidský organismus, jako je například křenová šťáva, šťáva z černé ředkve, šťáva z kořene petržele a jiné alkalické šťávy. Ledvinové kameny se dobře rozpouštějí také alkalickými čaji, jako je čaj z mořenového kořene, kořenů slunečnice, šípku, růže, stonků a kořenů bahenního křídlatky.

Nezapomeňte, že po použití alkalických čajů je třeba oxidovat organismus enzymy a kvásky připravenými z slupek melounu, granátového jablka, citronu, pomeranče, plodů brusinky a švestky. Po odstranění solí z ledvin je třeba se věnovat obnově gastrointestinálního traktu podle obecné metodiky.

Mikroflebitida

Projev tohoto onemocnění kapilárních cév obvykle začíná výskytem kapilární sítě na nohou nad koleny a naznačuje počáteční formu rozvoje sklerózy.

Léčba mikroflebitidy by měla začít léčbou gastrointestinálního traktu, což povede ke snížení tvorby solí a zvýšení kyselosti.

Enzymy a kvásky při mikroflebitidě se připravují z česneku, křenu, petržele, kaki, jeřábu, citronu, citroníku, rhodioly růžové, bahenního sabalníka a měsíčku lékařského.

, otírejte nohy octovou tinkturou na měsíčku,

bahenní rostlině, černé ředkvi, lilii.

Do jídelníčku je třeba zařadit mořské řasy a další mořské produkty.

Konzumujte kvašená jídla (používá se kyselá zelí, jablka,

patizony, lilky, paprika, ředkvičky, tuřín, řepa, rýže, špalda, mateřídouška).

Vodku a rostlinné oleje je třeba vyloučit ze stravy.

Nefrit. Pyelonefrit

Zánětlivý proces v močovodech a ledvinné pánvi ustane, pokud budete pít čaje a enzymy z osiky, medvědice lékařské, sporyshu, přesličky rolní, plavence špendlíkovitého, slupek melounu a adonis.

Při nefritidách je doporučeno pít mléčnou syrovátku (3–5 sklenic denně).

Prospěšné jsou horké koupele.

Při akutních bolestech ledvin je třeba užívat horké koupele; pokud jsou močové cesty silně ucpané a moč špatně odtéká, je třeba pít přírodní lékárenský žaludeční šťávu nebo kyselinu chlorovodíkovou (0,3–0,5 %) po 2 lžících každou hodinu, zapíjet mléčnou syrovátkou.

Při bolestech ledvin je třeba užívat potopné koupele s bahenní trávou, aby se snížil tlak v ledvinné pánvi. Při krvácení (pokud je v moči krev) je třeba nejprve pít čaj z kopřivy, řebříčku a krvavce a poté enzymy. Současně je vhodné jíst mořskou kapustu a kapustové výlisky, které se polykají 5–7krát denně po 2 lžících, a šťávu pít hodinu po jídle po půl sklenici. Při krvácení je dobré pít čaj a kvas z kůry osiky.

Na podzim je třeba připravit sušené slupky z melounu. Vezměte 3 litry rozemleté hmoty slupek z melounu, 1 sklenici cukru, 1 lžičku soli. Vše zalijte vodou a přikryjte polyetylenovým víkem. Skladujte ve sklepě při teplotě 8 °C. Kvas pijte bez omezení během jídla.

Obliterující endarteritida

Složitá forma sklerózy, při které dochází k ucpání rozsáhlých oblastí malých cév a k prudkému snížení metabolismu v dolní části končetin. Masivní ucpání malých cév alkalickými solemi vede k odumření velkých částí svalů, což může vést k

gangréna končetin.

Léčba tohoto onemocnění začíná obnovením funkce gastrointestinálního traktu. Současně se provádějí procedury k odstranění solí z cév podle schématu popsaného níže v části „Flebitida“. Po odstranění solí z cév začíná obnovení samotných cév pomocí pepsinostimulantů. Mezi ně patří mořská kapusta, krevety, sledě, krabi, chobotnice a další mořské produkty.

Nohy se 1–2krát denně otírají octovým nálevem z bahenní trávy, medvědice lékařské, podbělu, maklyury, citronu a měsíčku lékařského.

Otok končetin

Ochlazení končetin může přerůst v systematický otok nohou. Toto onemocnění je ještě zhoršeno tím, že u pacienta je narušena funkce ledvin a srdce. Proto je při otoku nohou nutná kompletní prevence organismu, počínaje zažívacím traktem.

Oxidace se provádí enzymy adonis, žloutenka šedá, sporýš, polní přeslička, pupeny břízy, stejně jako kvasy z malin, kaliny, brusinek, bezinky, citronu.

Při otoku nohou jsou povinné pocení procedury (koupele a návštěvy sauny). Nohy lze ve vaně zahřívat obzvláště silně (až 45–47 °C) po dobu 10–15 minut.

Ochlazování končetin, křeče

Při snížené kyselosti krve se projevuje neobvyklé ochlazování končetin. Prsty na rukou někdy zbělají jako u mrtvého člověka, tlak je vždy snížený (chronická hypotenze).

Toto onemocnění je zřejmě způsobeno sníženou úrovní buněčného metabolismu v organismu, kdy mladé buňky nejsou kvůli silné alkalizaci krve schopny rozpouštět staré buňky. Tato okolnost také poukazuje na oslabení beta-syntézy, ke kterému obvykle dochází při uvolňování velkého množství tepla.

Nemoc se léčí konzumací zelného výlisu s přechodem na mrkvový výlisu v případě pálení žáhy. Procedury se provádějí 1–2 týdny až do úplného uzdravení.

Organismus je třeba okysličovat konzumací enzymů z měsíčku lékařského, vlašských ořechů, křenu, petržele, kopru, fenyklu, jitrocele, jetele,

osiny a devětsilu. K očištění od solí je vhodné používat potní koupele nebo sauny v souladu s kvintesencí. Křeče se zmírňují navlhčením kůže 9% octem a vypitím sklenice čaje nebo kávy s octem. Na sklenici tekutiny se vezme 1 lžíce octa.

Selhání ledvin

Kupte na trhu nebo v obchodě 1/2 kg čerstvých hovězích nebo vepřových ledvin pro 5 procedur. 100 g těchto ledvin uvařte v silně osolené vodě, 3krát vyměňte vodu, abyste se zbavili zápachu. Uvařené ledviny je třeba sníst hodinu před koupelí nebo návštěvou sauny (lázní).

Ve vaně (sauně) se zahřívejte přibližně 5–10 minut. 10–15 minut před zahřátím vypijte potopudný kvas. V sauně můžete také pravidelně pít potopudný kvas. Celková délka procedury je 1 až 2 hodiny.

Zahřátý organismus dobře vstřebává snědené ledviny a potopný kvas během zahřívání uvolňuje ledviny od práce, protože všechny toxiny se vylučují přes kůži během pocení. Ledviny vstřebávají jak aminokyseliny, tak mikroelementy snědené ledviny zvířete a díky tomu obnovují svou velikost.

Zahřívát se (saunovat) je třeba jednou týdně, dokud nezmizí bolesti v zadní části hlavy, nepřestanou se potit prsty na rukou a nohou a nezmizí váčky pod očima.

Provádí se nejméně 10–15 takových procedur.

Pokud však člověk trpí zvýšeným krevním tlakem ledvinového charakteru, procedury se provádějí tak dlouho, dokud se tlak nevrátí k normálu, tj. k hodnotě 120/80. Léčbu lze opakovat po roce, pokud pocítíte nějaké nové potíže související s onemocněním ledvin.

Při léčbě je nutné provádět příslušné analýzy.

Potahový kvas se připravuje následujícím způsobem. Vezměte 3 litry vody, přidejte do sklenice 1–2 sklenice malinového džemu nebo čerstvé maliny, poté přidejte 1 sklenici cukru (pokud používáte džem, cukr není potřeba). K fermentaci se používá 1 čajová lžička smetany. Skladuje se v teple (20–30 °C) po dobu 2 týdnů. Kvas se pije bez omezení, při každém odběru se do sklenice doplní voda a odpovídající

množství cukru. Taková sklenice kvasu může vystačit na celou léčbu.

Mezi procedurami je třeba konzumovat výlisky. Pokud je tlak vyšší než normální, před saunou se používá čaj z bahenní trávy, kterým se potírá kůže. Tento čaj silně podporuje pocení, snižuje celkový krevní tlak, což pomáhá výrazně snáze snášet procedury.

Rozšíření žil

Silně oteklé žíly, zejména na nohou, vznikají v důsledku velké alkalizace organismu a pronikání choroboplodných mikroorganismů přes kůži a kapiláry.

Metoda léčby cév je stejná, jak je popsáno v předchozích částech.

Větší pozornost je třeba věnovat obkladům s octovými nálevy a použití žaludeční šťávy, jakož i zahřívání těla (na 42–45 °C).

Samozřejmě, chirurgické odstranění žil není vhodné, protože tím se příčina onemocnění nijak neodstraní. Při léčbě cév je třeba mít na paměti pravidlo: „Onemocnění se léčí tak dlouho, jak dlouho trvá.“ Jinými slovy, s odstraněním cév není třeba spěchat. Léčba podle mé metody je pomalá, ale nepochybně účinná.

Dobré výsledky přináší podvázání žil houbou, která vzniká při tvorbě enzymů na rostlinách obsahujících jód, například na oplodních vlašských ořechů; používá se také muškátový oříšek (1 oříšek rozkrojte na 3 části a snězte během 1 dne).

Revmatismus srdce

Revmatismus srdce zmizí, pokud je organismus okysličen enzymy a kvasy používanými při léčbě rozšíření žil. Je nutné absolvovat kurz pocení, přičemž pokaždé je třeba otřít hrudník a záda octem, který byl naložen na bahenní rostlině (nebo konvalince, žloutence, calamus).

Při bolestech na hrudi je užitečné provádět tepelné obklady s vodními lahvemi a bylinami z žloutence nebo křídlatky, přičemž je třeba předem otřít hrudník nebo záda nálevem z této byliny. Je třeba přestat kouřit a pít vodku, fortifikované víno, domácí pálenku. Pro povzbuzení chuti k jídlu lze pít kyselé hroznové víno.

Srdeční arytmie

Srdeční onemocnění mají mnoho variant. Mezi ně patří i srdeční arytmie. Co to vlastně je, asi není třeba vysvětlovat. V každém případě se jedná o bezbolestný, ale velmi nepříjemný stav (jako by měla každou chvíli nastat smrt), při kterém jsou zřetelně slyšet nepravidelné údery srdce.

Arytmie může nastat nečekaně a stejně nečekaně také skončit. K boji proti ní doporučuji následující postup:

1. Obnovte trávicí trakt. Jako vlákninu použijte ředkev, mrkev, zelí. Šťávy nechte zkvasit a poté pijte jako kvas.

2. Zlepšete solnou rovnováhu organismu a začněte konzumovat mořskou kapustu.

3. Připravte si enzymy z adonis (nebo žloutence, konvalinky, náprstníku, strofantu, puštíku, kozlíku lékařského, calamus), pijte 2–3krát denně 15 minut před jídlem.

4. Připravte kvas z hroznů (borůvek, jahod, malin, moruší), pijte bez omezení hodinu po jídle.

5. Po měsíci užívání enzymů a kvasů se věnujte pocení. Do sauny si vezměte čaj z šípků, okyselený jablečným octem a oslazený medem; v sauně je nutné provádět masáž.

6. Přestaňte pít alkoholické nápoje a kouřit, nedotýkejte se rostlinného oleje. Raději jezte ořechy, které obsahují dostatek oleje.

7. Masáž těla a dlouhá procházka lesem, v zimě pak lyžování, udělají vaše srdce zdravým.

Kromě kyselých jablek a zelí nesmíte zapomenout na med. Naučte se připravovat v kyselé formě řepu, hrách, oves, brambory, listy jitrocele, lipové květy, listy lopuchu, kosatec, tuřín, ředkev, ředkvičky atd. Vyzkoušejte to a objevíte celý ráj delikates z zeleniny, ovoce a semen. V novinách „Vestnik ZOZ“ jsem četl dopis Tatjany Alexandrovny Novakové, která dokázala porazit arytmií kvasem z banánové slupky. Cituji z tohoto dopisu:

„Rozhodla jsem se znovu vrátit k Boloťovovým kvasům: udělala jsem kvas z banánové slupky, pak z čistce (na syrovátce). Banánový kvas mi velmi chutnal <...>. Ale co je nejzajímavější, po 14 měsících nepřetržité arytmie se mi vrátil správný rytmus!“

se zdá neuvěřitelné, že kvas z banánové slupky mohl mít tak blahodárný účinek a tak rychle. Ale zdá se, že je to tak! <...> Systém ozdravování a obecně života podle Boloťova se mi jeví jako jednoduchý a zároveň složitý. Myslím, že v ní je ještě mnoho zajímavých a dosud neznámých nuancí. Odhalí nám autor těchto objevů alespoň část z nich? Je velmi smutné, že se o ně vysoké lékařské kruhy příliš nezajímají. Je síla dogmy opravdu tak velká?

Jsem velmi rád, že moje objevy přinášejí lidem užitek. Dalším důkazem toho je dopis Rimmy Nikolajevny Zverkovové, zveřejněný v časopise „Vestnik ZOZh“ (Zpravodaj zdravého životního stylu):

„Boloťovovy myšlenky jsou složité a jednoduché, jako všechno geniální. Jeho názory, které nejsou omezeny lékařskými znalostmi, úžasná šíře a hloubka jeho myšlení umožňují vidět celý problém jako celek a najít nestandardní, ale správné řešení. A pokud ho opravdu chcete pochopit, je to zcela možné.

A co se týče praktické stránky, je snad tak těžké dát si po jídle špetku soli na jazyk? Já mám solničku neustále na stole a nezapomínám na to. A odpůrcům soli položte otázku: „Proč je u všech slovanských národů od nejstarších dob až po současnost zvykem vítat nejváženější hosty chlebem a solí?“ Ne kaviárem, ne medem, ale právě solí. Lidé vždy věděli, že sůl je nezbytná pro život.

Kvašení zeleniny, ovoce a obilovin je nedílnou součástí naší stravovací tradice. Ještě před několika desítkami let, před všeobecným nadšením pro konzervování v zavařovacích sklenicích, byly ve všech domech, ve městech a zejména na vesnici, sudy s nakládaným zelím, jablky, melouny a houbami. A lidé byli mnohem zdravější, jak fyzicky, tak psychicky, i když problémů, stresu a ekologických problémů bylo dost <...>.

Zkrátka, prosím, neděste lidi složitostí Boloňských myšlenek. A snadné cesty ke zdraví prostě neexistují.

Stenóza srdečních cév

Srdce pracuje, ale krev proudí cévami jen s obtížemi. Bez operace se obvykle neobejde, ale ani ta ne vždy přináší požadovaný výsledek. Zkuste použít doporučení autora, možná vám pomohou.

Zúžení cév podle mého předpokladu vzniká tím, že v

organismu je snížena intenzita buněčných metabolických procesů. Mladé buňky cév musí štěpit staré buňky a nahrazovat je. Staré buňky lze štěpit látkami podobnými pepsinu nebo „carskou vodkou“, které mladé buňky samy vytvářejí, pokud jsou v potravě přítomny příslušné prvky. A pokud tyto mikroelementy chybí, staré buňky, které zabírají stále větší objem, budou nuceny se ukládat na vnitřních stěnách cév. To je právě stenóza.

Autor navrhuje bojovat se stenózou pomocí pepsinostimulantů pro cévní část velkých žil a tepen. K tomu je však nejprve nutné obnovit gastrointestinální trakt pomocí zelí, mrkve a černé ředkve. Poté je třeba obnovit solnou rovnováhu užíváním 1 g soli 2–3krát denně.

Poté se přechází k konzumaci slané mořské kapusty (nejméně 4 lžíce) namísto soli a následně se používají enzymy v souladu se systémem léčby srdeční arytmie.

Je nutné použít pepsinostimulační hmotu, která se připravuje následujícím způsobem:

Vezměte 3 litry jednoho z následujících produktů: kalanchoe, lilek, kaki, feijoa, jeřáb, řepa, proso, molodila, zajícová kapusta. Každý produkt se samostatně smíchá s medem (na 3 litry hmoty se vezmou 3 sklenice medu). Volný prostor se vyplní mléčnou syrovátkou. Vše se nechá kvasit nejméně měsíc. Poté se přípravek užívá s jídlem v dávce 1–2 lžíce.

Kromě toho navštěvujte saunu. Doporučení z oddílu „Srdeční arytmie“ jsou vhodná i v tomto případě.

Za 2–3 měsíce zapomenete na svůj stenóz, jako by nikdy neexistoval.

Tromboflebitida

Při komplikacích flebitidy se na stěnách cév začnou tvořit solné hrudky, které se pak odtrhávají a ucpávají nejužší místa v cévách. Tromboflebitida je velmi nebezpečné onemocnění. Abyste vyloučili možnost cévní mozkové příhody v důsledku ucpání cév, postupujte podle níže uvedených doporučení.

Pro okamžité vstřebání cizích hrudek je třeba provést dvě po sobě jdoucí procedury.

Za prvé je nutné silné alkalizování krve podáním

kuřecí nebo kachní žluči, nebo šťávy z černé ředkve, kořene petržele, křenu, podbělu.

Za druhé, po měsíci proveďte silné okysličení krve octovými výluhy z citronu, řepy, křenu, hroznů, jitrocele, kopru, zelí, fenyklu, česneku a cibule.

Je třeba začít užívat přírodní žaludeční šťávu (2 lžíce každou hodinu). Pokud tělo vyžaduje více, lze dávku několikrát zvýšit. Tato procedura má téměř vždy blahodárný účinek, protože pepsiny, které se dostanou do krve, tráví cizí bílkovinné útvary, výrazně ředí krev a rozpouští tromby.

Při tromboflebitidě je třeba alkalizaci a oxidaci provádět velmi opatrně. Je vhodné začít s oxidací organismu a až se vyčerpají její možnosti, přejít k alkalizaci (na 1–2 dny) a poté znovu k oxidaci.

Pamatujte, že při alkalizaci krev zhoustne, zatímco při oxidaci enzymy a kvasinkami se zředí.

Po provedení těchto procedur můžete přejít k léčbě onemocnění podle metodiky popsané v oddílech „Mikroflebitida“ a „Flebitida“.

Trofické vředy

Pokud nevěnujete dostatečnou pozornost rozšíření cév, může infekční proces v nich vést ke vzniku trofických vředů.

První pomocí při trofických vředech jsou octové obklady se solí z měsíčku, vlašských ořechů, kozlíku lékařského nebo kynutého těsta, stejně jako z vlašovičnicku. Při aplikaci obkladu se k zahřátí používá vodní láhev.

Jakmile se vřed zahojí, lze přistoupit k léčbě cévního systému končetin. Příslušná metoda je popsána výše. Kromě toho je vhodné použít slaný rybí tuk (jak vnitřně, tak zevně).

Samozřejmě je nutné zcela vyloučit rostlinné oleje ze stravy. Jednou týdně je vhodné postižená místa mazat petrolejem, mumiem nebo houbou z vlašského ořechu.

Flebitida

Skleróza větších cév se léčí stejně jako mikroflebitida. Je pouze nutné konzumovat více mořské kapusty a prodloužit dobu léčby.

Vhodná je bahenní léčba, stejně jako horké obklady z podbělku, měsíčku, černé ředkve a křenu.

Do organismu je třeba dodávat více vitamínů nikotinové kyseliny; ty se nacházejí v syrových bramborách, plodech černého lilku, černé jeřabiny, rajčatech, pивních kvasnicích, syrovém pšeničném těstě.

Pravidelně je třeba po jídle pít šťávu z černé ředkve (délka kúry – nejméně 2–3 týdny).